Jessica Steele - Hayal Dünyası

BİRİNCİ BÖLÜM

Kelsey'nin duyduğuna göre Japonya güzel bir ülkeydi. Ama haziran ayının o pazar günü, İngiltere'den ayrılalı aradan iki gün geçmiş olmasına rağmen, daha hiçbir şey görebilmiş değildi. Üstelik kendisini, hiç durmadan bir haftadan beri yolculuk ediyormuş gibi hissediyordu. Otobüsle Narita Havaalanı'ndan Tokyo'daki terminale giderken yolu sağlı sollu kaplamış olan ormanı hatırladı. Ama belli belirsiz. Çünkü burada bulunmasının gerçek nedeni, gördüğü soluk kesici manzaranın tadım çıkarmasına engel oluyordu.

Komatsu'ya doğru yola çıkmadan önce, geceyi bir otelde geçirip ertesi gün trenle hareket etmeyi düşünmüştü. Oteli hatırlayınca, karyolanın üzerinde

katlı olarak gördüğü o tertemiz yukata geldi aklına. Annesi İngiltere'ye döndükten sonra üç ay süresince, seyrek olarak Japonya'dan söz etmesine rağmen, bu elbisenin gecelik, sabahlık ve gerektiğinde de sokak elbisesi olarak kullanıldığını söylemişti. İşte o yukata, genç kızın geçici olarak annesiyle babası hak-kındaki endişelerini ve onların tehlikeye düşen evliliklerini unutmasına neden olmuştu.

O sırada tren kompartımanının önündeki koridora. bir satıcının daha girdiğim gördü. Koridordan deminden beri kaç tane satıcının geçtiğini unutmuştu. Hem zaten ilği de duymuyordu onlara. Geleceğimi, keşke babama haber verseydim,' diye düşündü.

Tokyo'dan Nagoya'ya giden trende telefon olduğunu hatırladı. Bu trende de olabilirdi. Ama Kelsey yine de, bu habersiz gelişinin, annesiyle babası arasında neler olup bittiğini- daha etraflı anlayabilmesi için bir fırsat yaratacağını sanıyordu.

Kuşkusuz kendisine herhangi bir açıklamada bulunmak zorunda değillerdi. Kelsey özgürlüğüne düşkün bir kızdı ve herkesin de kendi hayatını yaşaması gerektiğine inanırdı. Ama annesiyle babası gibi, adeta bir bütünün iki yarısı haline gelmiş insanların ayrılmalarını bir türlü aklı almıyordu. Birbirlerine tutku derecesine varan bir bağla bağlıydılar. Onların dört yıl önce imtihanlarına çalıştığı sırada İngiltere' ye yaptıkları ilk ve son ziyareti hatırladı. Birbirlerine besledikleri duygular çok mutlu etmişti genç kızı.

O zaman on altı yaşındaydı ve kendisinin de kabul ettiği gibi, son derece romantik bir kızdı. Aslında şimdi de öyleydi ya... Asla erkek arkadaş sıkıntısı jekmemişti, ama bazı kızların yaptıklarını yapamaması roman tikliğindendi herhalde. Düşlerini annesiyle babasınmki gibi bir aşk ilişkisi süslüyordu. Ne var ki o güne kadar böyle bir şey gerçekleşmemişti...

Annesiyle babasının, dört yıl önce anneannesiyle kendisini ziyarete geldiklerini düşünürken bakışları dalgınlaştı. Bu ziyaretten iki yıl önce, onların Japonya'ya gidişlerini de hatırlıyordu. Annesiyle babasını uğurlarken karmaşık duygular içindeydi genç kız. Yine de, mutluluklarının tamamlanması için üçüncü bir kişiye ihtiyaçları olmadığını sezmişti. Ama Kelsey'nin yalnızlık duygusuna kapılmasına da hiçbir zaman meydan vermemişlerdi. Vedalaşırlarken annesinin nemlenen gözleriyle babasının kendişini sımsıkı saran kollan, onu ne kadar sevdiklerinin en açık kanıtıydı.

Aslında sınavları bittikten sonra Kelsey onların yanma gidecekti. Ama sınavlar on altı yaşına kadar sürmüş ve ondan sonra da artık anneannesiyle oturmaya devam etmişti.

İki gün önce İngiltere'den ayrılırken annesinin durumunu hatırlayınca kahverengi gözlerindeki hülyalı bakışlar yok oldu birden. Gerçi anneannesi daha üç ay önce ölmüştü, ama annesinin mutsuzluğunun tek nedeni bu değildi herhalde. Doktor, yaşlı kadının yaşaması için fazla ümit kalmadığını söylediği zaman bunu telefonla annesine bildirmesi doğru mu olmuştu acaba?

Kadın hemen ertesi gün İngiltere’ye dönmeye kalkışmasaydı, belki de kocasıyla aralarındaki sorunları çözümleyebilirlerdi.

Ama başka türlü davranması olanaksızdı. Hele anneannesi yattığı yerde sürekli, Eve... diye kızını sayıklarken.

Kadıncağız sonunda kızına kavuşmuş ve eli onun avcundayken son nefesini huzur içerisinde vermişti. Ama genç kız, ilk defa annesiyle babasının bu şekilde ayrılmasına neden olduğu için, az da olsa bir suçluluk duygusu hissetmiyor değildi. Ama Kelsey, annesinin, İngiltere’ye, babasıyla birlikte geleceğini ummuştu.

O sıralar bir firmada sekreterlik yapan Kelsey, artık anneannesi de öldüğüne göre, Japonya’ya annesiyle beraber gitmemesi için hiçbir neden kalmadığını düşünüyordu. Ne var ki annesinin gelişinin üzerinden iki ay geçmesine karşılık, ne Japonya'yla herhangi bir telefon konuşması yapılmış, ne de bir mektup gönderilmişti. Tabii Kelsey’nin, anneannesinin ölümünü bildiren iki üç kelimelik telgrafı sayıl -mazsa.

Ayrıca annesi, nedense babasından hiç söz etmiyordu. Sonunda Kelsey daha fazla dayanamayarak, ona Japonya’ya ne zaman döneceğini sormuş, ama aldığı cevap adeta şok geçirmesine neden olmuştu.

Geri... geri dönmeyeceğim.

Böyle demişti Eve Marchant. Genç kız fena halde sarsılmış, onun bu sözlerinin altında yatan korkunç gerçeği anlamamazlıktan gelmek için büyük bir çaba harcamıştı. Çünkü bildiği kadarıyla, babası, imzaladığı sözleşme gereğince Japonya'da birkaç yıl daha çalışmak zorundaydı.

Kendisini biraz toparlayınca, Geri dönmeyecek misin? diye sormuştu. Ama... ama babam ne olacak?

Omuzlarını silkmişti Eve Marchant. Uzun bir sessizlikten sonra da, Haberi var. demişti.

Ayrılmalarına kendisi neden olmuş gibi suçluluk duymaya başlayan Kelsey, Ona söyledin mi? diye üstelemişti. ‘Ayrılırken, dönmeyeceğinden haberi var mıydı?

Öyle uzun uzun anlatmadım. Ama, biliyor.

Neden anne, neden?.. Yani... her zaman, birlikte çok mutluydunuz demek istiyorum. Yani., babamla...

Ayrıldık, dedi annesi. Tümüyle... Zaten çok uzun bir süreden beri buraya dönmek istiyordum. Ve onun da bundan haberi vardı.

Annesinin, ondan söz ederken kullandığı aşa ğılayıcı ses tonu Kelsey’yi rahatsız etmişti.

Ama İngiltere’ye birlikte gelemez miydiniz? diye sordu. Babamın muhakkak bir izni olmalı. Ayrıca anneannemin durumunu da göz önüne alırsak...

Ben İngiltere’ye kesin olarak dönmek istedim, tatil yapmak için değil.-

Ama Japonya'ya âşıktın. Sık sık orasının ne kadar güzel bir ülke olduğunu söylerdin.
Evet, doğru. Ne var ki hem babanla aramız eskisi gibi iyi değildi, hem de...
Ama mektuplarında böyle bir şeyden hiç söz etmemiştin.
Sana babanla aramızda geçenlerin hesabını vermek zorunda mıydım Kelsey?
Annesinin, o güne kadar hiç tanık olmadığı bir tavırla konuşması Kelsey'yi çok sarsmıştı Anneannesinin ölümü mü onu böyle etkilemişti acaba?
Ama annesi hemen yumuşayıvermişti. Biz... yani ben... seninle pek bir arada olamadım sa yılır...
Annesinin babasıyla ayrılığının nedeni olarak öne sürdüğü bu yeni gerekçe genç kızın iyiden iyiye afallamasına yol açmıştı. Onun kendisini bu denli özlediğini ilk defa işitiyordu. Yani babama, benim yüzümden mi İngiltere'ye dönmek istediğini söyledin? diye sordu.
Eve Marchant gözlerini, onun hayret dolu bakışlarından kaçırdı. Seni... defalarca tartıştık. Senin hakkında daha fazla şeyler bilmek istemem çok mu olağan dışı?
Bakışları karşılaştığı zaman genç kızın şaşkınlık ifadesi yok oldu. Annesinin gözlerinden, kendisini ne kadar sevdiği belliydi. Ama kadının İngiltere'ye gerçek dönüş nedeninin bu sevgi olmadığını biliyordu.
O sırada annesi, espri yeteneğini tümüyle yitirmediğim göstermek için olsa gerek, Hem zaten oranın iklimi, cildimi mahvetti, diye ekledi
Dört yıl öncesine oranla hayli değişmiş olduğu bir gerçekti. Ama yılların etkisinden başka bir şey değildi bu. Yine de hâlâ güzel bir kadındı. Kelsey elinde olmadan, bir an, Acaba menapoz dönemine mi girdi?' diye düşündü. Tüm bunların kökünde yatan ana neden bu muydu acaba?..
Birdenbire genç kızın akima anneannesinin söylediği bir şey geldi. O sırada evlerine yakın oturan ve yaklaşık Eve'in yaşlarındaki bir kadından söz ediyorlardı. Kadın, evini, barkını kendisinden yirmi yaş daha küçük bir erkekle terk etmiş, anneannesi de bu konu hakkında. Anlaşılan kadın o garip yaşa gelmiş,' demişti.
Annesi de mi o garip yaşa gelmişti yoksa? Aklına gelen bu ani tehlikeyle. - Bir başkası falan yok, değil mi? diye sordu.
Ancak annesinin neden söz edildiğini anlama-yıp boş boş baktığını görünce açıklamak gereği duydu Yani... Bir başka erkek, demek istiyorum...
Bu açıklama üzerine kadının yüzünde beliren öfkeli ifade. Kelsey'nin tam da görmek istediği şeydi aslında. Ve Eve'in, hayatta kocası Henry Marchant'dan başka kimseyi sevemeyeceğini gösteriyordu. Öyleyse neden?.. diye başladı.
Baban işini, benden daha fazla düşünüyor. Bunu da kanıtladı.
Kesin olarak İngiltere'ye dönmeyi kabul etmediği için mi? Ama sözleşme süresi dolmadan nasıl döner?

Daha önceleri de feshedilen bir takım sözleşmeleri olmuştu. Ayrıca parasal olanağının buna engel olduğunu da sanma. Bana, buraya, her ay yüklü bir para gönderdiği gibi, sözleşmesinin yasal olarak bittiği tarihten itibaren kullanılmak üzere kendisinin de bir hayli birikmiş parası var.

Annesinin konuşması giderek acılaşıyordu. Kocasının İngiltere'ye dönebilecek yeterli parası olmasına rağmen işine devam etmesi, kadın da, artık sevilmediği izlenimi uyandırmıştı demek. Belki de gerçekten işini karısından daha fazla önemsiyordu... Babasını çok severdi Kelsey. Ama annesinin bu konudan ötürü ıstırap çektiğini fark edince, artık daha fazla kurcala-mamaya karar verdi.

Bundan sonraki hafta, bu konu aralarında hiç açılmadı. Ne var ki genç kız, annesiyle babasının evliliklerini sürekli düşünüyor, bunu bir türlü kafasından çıkarıp atamıyordu. Onlar, her zaman sevişen iki kumru gibiydiler. Annesiyle babasının, ideal gördüğü evliliklerinin yıkılmak üzere olması. Kelsey'yi tanımsız ıstıraplara boğuyordu.

Hafta sonunda eve gelip de, annesini gün boyunca ağlamış bulunca, genç kız bir şeyler yapmak zorunda olduğunu anladı. Ama elinden ne gelirdi ki?

Pazartesi günü beklenmeyen bir şey oldu. Zaten pek anlaşamadığı patronu bir bomba gibi Kelsey'nin küçük çalışma odasına dalmış ve genç kızı, hiç hatası olmayan bir konudan ötürü, yerin dibine sokarcasına azarlamaya başlamıştı. Oradaki işinin sonu oldu bu; Kelsey. büyük bir öfkeyle hemen istifasını vermişti.

Öfkesi geçtikten sonra da bu davranışından kesinlikle pişman olmadığını fark etti. Ve bir denbire, önemli bir ayak bağından kurtulmanın verdiği rahatlıkla annesiyle babasının sarsılan evlilikleri hakkında ne yapabileceğini buldu.

Eve'le Henry Marchant'm arasında onları ayıran binlerce kilometre vardı. Babası suskunluğunu sürdürüyor, annesi ise Japonya'ya kesinlikle mektup yazmıyordu. Bu gidişle bir daha asla bir araya gelemeyecekleri belliydi.

Kelsey o akşamüzeri eve geldiği zaman, ne verdiği kararın, aslında romantizminin doruk noktasını oluşturduğunun farkındaydı, ne de boşanmanın bu denli yaygın olduğu ve olağan karşılandığı bir çevrede annesiyle babasının ayrılmalarım bir türlü kabullenememesinin ne kadar mantıksız olduğunu düşünebilecek bir haldeydi. Ama işinden ayrıldığını ve yeni bir işe girmeden önce de küçük bir tatil geçirmek istediğini annesine açıklayabilmesi, gerçekten büyük ustalık istemişti.

Eve Marchant kızının her söylediğini kabul etmiş, ona tümüyle hak vermişti. Ama işin asıl güç yanı, tatilini geçirmeyi düşündüğü yeri söylediği zaman ortaya çıktı. Nee?.. diye haykırdı kadın. Japonya'ya mı gideceKSin?

-Gidip babamı görmeyi düşündüm. Eğer söylediğin gibi sözleşmesinin sonuna kadar orada -talacaksa. onu daha çok uzun bir süre göreme-yeceğim demektir. Annesinin yüz ifadesine bir göz atıp telaşla ekledi: On sekiz

yaşımdan beri anneannem benim için bankaya para yatırıyordu. Bu paranın yolculuk harcamalarımı karşılayacağına eminim. Ayrıca bu eve kira vermediğine ve babam da sana her ay belirli bir para gönderdiğine göre, yokluğumda bir sorunla karşı karşıya kalmazsın.-

Benim için endişelenmene gerek yok. Aslında. benim için kimsenin endişelenmesine gerek yok.

Annesine sarılmak gelmişti Kelsey'nin içinden. Gerçi bunu yapamadı ama, Seni seviyorum, demekten de kendini alamadı.

Bir an için kadının yumuşayacağını düşünmüştü. Ama böyle bir şey olmadı. Birinin, beni sevdiğine memnun oldum. dedi Eve Marchant Yüz ifadesi hâlâ sertti. Ancak Kelsey, onun, kızının değil de kocasının sevgisini özlediğim hemen anlamıştı.

Hoparlörden anons yapıldığını işitince, bu düşünceleri kafasından atarak kendisini toparladı. Anons Japoncaydı. Ama Nagoya'dan, bu trene binerken ne kadar acele davranması gerektiğini öğrenmişti Kelsey. Bir dakika içerisinde istasyona girip yolcularını boşalttıktan sonra yeniden hareket ediyordu trenler. Acele davranamayan, istediği yerde inemezdi. Bundan sonraki istasyonun Komatsu olduğunu tahmin eden Kelsey, hazırlanmaya başladı.

Tahmini doğru çıkmıştı. Bilet kontrolünü aştıktan sonra annesinin sözünü ettiği taksi sırasını gördü genç kız. Hemen bunlardan birisine eşyalarını yerleştirip babasının üzeri Japonca yazılı kartını şoföre uzattı. Bu kartı annesi hâ lâ saklıyordu ve kızma ödünç vermişti.

Araba yola koyulunca arkasına yaslandı. Babasını kısa bir süre sonra göreceğini düşünm ' giderek daha fazla heyecanlanmasına yol a yordu. Kelsey de annesi gibi sarışındı. Ama an-nesininkilerin aksine, saçları uzundu ve dalgalar halinde omuzlarına dökülüyordu.

Taksi, Komatsu'nun banliyösünde yer alan iki katlı, güzel bir evin önünde durduğu zaman babasının göndermiş olduğu fotoğraflar canlandı hayalinde. Yemyeşil bir bahçe ve büyük bir ağaç...

Kapıyı açmak için uzandığı sırada, Tokyo'da da olduğu gibi, beyaz eldivenli şoförün, önündeki tabloda bir düğmeye basarak iki arka ka pıyı da otomatik olarak açtığını fark etti.

Ücretini alan şoför hızla uzaklaşırken genç kız bir süre durup, evi seyretti. Babasının içerde olup olmadığını merak ediyordu. Kaldırımın kenarında bir Honda'nın park edilmiş olduğunu görünce, onun evde olduğunu tahmin etti.

Valizlerini alıp ilerlediği sırada yüreği heyecanla atıyordu ve içi sevgiyle, ümitle doluydu. Eğer babası, annesini hâlâ seviyorsa, ki bundan emindi, onları yeniden birleştirmenin muhakkak bir yolunu bulacaktı.

Valizlerini yere bıraktıktan sonra zili çaldı. Az sonra içerden hafif ayak sesleri duyulmuştu. Kapı açıldı. Ama babası değildi eşikte beliren. Bu, aşağı yukarı kendi yaşlarında bir Japon kızıydı. Kon-Nichiwa, dedi kız.

Kelsey annesinin son dakikada ayak üstü öğ retmiş olduğu, birkaç Japonca cümleyi hatır lamaya çalıştı. Sonunda bulmuştu. 'İyi öğleden sonralar,' anlamına geliyordu bu sözler.

Ama Komatsu'da, yabancılarla sık sık karşılaşmak olağan değildi kuşkusuz. Bu nedenle karşısındakinin bir Avrupa'lı olduğunu sezen Japon kız, bu defa İngilizce konuşmaya başlayarak, İyi günler, dedi. Size nasıl yardımcı olabilirim?

Onun, kendi dilini konuşabildiğini görünce rahat bir soluk alan Kelsey, gülümseyerek, Mr. Henry Marchant'ı görmek istiyorum, diye karşılık verdi. Gerçi bu kızın kim olduğunu anlayamamıştı, ama daha önce gördüğü fotoğraflardan, doğru yere geldiğini biliyordu.

Kız da gülümseyerek karşılık verdi Kelsey'ye. Ah, Marchant-san... Ama korkarım yanlış adrese gelmişsiniz. O, artık burada oturmuyor.

Kelsey güçlükle yutkundu. Burada oturmuyor mu? Ama annem bana, üzerinde adresi ya zılı olan bu kartı vermişti?

Japon kız, büyük bir nezaketle. Anneniz mi?.. diye sordu.

Ben, Henry Marchant'm kızıyım. Babamı..

Japon kızın yüzü öylesine bir sevinçle aydın lanıvermişti ki Kelsey sözlerini bitiremedi. Anneniz. sizden o kadar çok söz ederdi ki. diye atıldı. Ama lütfen içeriye girin. Yağmurda durmayın.

İyi bir fikirdi bu. Gerçi yağmur şimdilik hafif hafif çiseliyordu ama uzun süre böyle durursa, sırılsıklam olacağı kesindi. Annesiyle babasının yazdığı mektuplardan hatırladığı gibi hemen iskarpinlerini çıkartarak kızın peşine takıldı. Yerler, birçok Japon evinde rastlanabileceği gibi tataml denilen hasırla örtülüydü. Ama kendisini, Yukiko Atika olarak tanıtan kızın Kelsey'yi aldığı oturma odası tümüyle Avrupai tarzda döşenmişti. Ve genç kız daha ne olduğunu anlayamadan baş köşedeki koltuğa oturtulmuş, eline bir fincan soğuk buğday çayı tutuşturul urken, önüne de, içerisinde iki dilim pasta bulunan bir tabak koyulmuştu.

Kelsey bunlardan çok hoşlanmıştı. Ne var ki bir an önce cevaplandırılmasını istediği sorularla doluydu kafası ve bunlar onu son derece rahatsız ediyordu. Babası neredeydi? Ve Japonya'ya geldiğinden beri burada otururken, neden taşınma ihtiyacı hissetmişti birdenbire?

Yukiko Atika, geçip karşısında oturduğu zaman ona dönerek. Babamın nerede yaşadığını biliyor musunuz Miss Akita? diye sordu.

Tabii. Ama bana lütfen. Yukiko, de. Yeniden gülümsedi. Marchant-san'ın evi buradan pek uzak sayılmaz. Seni arabayla oraya götürmek, benim için büyük bir zevk olacaktır.

Babasını bulmak için Komatsu'nun da yer aldığı tüm Ishikawa bölgesini araştırmak zorunda kalmayacağını anlayan Kelsey de gülümsedi. Ama bir yandan da, babasının taşındığını bilmemesinin, karşısındaki üzerinde nasıl bir etki yaptığını düşünüyordu. Durumu nasıl idare edecekti? Gururu nedeniyle

yalan söylemeye karar verirken. Sen de bana Kelsey, diyebilirsin. dedi. Taksi şoförüne, üzerinde eski adresin yazılı olduğu kartı vermişim herhalde.

Elinde iki kart olanın rahatça yapacağı bir yanlışlık bu. Gülümsedi. Marchant-san, seni görünce buradan daha küçük bir eve taşındığına üzülecek. Annen de olmayınca, burası ona çok büyük gelmeye başlamıştı.

Kendisini ziyaretimden ötürü mü? diye dalgınlıkla sordu genç kız. Bir yandan da babası gibi gururlu bir insanın, karısının kendisini terk ettiğini yabancılara söylemesine pek şaşmıştı. O sırada Yukiko ilk defa gülümsemeksi-zin, Bağışla lütfen, dedi. Anneannenin Ölümünden ötürü baş sağlığı dilemeyi unuttum. Bu olay, annenle seni çok üzmüş olmalı.

Kelsey ağzının içerisinde bir şeyler geveledi Demek babası hâlâ o tanıdığı gururlu Henry Marchant'dı. O sırada Yukiko devam ediyordu.

Marchant-san da çok üzüldü. Ölümün getirdiği yasal işlemler çok uzun sürdüğü için eşinden uzun süre ayrı kalıyor. Sanırım annen sorunlar çözümlenene kadar İngiltere'de kalacak.

Böyle şeyler, çok zaman alır, diye mırıldandı Kelsey. Bir yandan babasının, çoktan çözümlenmiş sorunları, durumunu açıklayacak bir mazeret şeklinde ileri sürmüş olduğunu düşünüyordu. O sırada Yukiko, Ama buraya gelişin onu neşelendirecektir. diye atıldı.

Demek babası da, annesi gibi mutsuzdu. Yukiko, boşalan fincanına yeniden çay koymak istediği zaman, Kelsey gülümseyerek ona engel olunca, Bir an önce babanı görmek istiyorsun, değil mi? diye anlayışla sordu kız.

Nezaketsiz bir davranışta bulunmaktan çekinen Kelsey, -Eğer bir sakıncası yoksa... diye mırıldandı.

Valizlerini Honda'ya yüklerlerken Keşke babama haber vermeden gelmeseydim,' diye düşünüyordu Kelsey. Gururlu bir erkek olduğu için karısının bir daha hiç dönmeyeceğini kimseye söylememişti. Oysa Kelsey, gerçeği neredeyse ağzından kaçıracaktı.

Bu düşüncelerle doluyken araba küçük bir bungalovun önünde durdu. İki kız valizleri birlikte indirdiler. Yukiko sıcak bir gülümsemeyle. Marchant-san'a uğrayamayacağım için bağışla. dedi. Çünkü az sonra da benim babam gelecek. Döndüğünde evde olmak istiyorum. Burada kaldığın sürece seni ziyaret edebilir miyim Kelsey?

Bir yandan da eğilerek onu selamlıyordu. Genç kız, Yukiko'yu yeterince rahatsız etmiş olduğunu düşündü. Ayrıca bir an önce babasını görmek istiyordu. Ama Japon kızın gösterdiği yakınlık onu çok etkilemişti. İçtenlikle. Bunu ben de çok isterim. dedi.

Yukiko arabayla hareket ettiği sırada Kelsey de bahçe girişiyle evin kapısı arasındaki yolu geçerek zili çalmıştı. Ama bu defa birkaç dakika beklemesi gerekti. Dördüncü çalışından son radır ki içerden ayak sesleri işitildi. Ancak bu ayak sesleri Yukiko'nunkiler gibi hafif değil ağır ve adeta sendeler gibiydi.

Ama ne olursa olsun birisi geliyordu işte. Dört yıldan beri görmediği babasıyla karşılaşacağı düşüncesi kalbinde dayanılmaz bir heyecan yarattı. Aynı anda, gelen sanki bir yere çarpmış gibi bir gürültü duyuldu. Ve sonunda kapı, yana doğru kayarak açıldı.

Yere doğru eğilmiş kır saçlı baş yavaş yavaş doğrulmaya başladığı sırada Kelsey'nin gülüm semesi de uçup gitmişti dudaklarından. Genç kız yaklaşık babası kadar uzun boyluydu. Ama adam başını tam olarak kaldırınca donakaldı

Kelsey. Dudaklarının ucuna kadar gelen 'Baba' sözcüğü orada takılmış kalmıştı...

Çünkü bu adam, tanıdığı babasına hiç benzemiyor denebilirdi. Bir zamanlar gözlerinin içi gülen, neşeli, kendisini ve annesini acımasızca kızdıran, onlara her fırsatta takılan adamdan eser yoktu ortada. Gözleri donuk donuk bakıyor. iki büklüm duruyordu karşısında. Ayrıca sanki o olmazsa yıkılacakmış gibi kapının pervazına yaslanmıştı.

Kelsey'nin ilk düşüncesi, babasının hastalandığı oldu. Desteksiz duramadığı için yardım etmek amacıyla elleri ona doğru uzandı.

Ama ilk konuşan yine babasıydı. Islık gibi bir sesle, Kelsey... diye soludu. Sanki bir hortlakla karşılaşmış gibiydi. Kelsey... Sen... sen misin?..

Nefesindeki keskin alkol kokusu, genç kızı ba-yıltacaktı neredeyse. O anda babasının hasta falan olmadığını hemen anlamıştı. Evet... Henry Marchant fitil gibi sarhoştu! Ve hastalığından ötürü değil, sarhoş olduğu için kızının önünde sallanıyordu.

Evet baba, benim, Kelsey... dedi genç kız. Ve kendisini onun kollarına attı. Ama yine de bu sarsıntıyla adamın yere yuvarlanmasından korkmuştu.

Bunun üzerine onu tutmak istedi. Ama adam yardım istemiyordu. Kelsey, istediği kanıtı, babasını görür görmez bulmuştu. Henry Marchant, karısına hâlâ eskiden olduğu gibi âşıktı. İlk sorusu. Eve de seninle beraber geldi mi? oldu.

Hayır, dedi genç kız. Babasının bir an doğan ümitlerini hemen öldürdüğü için duyduğu üzüntü, gözlerinin yaşarmasına yol açmıştı. • Yalnız geldim.

İçeriye girdiler. Kelsey onun yattığı takdirde daha iyi olacağını düşünüyordu. Babasının ateşli bakışları sehpanın üzerinde duran viski şişesine dikilmişti. Bir bardak içsem iyi olacak, diyerek titreyen eliyle uzandı.

İşte tam o sırada Kelsey, o güne kadar sahip olduğunu bilmediği bir katılıkla hareket ederek şişeyi babasının önünden aldığı gibi hızlı adımlarla mutfağa doğru yürüdü. Yerden göğe kadar haklısın, dedi aynı zamanda. Sana kahve yapayım.

Su kaynarken. Babamı ayıltmak için birkaç kilo kahve bile yetmeyecek anlaşılan,' diye düşünüyordu. Ama az önce göstermiş olduğu sertlik, onun yeniden içme isteğini yok edebilmişti. 'Oh zavallı, zavallı adam,' diye geçirdi

içinden. Annesinin onu terk etmesinin, evliliğinin yıkıl masının sonucu bu mu olmalıydı? Çalınan zile, az önceki durumuyla mı cevap vermeliydi?
Eğer Yukiko evine dönmek için o kadar acele etmese, o da babasını bu şekilde görecek, alkollü soluğunu o da duyacaktı Ve eğer babası hâlâ o gururlu erkekse, ayıldığında kendi kendinden nefret edecekti kuşkusuz.
Kahveyi koyarken bir yandan da, ‘Eğer annem benimle gelip babamı bu halde görse ne düşünürdü acaba?’ diye geçirdi aklından. Kadın, kendisinin az önceki sertliğini bile gösteremezdi herhalde.
Henry Marchant kahveyi içti. Ama ayılabilecek gibi değildi daha. Ancak Kelsey, onun biraz daha doğru düzgün konuşmaya başladığını görünce müthiş sevindi.
Geleceğini bana bildirmeliydin.
Sana sürpriz yapmak istemiştim baba.
Bunu... gerçekten başardın.
İkinci fincan kahveden sonra, Burada oturduğumu nereden öğrendin? diye sordu adam
Yorgun yorgun alnını oluşturdu. -Taşındığımı annene yazmadığımdan eminim.
Oysa hiç mektup yazmamıştı ki. Genç kız, -İlk adresine gittim, diye açıkladı. Beni buraya, arabayla, Yukiko Akita getirdi.
Adam birkaç saniye düşündü. Yukiko’nun babasıyla aynı firmada çalışıyoruz.
Demek annesiyle babasının bir zamanlar yaşadıkları ev, fjrmaya aitti. Forward Electronic, Şirketi'nin dış satım bölümünde çalışan babası, 'Burası bana büyük gelmeye başladı,' dediğ' zaman, Mr. Akita’yla ailesini oraya almış, Henry Marchant’a da daha küçük bir ev bulmuşlardı
Çevresine bakındı genç kız. Burası kare şeklinde bir oturma odasıydı ama pek öyle küçük sayılmazdı. Yandaki kapıdan da yatak odasına geçiliyordu herhalde. Bu ev de. Avrupai eşyalarla döşenmişti.
Babasına döndü. Adam o sırada ağzından çıkan her söze dikkat edecek durumda değildi. Bilinci bulanık bir sis perdesiyle örtülüydü. Bunun üzerine, olanaklar elverdiğince bilgi almaya karar verdi Kelsey. Çünkü ayıldığı zaman, gururu, kızının üzerine vazife olarak görmediği şeyleri söylemesine engel olabilirdi. Neden daha küçük bir eve taşındın baba? diye sordu.
Neden mi?.. Sanki hatırlamakta güçlük çekiyordu adam. Çünkü, öbür yerin kirasının altından kalkamıyordum artık.
Kocasıyla ilgili artık tek bir iyi sıfat kullanmayacak ve kesinlikle Japonya’ya dönmeyecek kadar inatçı olan annesinden Kelsey’ve de biraz inatçılık geçmişti galiba. Ayrıca bu kada yolu masal dinlemek ya da kendi işine oakmak için tepmiş değildi. Tüm isteği ve görevi yıkılan bu evliliği onarıp annesiyle babasını yeniden bir araya getirmekti. Nasıl olur? diye atıldı

Ne demek istediğini anlayamadım. Anneme her ay bir hayli para gönderdiğini biliyorum. Belki bu miktar sana biraz ağır geliyor ama annemin söylediğine göre, hayli büyük bir ihtiyat akçesi biriktirmişsin.

İhtiyat akçesi... diye tekrarladı adam. Annesi gibi acı bir sesle konuşmuştu. Söylediğin gibi bir, ihtiyat akçesi, artık yok.

Yok mu?..

Acaba içkiyle beraber kumara da mı dadan-mıştı Henry Marchant? Annesinin gidişinin, babasını tümüyle yoldan çıkartmış olması olasılığı karşısın4a Kelsey güçlükle yutkundu. Yani... yani tüm biriktirdiklerini harcadın mı? Emekli olduktan sonra annemle birlikte rahat bir hayat sürmenizi sağlayacak para yok mu artık?

Adamın içinde, o her zamanki gururuyla içkinin yaratmış olduğu çaresizliğin mücadelesi başlamıştı. Bu çelişki yüz ifadesine olduğu gibi yansıyordu. Sonunda utanç dolu bir yüzle. -Evet, o para artık yok, diye karşılık verdi. •Bir aptallık yaparak herkesten daha fazla güvendiğim bir insanın öğüdüne kulak verdim. Eğer Serle Falconer kesinlikle kazanılacağını söylemeseydi, o zaman ben de tüm paramı kuruşuna kadar o işe yatırmazdım.

Yatırım mı?.. Babasının söyledikleri hakkında en ufak bir fikri bile yoktu genç kızın. Ne olup bittiğini anlamak için, Bu... şey... yatırım... diye kekeledi. Başarılı olamadı mı yoksa?

Ne demezsin?.. Tüm param... Eve'le birlikte yıllardan beri biriktirdiğimiz o para kuruşuna kadar tükendi. Gitti...

Kelsey dehşete kapılmıştı. Oh, baba- . diye haykırdı. Ama adamın yüzünü görünce, daha da büyük bir dehşete düştü. Babası, kekeliyordu.

Ve... bövlece... yok olan paralarla beraber Eve'in geri çağırma ve onunla yeniden beraber olabilme olasılığınız da tümüyle yok oldu kızım.

Kelsey, babasının dayanma gücünün artık tükenmiş olduğunu korkuyla fark etti. Tümüyle iflas etmiş olan adamın gözlerinde aşağılanmanın izleri okunuyordu.

Sevgili babacığım, diye fısıldayarak adamın yanına koşup onu kollarına aldı. O güne kadar babasını hiç böyle yenilmiş ve gözyaşları içerisinde görmemişti. Onu susturup avutmaya çalışırken, o yatırımı yapması için akıl vermiş olan Serle Falconer adlı adamın da bu işte çok büyük paralar yitirmiş olması gerektiğini düşünüyordu.

Gözlerini kurulayan adam kendisini toplamaya çalışırken, O bir şey yitirmedi, dedi. Bu yatırımı şiddetle savunuyor, insana hayatında böyle bir fırsatla sadece bir kez karşılaşabileceğini söylüyordu. Ama sonra işittim ki. tek kuruşunu bile bu işe yatırmamış...

Kelsey hayretle, Yani söz konusu yatırımın başarılı olamayacağını bile bile seni tehlikeye attığını mı söylemek istiyorsun? diye sordu

Babası duraladı. Onun cevap vermediğini gören Kelsey, babasının, başkasının arkasından konuşmayı sevmediği ve insanların karakterini

kötülemekten hiç hoşlanmadığı için sustuğunu sezmişti. Babası gibi zeki ve deneyimli bir in-.sanın nasıi ikna edildiğini merak ederken, Ne biçim bir adam bu? diye sordu.

Herkesin güvendiği bir kişi. Gözlerini oğuş-turarak öksürdü. Oh, Kelsey... o adamın yüzünden evliliğim artık onarılamaz bir hale geldi. Eğer sahip olduğum her şeyi yitirmeme neden olmasaydı, annenle benim için hâlâ beraber olma ümidi vardı.

Hıçkırarak ağlayıp, yeniden karısıyla bir araya gelememelerinin nedenlerini sıralayan bu zavallı adama bütün içtenliğiyle sarıldı Kelsey. Babasının üzüntüsünü paylaşıyor, yüreğinde Serle Falconer'a karşı duyduğu nefret giderek büyüyordu. 'O Serle Falconer denilen yılanla karşılaştığım takdirde ne yapacağımı bilirim ben,' diye düşündü 'Tanrı sana yardım etsin Serle Falconer.'

İKİNCİ BÖLÜM

Kötü bir gece geçirdi Kelsey. Yerdeki kalın üatami'nin üzerine atılmış şiltelerde yatıyordu, ama uyuyamamasının nedeni bu değildi. Gevşeyip sakinleşemiyordu bir türlü. Babasının düştüğü durum genç kızı çok fena sarsmıştı.

Babasıyla birlikte ağlamamak için olağanüstü bir çaba harcarken onu nasıl bir çocuk gibi yatak odasına götürüp yatırdığını hatırladı. Adam uzanır uzanmaz sızmıştı. Ama aradan saatler geçtiği halde kendisi hâlâ oturuyordu. Babasının kopuk cümlelerini birleştirip bir bütün yapmaya çalıştığı sırada Serle Falconer denilen o adama duyduğu nefret yeniden olanca şiddetiyle canlandı içinde.

Forward Electronic'in İngiltere'deki şubesinden geçici olarak Japonya'ya gönderilmiş olan Serle Falconer, Japonlarla aynı düzeyde çalışan tek AvrupalIydı. Anlayabildiği kadarıyla, mikro elektronik konusunda da bir dahiydi. Ayrıca gayet köklü ve zengin bir aileden de geldiği için çalışmaya hiç ihtiyacı yoktu. Babasının söylediğine göre onunki gibi bir beyin, eğer seçtiği alanda çalışmasa, tümüyle harcanmış olacaktı.

Kelsey, böyle süper bir beynin, dürüst bir karakterle bir arada bulunmamasına fena halele öfkeleniyordu. Babasının ileriyi görüşü o sıralar ne kadar bulanık olursa olsun, her şeyi bilen o İngilizin, adamı ne yapıp edip ikna ettiği kesindi. Eğer Falconer'in öğütleri olmasa, parasını kesinlikle herhangi bir şeye yatırmaya niyetli olmayan babasının, böyle değersiz bir serüvene atılması olanaksızdı kuşkusuz.

Uzun süre, Falconer'in neden kendi babasını seçtiğini düşündü. Ama bu sorunun cevabı yoktu. Ukala, kendini beğenmiş, dikkatsiz, ama tatlı dilli domuzun biri olmalıydı bu Serle Falconer. Herkese öğüt vermiş ama bunlara kendisi uymamış, babası her şeyini yitirirken o bir kuruş bile zarar etmemişti. Buna da zerre kadar aldırmamış olmalıydı. Henry Marchant'm, ona karşı duyduğu onca güvene rağmen...

Sonra bu konudaki onurluluk ve de onursuzluk kavramlarını gözden geçirdi Kelsey. İsmi her aklına gelişte çevresini kıpkızıl görmesine neden olan Serle Falconer, belki de babasının parasal durumunu düşünmeden onu ikna etmişti. Ama aynı işe kendisinin para yatırmamış olması, onu Kelsey'nin gözünde, onursuz, duruma düşürüyordu.

Bunları düşünürken bir ses işitti. Kalkıp sabahlığını giyerken, o kadar içki içmiş olmasına rağmen babasının da artık uyuyamadığını sezmişti.

İçeriye girdiği zaman adamın bir perdeyle ayrılan mutfak bölümünde kahve pişirdiğini gördü. Bana da bir fincan yapar mısın? diye mırıldandı.

Ama irkilerek dönen babasının artık ayılmış olmasına rağmen yine de son derece berbat bir halde olduğunu görmesi genç kızın bir kez daha dehşete düşmesine neden olmuştu. Anlaşılan hayal görmemişim, dedi babası. Gerçekten buradasın.

Sonra bir hamlede kızını kollarına aldı. Ardından onu kendinden biraz uzaklaştırıp uzun uzun yüzünü seyretti. Sonunda da bakışlarını başka yöne çevirdi. Herhalde kızı kendisini bulduğu sırada, ne durumda dlduğunu hatırlamıştı.

Kelsey yapay bir neşeyle, Tıraş olman gerekecek galiba, dedi.

Önce kahve... diye karşılık verdi Henry Marchant. Genç kızın neşeli hali onu biraz olsun rahatlatmıştı. Nasıl oldu da buralara geldin? diye sordu.

Çok nazik bir andı bu. Çünkü babasının o akşam söyledikleri gözönüne alındığında, onları yeniden barıştırıp evliliklerini eskisi gibi yürütmelerini sağlamak amacıyla geldiğini söylemek olanaksızdı. En azından hiçbir yararı olmayacaktı şimdilik. Bu nedenle, İşimden bıkıp istifa ettim, dedi.

Her zamanki gibi, dediğin dedik, demek?..

Kimin, benim mi? Her neyse... Yine elinden geldiği kadar neşeli konuşmaya çalışıyordu. Aslında yeni bir işe girmeden gelip sana sürpriz yapmak istedim.

-Bunu da başardın.

Henry Marchant kahve fincanını uzatırken belki de ilk defa cesaretle kızının gözlerinin içine baktı. Utanç duyduğu belliydi. Beni o durumda bulduğun için üzgünüm, diye mırıldandı. Her zaman... yani şey tüm şişeyi temizlemiyorum.

Kelsey onu izledi. Birlikte masanın başına geçtiler. Babasının durumu ne kadar berbat olursa olsun, her şeyin tam olarak açıklığa kavuşturulabilmesi için bundan daha iyi bir fırsat yakalayamayacağını düşünüyordu Aslında Japonya' ya kadar salt ona ve annesine yardım edebilmek için gelmiş değil miydi? Eğer orada kaldığı sürece durmadan çevresinde dolanıp konunun esasına girmezlerse bunun ne yararı olurdu?

Adamın kahve fincanını masaya koymasını bekledi sonra usulca, İflas etmiş olduğunu biliyorum baba, diye mırıldandı.

Adam hızla başını kaldırdı. Bunu da kim söyledi?

Ama Kelsey cevap vermeyince bir süre sonra önüne eğdi bakışlarını. İflas etmiş olduğumu ben mi söyledim yoksa?

İçinden, ‘Zavallı adam,’ diye geçiren genç kız. Emekliliğinde kullanacağın parayı, güvensiz bir yatırımda yitirdiğini biliyorum, dedi. Bundan annemin de haberi var mı?
Babası dehşetle, Aman Tanrım, ne münasebet?.. diye haykırdı. Sakın ona yazıp, anlatayım demeyesin.
Ama. •.
Ne kadar büyük bir aptallık ettiğimi ben biliyorum zaten. Bir de Eve’in,öğrenmesine gerek yok.
Ama gerçeği söylediğin takdirde anlayacağına eminim. Babasının, gırtlağına sarılacak gibi baktığını görünce aceleyle devam etti. Annem, işini ondan çok daha önemli gördüğün için buradan ayrılamadığını sanıyor. Olanlardan haberi-..
Adamın yüzünde derin bir acının izleri belirince Kelsey sustu. Ama Henry Marchant hemen, yine o durmuş oturmuş baba pozisyonuna bürünmüştü. Olanları annene bildirmeni yasaklıyorum, dedi. Sonra sesi yumuşadı. İkimizi de sevdiğini gayet iyi biliyorum. Ama bu olamaz. Eve sana gerçeklerin ne kadarını söyledi bilmiyorum, ama onu İngiltere’ye çağırmak için telefon etmenden önce birkaç defa ciddi olarak tartışmıştık.
Ama aranız o kadar iyiydi ki.
Ancak babası açıklayıp açıklamamakta bir an tereddüt ettikten sonra, Annen, bir yıl kadar önce kuvvetli bir bunalım geçirdi, dediği zaman, birçok şeyin kendisinden gizlenmiş olduğunu anladı genç kız. Pek o kadar rahat günler geçirmedik son zamanlarda, dîye ekledi Henry Marchant.
Bana hiçbir zaman yazıp...
Sana haber veremezdik. Anneannen zaten hastalanmıştı. Şeninse yeterince sorunun vardı zaten. Bir de bizim durumumuza üzülmen anlamsız olurdu. Hem bir süre sonra annen o bunalımlı dönemi atlattı. Ama eve dönmesinin onu yeniden bunalıma sokacağından korkuyordum. Ne var ki bu konuda ısrar ediyordu. O zaman işimin çokluğundan ötürü İngiltere'ye onunla gidemeyeceğimi bahane etmeye başladım.
Bu arada, buradaki kazancıma uygun bir aylıkla İngiltere'de kendime bir iş bulup bulamayacağımı araştırmaya koyuldum. Ama orada elli üç yaşındaki insanların artık ıskartaya çıkartılmış muamelesi gördüğünü anladığım zaman neredeyse annenden daha da büyük bir bunalıma düşecektim. Yani. İngiltere’de kendime her bakımdan uygun bir iş bulabilme şansım sıfırdı.
Peki, çalıştığın firma bu konuda sana yardım edemez mi? Yani, İngiltere’de bir şubeleri olduğuna göre... O zaman sen...
Hiç ümit yok. Gerçi İngiltere'de bir şubeleri var, ama o tümüyle bağımsız çalışan bir firma durumunda. Biraz düşündü. Gerçi burada, onların göndermiş oldukları bir kişi var, doğru. Ama o hem bölüm başkanı, hem de buradakiler ona fazlasıyla muhtaç.

Kelsev, sözü edilen kişinin, Serle Falconer olduğunu biliyordu. Ancak onu düşünmek bile istemedi. Çünkü adamın adını her hatırlayışında öfkeden kuduracak gibi oluyordu. Ama senin firmadaki durumun da iyi, öyle değil mi?

O kadar değil. Zaten sözleşmemdeki bir maddeye göre, anlaşmanın süresi dolmadan firmadan ayrıldığım takdirde, Forvvard Electronic ve onun tüm şubeleriyle ilişkilerimi kesmiş oluyorum.

Kelsey bir süre dükündü. Ama aklına herhangi bir çözüm yolu gelmiyordu. Muhakkak bir çaresi olmalı, diye mırıldandı.

Ne yazık ki yok, yavrum. Eğer olsaydı ben bulurdum zaten. Günler, geceler boyunca, durmadan kafa yordum, yüzlerce yol denedim. Hepsi de yararsız. Şimdi ise çok büyük bir sorunla karşı karşıyayız. Bundan sonra nasıl geçineceğiz?

Oysa, o hatalı yatırım yapılmamış olsa, biriktirdiği paralar bu sorunu kolaylıkla çözerdi. Genç kız, Serle Falconer'a karşı duyduğu nefretin giderek güçlendiğini hissediyordu. Babası, İngiltere'ye döndüğü takdirde nasıl geçine- . çekleri sorusuna, kızından bir cevap çıkmayınca devam etti. Burada emekli maaşım için kesilen paraların tümü, emeklilik yaşım gelinceye kadar dondurulacak. Üstelik, daha önceki işimde birikmiş olanlara da aynı uygulama getirilecek.

Annen İngiltere'ye hareket ettiği gün, ümitsizliğin eşiğindeydim. Ailem yıkılıyor, evliliğim çatlıyordu. Çünkü Eve'in geri dönmeyeceğini gayet iyi biliyordum. Ama tam o sırada Komat-su Havaalanı'nda, annenle aynı uçağa binmekte olan Serle Falconer'ı gördüm. Tokyo'ya gidiyordu. Onun, toparlayabildiği tüm parayı söz-konusu işe yatıracağını sanıyordum.

Ama gitmesinin gerçek nedeni bu değilmiş herhalde?

Henry Marchant üzgün bir tavırla başını salladı. Doğru. Ama çok kederliydim. Eve'i, belki de yıllarca görememe tehlikesiyle karşı karşı-yaydım. Büroma geldiğim zaman şöyle düşündüm: Eğer o vatınm. Serle'in her işini bırakıp Tokyo'ya uçmasına neden olacak kadar iyiyse, aynı işe ben de paramı koyar ve kısa bir süre sonra zengin bir insan olarak İngiltere'ye kesin dönüş yapabilirdim.

Kelsey, içinden, babasının bu düşüncesine hak verdi. Adam her zamanki tedbirli ve temkinli tutumunu bir yana bırakmakta haklıydı. Ne var ki işin içinde o hain Falconer olmasa, böyle davranmayacağı da kesindi tabii.

O sırada babası, kızının içinde bulunduğu ruhsal durumun farkında olmadan sözlerine devam ediyordu. Eve'e, olanaklar elverdiğince para göndermek istiyordum. Bu nedenle uçak biletinin ücretini kredi kartımla ödedim. İngiltere'de zaten bir sürü sorunla karşılaşacaktı. Bunlara bir de parasal olanaksızığm eklenmesini istemiyordum.

Neyse... Annen gittikten sonra hemen bankaya uğradım. Kredi durumum gayet sağlamdı. Böylece, oradan da büyük miktarda borç olarak birikmiş olan parama ekledim.

Kelsey, ‘Aman Tanrım,’ diye düşündü. Babasının bu son anlattığıyla durum, sandığından çok daha kötü bir hale gelmişti. Yüzü kederle asılırken, Yani, bu paraların tümünü birden mi yatırdın? diye sordu.

Başını salladı adam. Anlıyorsun ya Kelsey. Eğer İngiltere'de kendime uygun bir iş bulabil-sem bile, yine de buradan ayrılamam. Tüm borçlarımı ödemeden Japonya'yı terk etmem olanaksız.

Konuşma burada bitmişti. Henry Marchant tıraş olup giyindikten sonra bürosuna gitmek üzere çıktı. Dış görünüşü, bir önceki geceye oranla çok daha iyiydi artık. Kelsey, onun neden daha küçük bir eve taşındığını anlamıştı. Çünkü kirası hayli düşüktü. Adam, sadece karısının bir şeyden kuşkulanmaması için ona her ay yüklü bir miktar para göndermekle kalmıyor, aynı zamanda da yaşayabileceği kadarını alıkoyarak geri kalan olanaklarıyla borçlarını ödemeye çabalıyordu.

Evi temizleyip düzelterek vakit geçirmeye karar vermişti. O sırada telefon çaldı. Yukiko Aki-ta’ydı arayan. Ailesiyle birlikte birtakım işleri çıktığı için birkaç gün kendisini arayamayaca-ğmı haber veriyordu. Ama belki de cuma günü görüşebiliriz, dedi.

Buna ben de sevinirim, diye karşılık verdi Kelsey. Sonra telefonu kapatarak işine döndü. Eğer babası biriktirdiği parayı kaptırmış olmasaydı, her şeyi göze alarak Japonya’dan ayrılır ve o paranın verdiği güvenceyle İngiltere’de küçük de olsa bir iş bulurdu.

Henry Marchant o akşam eve döndüğü zaman hayli neşeliydi. Ama bu neşe, Kelsey’yi bir an bile kandıramadı. Adam sadece böyle davranarak kızını daha fazla üzmemeye çalışıyordu.

Kelsey. ona Yukiko’nun telefonundan söz etti. Ama babasının, ilk karşılaşmalarında konuştukları şeyleri hatırlamadığını görerek, Beni buraya arabayla Yukiko getirmişti, diye yeniden açıklama yapmak zorunda kaldı.

Bu açıklama adamı utandırmıştı nedense. Bunu örtmek amacıyla, Yukiko’nun babası da Forward Electronic’de çalışıyor, dedi.

Ertesi gün konuşurlarken Kelsey babasına, bu yolculuğu yaprfıak için anneannesinden kalan paranın bir bölümünü kullandığını söyledi. Bunu. adam, Ne kadar kalmayı düşünüyorsun? diye sorduğu için açıklamıştı. Bütün dürüstlüğüyle, Seni de birlikte geri götürmeyi düşünüyordum, diye devam etti. Ama bu olanaksız olduğuna göre bir süre daha burada kalmak isterim. Ne var ki beraberimde getirdiğim parayı sana bırakıp, ikinci mevki biletiyle dönsem çok daha iyi olacak sanırım.

Hayır! Alabildiğine sert ve kesin olmuştu babasının cevabı. Anneannenden kalan paranın tümünü bile versen, borçlarımı ödememe hiçbir yardımı olamaz. Ayrıca ne senin paranı alırım, ne de annenin, senin alelacele ve beş

parasız döndüğünü görüp de merak içinde kalmasını istemem. Birdenbire gülümsedi. Hem zaten bir süre daha yanımda kalmanı istiyorum.
Cuma gününe kadar Kelsey o küçük evi tertemiz, pırıl pırıl yapmış, bu arada da annesine bir mektup yazmıştı. Ama babasının isteklerine uymak zorunda kaldığı için bu yeni evin adresini verememişti tabii. Gerçi annesinin bir karşılık vereceğini sanmıyordu. Ama eğer verecek olursa, mektup Yukiko’nun eline geçecek, o zaman da Kelsey. yine eski adrese mektup postalamış herhalde, diyerek durumu geçişti-recekti.
Yukiko perşembe günü de aramış ve eğer Kelsey alışveriş yapmak isterse kendisine seve seve arkadaşlık edebileceğini söylemişti.
Böylece cuma sabahı Kelsey dışarı çıkmak üzere bütün hazırlıklarım bitirdiği sırada, Honda da kapının önünde durmuştu. Kelsey, Yu-kiko’yu içeriye alıp kahve ikram etti. Sonra çıkıp alışveriş bölgesini dolaşmaya başladılar. En sonunda Yukiko, Seiyu’nun sekizinci katında oturup birer kahve daha içmelerini önerdi.
Bu arada iki genç kız yavaş yavaş birbirlerine ısınıp samimileşmeye başlamışlardı. Kahvelerini içerlerken Yukiko, Kelsey’ye özel hayatından biraz söz etmek ihtiyacını duymuş olmalı ki, son günlerdeki yoğun işlerinin aslında kendi muhtemel evliliğiyle ilgili görüşmelerden kaynaklandığını söyledi.
Kelsey, Yukiko adına çok sevindi. Ama aynı zamanda şaşırmıştı da. Çünkü ona göre kişi ya evlenir, ya da evlenmezdi. Yukiko'ya dönerek, Muhtemel mi dedin? diye sordu.
Evet. Aracı, salı günü arayacaktı ama ufak bir rahatsızlıktan ötürü bunu çarşambaya erteledi.
Aracı mı?..
Yukiko da şaşırmıştı. Evet, diye karşılık verdi. İngiltere'de böyle kişiler yok mudur?
Hayır.
Bunun üzerine Yukiko bu ilişkilerin geleneksel olarak nasıl yürüdüğünü açıklamaya koyuldu. Aslında kendi öyküsü bunun tipik bir örneğiydi. Yukiko’nun resmini gören bir- genç, onu beğenerek tanışmak istemişti. Bunun üzerine araya giren biri, delikanlının resmini Yukiko’nun ailesine göstererek genç adamın geçmişini, sosyal durumunu anlatmış, onlar da söz konusu resmi Yukiko’ya vererek, bu gençle tanışmak isteyip istemediğini sormuşlardı. Yukiko kabul etmiş, bunun üzerine onunla, ailelerinin de katıldığı bir toplantıda bir araya gelmişlerdi. O günden bu yana da yani iki aydır, söz konusu gençle çıkıyorlardı. Nihayet çarşamba günü aracı gelip, genç adamın evlenmek istediğini ve Yukiko’nun bunu kabul edip etmeyeceğini sormuştu. Bu cuma gecesi de Yu-kiko’nun babası, aracıya cevaplarını açıklayacaktı.

Kelsey hayretle atıldı. Aracı, senin o gençle evlenip evlenmeyeceğini sana değil de, babana mı soracak yani?
Yukiko mutlulukla, Evet, ona soracak, dedi.
Hayretini gizlemeye çalışan genç kız, böyle bir evliliğin kendisini hiç de mutlu etmeyece ğini düşündü. Evleneceği erkeği, tümüyle özgür bir şekilde seçecekti o. Bu, kendisini tanımayan, sadece resmini görüp onu beğenen ve onunla ilgilenen herhangi bir kişi olamazdı kuşkusuz. Kelsey. annesiyle babasında gördüğü mükemmel aşkı istiyordu. Daha aşağısı yetmezdi. Her zaman bir, aracı, var mıdır? diye sordu.
Oh, tabii.
Ama, o gençle evlenmek istemezsen, redde-debiliyorsundur herhalde?
Evet, reddedebilirim. Ama eğer babam bu evliliği arzu ediyorsa, istemememe rağmen, benim yerime kabul edebilir.
'Ne kadar da korkunç!' diye düşündü Kelsey. Ama Yukiko'nun yüz ifadesine bir göz atınca genç kızın son derece mutlu olduğunu görerek, Ama sen istiyorsun galiba? dedi.
Yukiko'nun cevabı, pırıl pırıl bir gülümsemeydi. Ama Kelsey, - Peki, baban cevabının böyle olduğunu biliyor mu? diye sorunca, birdenbire siliniverdi bu gülümseme. Nedense heyecanlanmış gibiydi. Önce saatine, sonra da Kelsey'nin boşalmış kahve fincanına bir göz attıktan sonra, Bu sabah babamı görmedim, dedi. Bu öğleden sonra da uzun sürecek bir toplantısı olduğu için göremem. Artık heyecanım gizlemeyi başaramıyordu. Ayağa kalktı. Gerçi babam cevabımın olumlu olduğunu biliyor, ama olur ya belki de yanlış anlamıştır. Gidip muhakkak onu görmem gerek.
Kelsey, genç kızın içine, istemeden bir kuşku düşürmüş olduğunu anladı. Ama ne kadar uğraşırsa uğraşsın, artık onu sakinleştirımeyece-ğini biliyordu. Yukiko babasını görüp konuşun-caya kadar rahatlayamayacaktı.
Arabaya atlayıp trafiğin elverdiği hızla For-ward Electronic'e doğru yola koyuldukları zaman Yukiko serinkanlılığını biraz olsun kazanmış gibiydi. Kelsey'ye, onu babasıyla tanıştıracağını söyledi.
Ama Kelsey, istemeden de olsa Yukiko'nun kuşkulanmasına neden olduğu için pişmanlık duyuyordu. Hem kızcağız babasıyla bu konuda yalnız görüşmek isterdi herhalde. Nasıl olsa benim babam da Fonvard Electronic'de çalışıyor, dedi. Hazır oraya gitmişken ben de onu ziyaret edeyim bari.
Çok iyi olur. Biliyor musun? Zaman zaman, Marchant-san'm da orada çalıştığını unutuyorum nedense.
O sırada geniş bir alana girmişlerdi. Forvvard Electronic burasıydı. Yukiko arabayı park ettikten sonra Kelsey'yi binalardan birine sokup Henry Marchant'm bürosunu gösterdi ve aceleyle kendi babasını aramak üzere yanından uzaklaştı.
Kelsey, kendisini orada görünce babasının yüzünün alacağı hali düşünerek hafifçe gülümsedi. Önce kapıyı vurmayı düşündü. Sonra, dört dörtlük bir

sürpriz yapmak amacıyla, kapıyı sessizce açtı. Ama aynı anda da donup kaldı olduğu yerde.

Ani bir keder tüm benliğini sarıverdi, Babasının o haftaki neşeli halinden kuşkulanmakta haklıydı demek. Adam, taştan oyulmuş bir ıstırap heykeli gibi hiç kımıldamadan oturuyor ve boş gözlerle tam karşısındaki bir noktaya bakıyordu. Kelsey’nin kapıyı açtığını fark etmemişti bile.

Genç kız girdiği gibi yine sessizce çekilerek kapıyı kapattı. Babasının kederli yüzü gözlerinin önünden gitmiyordu bir türlü. 'Oh, zavallı babacığım!..’ diye geçirdi aklından. İlk geldiği gün, kızının karşısında nasıl ağladığını bir bilse utancından ne yapacağını şaşırırdı kuşkusuz. Ama o hali bile, şu son durumundan iyiydi...

Duvara yaslanarak orada ne kadar durduğunun farkında değildi. Hiç kımıldamıyordu ama beyni ve kalbi babasıyla beraberdi. Tam o sırada odalardan birisinden çıkan uzun boylu bir adamın, biraz daha ilerdeki başka bir odaya girdiğini belli belirsiz gördü. Bu haliyle bile onun Japon olmadığını fark etmişti. Galiba AvrupalIydı adam. Ve öğrendiği kadarıyla For-ward Electronic'de babasından başka ’oir tek Avrupalı daha vardı. Serle Falconer!..

Kelsey dayandığı duvardan doğruldu. O domuz!.. Babasının başına gelenlerin tümünden o domuz sorumluydu işte! Duyduğu öfke, içinde, yakıcı bir bomba gibi patlarken Kelsey’nin daha fazla düşünmesine gerek yoktu. Birkaç saniyede koridoru geçerek o uzun boylu adamın girdiği kapının önüne gelmişti.

İçerdeki Serle Falconer değil, bir başkası da olabilirdi, herhangi bir toplantt da olabilirdi odada. Ama Kelsey bir an bile duraksamadan kapıyı açtığı gibi daldı içeriye. Ve aynı anda da, masasının başında oturmakta olan adamla yüz yüze geldi.

Otuz beş yaşlarında gösteren, kumral, geniş omuzlu bir erkekti bu. Dikkatli, mavi gözler genç kızı baştan aşağı süzdü. Ama onun birtakım özelliklerini fark edecek durumda değildi Kelsey. Babasının az önceki o harabeye dönmüş hali gözlerinin önünden gitmiyordu bir türlü. Öfkeli bakışlarını genç adama dikerek, son derece kaba bir tavırla, Falconer sen misin? diye sordu.

Ta kendisi... dedi adam. Genç kızın öfke krizinin hiç farkında değilmiş gibi serinkanlı bir tavırla onun ince ve biçimli vücudunu süzüyordu. Bakışları dolgun dudaklara, sonra da öfkeyle koyulaşmış gözlere döndüğü sırada, Bağışlayın, ama sanırım isminizi duyamadım, dedi.

Başka zaman olsa, tanımadığı bir adamın bu serinkanlı ve kendine güvenen tutumu Kelsey' yi yatıştırabilirdi. Ama babasının perişanlığının tek sahibi olan Falconer karşısındayken, bunları düşünmesi olanaksızdı tabii. Olanca öfkesiyle. Adi herif!.. diye haykırdı. Bütün bu neden olduğun şeylerden sonra nasıl oluyor da vicdanın böyle sakin sakin oturmana izin verebiliyor?

Kendisini süzen mavi gözler kısılıverdi birden. Adamın hayli uzun boylu ve yapılı olduğu, oturduğu yerden bile belliydi. İstediği takdirde Kelsey’yi,

kolundan tuttuğu gibi dışarıya atabilirdi de. Ama tüm bu gerçekler genç kızı zerre kadar korkutmuyordu.

Kendisine edilen bu hakaret üzerine Serle Falconer yavaş yavaş ayağa kalktı. Hiç acelesi yok gibiydi. Ama hâlâ kısık gözlerle karşısındakini süzüyordu. Sonra yine ağır ağır masasının çevresinde bir yarım daire çizerek Kelsey'nin yanına yaklaştı. Hayli uzun boylu sayılırdı genç kız. Hatta neredeyse babası kadar uzun . Ama Falconer zebella gibi dikilmişti karşısına. Kelsey o anda bu adamın kesinlikle zıt gidilmemesi gereken kişilerden olduğunu sezdi. Daha birkaç saniye öncesine kadar duyduğu öfkeden çılgına dönmüş bir haldeydi.

Oysa

'Neden Falconer ayağa kalkınca dilim tutulu-verdi böyle?' diye düşündü içinden.

Ama ondan, Serle Falconer denilen bu adi adamdan hiçbir şekilde korkmuyordu. Korkmayacaktı da. Babasının aylardan beri çektiği ıstırabı ve birbirlerine karşı duydukları aşka rağmen annesiyle babasının o mutlu evliliklerinin sarsılmakta olduğunu bir an bile unutması olanaksızdı. Bu adam babasıyla annesini mahvetmişti. Ama kendisine aynı kötülüğü yapması olanaksızdı. Çünkü genç kız da bu arada onun yüzünden yeterince ıstırap çekmişti.

Kopkoyu bir öfkeyle bir kez daha sarsıldığını hissetti

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Serle Falconer, sanki duymamış gibi, -Az önce benim için ne dedin? diye sordu. Sanki genç kızın bunu tekrarlaması için ona meydan okıır gibiydi.

İşittin ya!.. diye haykırdı Kelsey. Adi herif. dedim. Ve benim kitabımda sen tam anlamıyla böy leşin!

Birbirlerine hayli yakın durdukları için Kelsey o kısılmış mavi gözlerin buz gibi bir ifadeyle parladıklarını gördü. Ama bu durum, dudaklarındaki garip gülümsemeyle taban tabana bir çelişki oluşturmaktaydı. Sonra o soğuk bakışlar da ısınıverdi. Bu kez de şeytanca bir ifade belirmişti yüzünde. Hiçbir şey yapmadan topuklan üzerinde dönerek masasına doğru yöneldi. Karşısındaki kızın kim olduğunu hâlâ bilmiyordu. Bağışla, dedi ciddi bir tavırla. Babalık nafakası daha gelmedi mi yoksa?

Nee?..

Herhangi bir nedenden ötürü çılgına dönmüşsün. Gerçi yatağım... şey... hayatımdan geçen her dişiyi hatırlamam olanaksız, ama son beraberliğimizde sana hangi adla hitap ettiğim Konusunda bir ip ucu verebilirsen, o zaman hatırlamaya çalış...

Bu defa adam birlikte yatmış olabileceklerini, ama kendisi için son derece önemsiz olduğundan onu unuttuğunu ima ediyordu. Kulaklarına inanamıyordu Kelsey. Öfkeden gözleri kararırken, Seni gidi... diye başladı.

Ama ardından hemen kendini toparladı. Adım Kelsey Mar chant. Ve biz asla...

Falconer'ın tatmin olmuş bir halde gülümsemesi, genç kızın, cümlesini, 'karşılaşmadık,' sözcüğüyle tamamlamasına engel olmuştu. Söylediğin gibi olduğuna eminim, dedi adam. Kasıtlı olarak, Kelsey'nin söylemediği, 'karşılaşmadık,' sözcüğünü, 'yatmadık,' demişcesine yanlış yorumlamaktaydı. Senin kadar güzel birisini kollarıma aLıp ondan sonra hatırlayamayacak kadar dalgın olduğumu hiç sanmıyordum zaten.

Kes artık! diye bağırdı Kelsey. Adamın bakışlarının yine soğuklaştığına aldırış bile etmiyordu. Oraya kadar bir zokaya yem olmak için değil, şu adi herife, ömründe görmediği bir ders vermek amacıyla gelmişti. Ben, Henry Marchant'ın kızıyım ve...

O kadarını anladım sayılır.

Komatsu'ya geçen pazar geldim ve...

Anlaşılan Japon kızlarının o harika huylarını edinebileceğin kadar uzun zaman geçmemiş aradan.

...ve babamı, o bildiğim Henry Marchant olarak değil de onun sadece silik bir kopyesi gibi buldum.

Serle Falconer, Çok dramatik bir açıklama biçimi, dedi alayla. Genç kızın öfkesini yatıştırmaya hiç de niyetli değildi anlaşılan. Ama birdenbire ciddileşti. Ama düşününce, geçen gün Henry'nin renginin biraz solgun olduğunu...

Renginin biraz solgun olduğunu mu?.. Babam üzüntüsünden neredeyse ölmek üzere. Hem de sadece senin yüzünden.

Benim yüzümden mi? Kelsey adamın bir an fena halde şaşaladığını gördü. Ama hemen ardından, Babanın durumuyla benim ne ilgim olabilir?.. diye bağırdı Serle Falconer.

Beni kandırmaya çalışma. Yani, bilmediğini mi söylemek istiyorsun?

Evet. Ne olmuşsa, söyle de öğrenelim bakalım.

Falconer'm sözleri Kelsey'yi daha beter öfkelendirmişti. Çünkü adam biliyordu. Hem de bal gibi...

Bunun üzerine, Olanlardan senin de, benim kadar haberin var! diye bağırdı. Babamın, senin söylediklerine, herkesten fazla güvendiğini biliyorsun. Ama bu, onun hayatı boyunca biriktirdiği parayı o işe yatırması için kendisini ikna etmene engel olamadı.

Parasını yatırdığı iş...

Genç kız, odaya girdiğinden beri ilk defa bir ilerleme kaydedebildiğini fark etti. Ama bu Falconer denilen adam olağanüstü yetenekli bir aktör olmalıydı herhalde. Yüzündeki hayret ifadesine inanmamak elde değildi. Tanrım!.. dedi adam. Henry parasını asla-..

Parasını neden yatırmasın'? O işte müthiş bir kâr olduğunu ona sen söylemişsin.

Çünkü Henry asla borsada oynamaz. Daha önceleri, bir işadamının parasını yatırmadığı takdirde deli olduğuna hükmedilebileceği çok kârlı ve ilginç işler oldu Ama baban yine de onların hiçbirisiyle ilgilenmedi.

Demek bu sefer daha ikna edici davranmışsın.

İşte o zaman, karşısındaki ne derse desin, Kel-sey'nin ona inanmayacağı belli olmuştu. Yüzünden açık seçik okunuyordu bu. Sana, adi. dediğim zaman bu sözcüğü gerçek anlamda ve içimden gelerek söylemiştim, dedi. Ama bana sorarsan, bu senin için yine de çok hafif kalıyor. Babamın tüm parasını yitirmiş olması seni zerre kadar ilgilendirmez, değil mi? Çünkü son derece zengin bir adamsın ve bu yüzden de rahatsın. Babamın bu durumlara düşmesine...

Kelsey'nLn sözleri, karşısındakinin büründüğü • sert zırhta küçük bir çatlak oluşturabilmişti herhalde. Çünkü Falconer, Yeter. diye homurdandı. Sus artık!

Neden susacakmışım? diye avazı çıktığı kadar bağırdı Kelsey. Sen, kendi uğrayacağın herhangi bir zararı sineye çekebilirsin. Ama babam senin yüzünden gırtlağına kadar borç içinde. Sen eğer...

Sana, yeter, dedim.

Ne var ki Kelsev bu tehdide aldırmadı. Dilersen kendini centilmen olarak niteleyebilirsin. Ama gerçekte hak ettiğin sıfatlan daha...

Ancak sözlerini tamamlayamadı. Adamın güçlü ağzının dudaklanna kapanmasını, kaslı kollarıyla kendisini sarmasını hiç ummamıştı tabii. Falconer'dan kurtulmak için öfkeyle tepinip, adamın göğsünü yumruklarken adeta çılgın gibiydi Kelsey.

Sonunda • başardı. Ama bunu kendi çabasıyla oaşarmaktan çok. Serle Falconer'm izniyle ser-oest kalabilmişti galiba.

Falconer geri çekildiği zaman Kelsey, genç adamın yüzündeki alaycı taimin ifadesinden, emri yerine getirilmediği için bir başka yöntem denediğini ve bunda da başarılı olduğunu anladı. Kelsey adeta dilini yutmuştu, bir an öyle ce donakaldı. Ama birdenbire içindeki öfke tu tuşuverdi ve farkına bile varmadan adamın yüzüne şiddetli bir tokat attı.

Falconer bunu bekliyordu galiba. Yine de engel olmak için hiçbir girişimde bulunmadı. Ne var ki adamın yüzündeki alaycı ifade hâlâ silinmemişti, Sanırım bu raund berabere sonuçlandı, dedi. Bundan sonraki raunda çıkmadan önce köşelerimize çekilsek mi, ne dersin?

Cehenneme kadar yolun var Falconer. Seni bir defa görmek bana yetti de arttı bile.

Sana garip görünebilir ama dikkat edersen bir randevu istemiyorum.

Kelsey'nin avcu, ona yeniden vurmak için kaşınmaya başlamıştı. Kendisine hâkim olmaya çalışırken, Dünya yüzünde bir tek sen bile kalsan, seninle şuradan şuraya adım atmam. diye homurdandı.

Öyleyse şu gerçeği bilmende yarar var. Burada kaldığın sürece çok tekdüze ve sıkıcı bir hayat yaşayacaksın.
Neden? Buraların en gözde bekârı sen mı sin yani?
Bunu bilemem ama, rolünü adam gibi ezber lesen iyi edersin. Yoksa, buralarda aradığını bulma konusunda hiçbir başan elde edemezsin.
Onun buralara kadar koca aramak için geldiğini ima eden bu sözler Kelsey'nin öfkesinin yeniden kabarmasına neden oldu. Adam, az önceki tutumundan ötürü, hiç evlenemeden ihti yar bir kız olarak öleceğini söylemek istiyordu galiba. Bir Avrupalı kızın bir Japon erkeğiyle evlenmesi pek olası olmadığına göre, ne halt etmeye az önceki sözleri söylemişti?
Bu bakımdan kendini şanslı sanıyorsun bes belli. Ama yanılıyor da olabilirsin. Ben sadece sevdiğim bir erkekle evlenebilirim.
Falconer yumuşak bir sesle alay etti. Bak hele-.. Hanımefendi tam bir romantikmiş.
Bu kendisini beğenmiş adama düşüncelerini gereğinden fazla açıklamıştı. Ama en iyi savunmanın saldırı olduğunu düşünerek, Bu yanlış bir yaklaşım mı? diye homurdandı. Evlilikte her şeyden önce aşka önem vermenin neresi yanlış anlayamadım.
Annenle babanı mı düşünüyorsun?
Serle Falconer sadece kendini beğenmiş değil. aynı zamanda da çok zeki bir insandı galiba. Annesiyle babasının evliliklerinin son durumunu kimsenin öğrenmesini istemediği için, Onların evlilikleri mükemmeldir, dedi.
Bu konuda ben de böyle düşünüyordum zaten. Genç kız, herhangi bir konuda aynı fikirde olmalarına şaşmıştı. Ama Falconer, Kelsey' de bir an için uyanan olumlu düşünceyi bilerek yıkıverdi. Ne var ki kapalı kapılar ardında neler olduğunu kimse bilemez. Aklıma gelmişken... Annen de seninle beraber mi geldi?
Hayır ama sana şu kadarını söyleyeyim, annemle babamın evliliklerinde hiçbir aksama yok. Her zamanki gibi mükemmel devam ediyor.
Bak bunu işittiğime sevindim işte.
Kelsey çıkmak için kapıya doğru yürüdü ama o anda da genç adamı kapıyla kendi arasında buldu. Dahası Falconer elini tokmağa uzatarak genç kızın kapıyı açmasını engellemişti. Dönüp baktı. Adamın yüzündeki alaycı ifade Kelsey' nin hiç hoşuna gitmemişti. Acaba kendisini iğnelemek için yine ne yumurtlayacaktı?
Genç adam kadife gibi tatlı bir sesle, Gitmeden önce hayatının, aşkının erkeğini bulmanda sana bol şans dileyebilir miyim? diye sordu. Ama eğer başarılı olamazsan, durumu her zaman, Omiai ile idare edebilirsin.
Omiai mi?..
Miai kekkon... Yani görücü usulü evlilik... Çünkü gerçekleri bütün yönleriyle bilmeden senin gibi kestirme sonuçlara atlayıp çevresini

dağıtmaya kalkışan bir kadınla evlenmek isteyecek erkeklerin sayısının fazla olduğunu hiç sanmıyorum. Evet...
Dualarına tek cevap Omiai olabilir bence.

Oysa Kelsey gerçeği biliyordu. Cehenneme kadar yolun var, diye homurdandı. Ayrıca, görücü usulü evlilik benim kitabımda kesinlikle yazmaz. Kesinlikle... Ama bu karakterinle, Omiai tam sana göre bir şey doğrusu.

Hızla kapıyı açıp dışarıya fırladığı sırada, ‘Domuz...’ diye düşünüyordu. Ama yüzündeki sert ve öfkeli ifadeyi değiştirmek zorundaydı. Çünkü son derece mutlu olduğu anlaşılan Yukiko köşeyi dönmüş etekleri zil çalarak kendisine doğru geliyordu. Onun dünyasmda her şey mükemmeldi galiba, Babanı gördün mü Kelsey? diye sordu.

Ya sen?..

Artık kapısını vurup babasının bürosuna girmek anlamsız olacaktı. Çünkü o zaman Yukiko, bunca vakti nerede geçirdiğini sorabilirdi. İçinden bir ses, az önce olanları Serle Falconerin , kimseye söylemeyeceğini fısıldıyordu. Babasının beş parasız kalmış olduğunu da tabii...

Ne var ki Falconer hakkmda neden böyle düşündüğünü kendisi de bilmiyordu. O sırada sorduğu soruyu çoktan unutmuş olan Yukiko pırıl pırıl bir yüzle, Babam, isteklerimi her zaman anlamıştır zaten. diye karşılık verdi. Sanırım son zamanlarda biraz fazla heyecanlıyım.

O akşam eve dönen babasının yüzünü görünce Forvvard Electronic’e gittiğini söylememeye karar verdi Kelsey. Adamın ne kadar kederli ve umutsuz olduğunun tek tanığı kendisi olacaktı. Ayrıca Henrv Marchant, her günkü neşeli ve mutlu erkek rolünü o gece pek oynayamıyordu nedense.

Bütün bir hafta boyunca babasını içine düşmüş olduğu ümitsizlikten kurtarıp neşelendire-bilmek için boşuna çabaladı durdu genç kız. Kelsey, Serle Falconer'a söylediklerinde ve yaptıklarında biraz ileriye gittiğini düşünmeye başlamıştı. Hatta o tokadı attıktan sonra avcunun nasıl iğnelendiğini bile hatırlıyordu. Ama bunu hatırlamak ilk günkü rahatlamayı uyandırmıyordu içinde artık.

Ama babası pazartesi günü işe giderken tüm çabalarının boşa gittiğini aniayan genç kız, bu düşüncelerini yine değiştirmişti. Şimdi yaptıklarını az buluyor, ‘Keşke bir daha karşılaşsak da ona daha esaslı bir tokat atabilsem.’ diye geçiriyordu içinden.

Öğleden sonra Yukiko telefon etti. Genç kız mutluluktan uçuyordu. Kelsey görücü usulü evliliğe kesinlikle karşı olmasına rağmen, Yukiko’nun ne kadar sevinçli olduğunu hemen anlamıştı. Babanın cuma günkü toplantısı iyi gitti mi? diye sordu.

Yukiko neşeden kabına sığamıyordu adeta. Hem de fazlasıyla iyi gitti. dedi. Dört aya kadar evleniyorum.

Kelsey tüm sıkıntısına ve üzüntüsüne rağmen genç kıza içtenlikle mutluluklar diledi. Yukiko' nun o gün işleri başından aşkındı. Ama ertesi gün buluşup buluşamayacaklarmı sordu Kelsey' ye. Belki de öğle yemeğini beraber yiyebiliriz, ne dersin? dedi. Henüz batı rüzgârına kapılarını açmamış bir Japon lokantası görmek istemez misin?

Hem de nasıl...

Ertesi gün saat on ikide buluşmak üzere anlaştıktan sonra telefonu kapattı genç kız. O akşam babası, yine çok durgun ve sıkıntılıydı

Ama iş yerinde sinirlerinin bozulduğunu ileriye sürüyordu. Kelsey bir ara, Yukiko beni yarın öğle yemeğine davet etti, dedi.

O, çok iyi bir kızdır.

Yukiko hafta sonu nişanlanmış.

Hımmm...

Sanırım evlilikleri, görücü usulü olacakmış.

Babasının ilgisini çekebilmişti sonunda. Buralarda o kadar olağan ki bu, dedi adam. Sonra yirmi yaşma gelen çoğu Japon kızının, kimonolarını giyerek sadece bu amaçla özel fotoğraf çektirdiklerini anlattı. Böylece Nakado. denilen aracılar bu resimleri oğullarına eş bulmak isteyen Japon ailelerine gösteriyorlardı.

Yani kız tarafı Nakado'ya bu resmi verdiği sırada, kız, kendisi hakkında bilgi edinmek isteyen erkeği henüz tanımamış mı oluyor?

Yalnız bu kadarla kalsa iyi. Ama iş daha o kadar büyümeden, aracı, kızm çevresinden, onun nasıl bir insan olduğu, karakteri ve ailesinin sağlık durumu hakkında bilgi toplar. Ama genel olarak bu sistem hayli başarılı oluyor.

Babasını Japonların geleneksel evlilikleri hakkında konuşturup, derdini geçici olarak unutmasını sağlayan Kelsey o akşam odasına çekilirken hayli mutluydu. Ayrıca bazı Japon âdetlerini de bu şekilde öğrenmiş oluyordu. Hem babası bu sistemin hayli yararlı olduğuna da
inanıyordu galiba.

Ama belki de Japonya'da bu kadar uzun süre kaldığı için bu eski geleneği doğal görebiliyordu adam. Ama Kelsey, Japonya'da ne kadar kalırsa kalsın, asla böyle bir şeyi kabul edemezdi.

Ertesi gün Yukiko'nun onu götürdüğü lokanta Kelsey'nin çok hoşuna gitmişti. Küçük ama son derece rahat ve huzur verici bir yerdi burası. Alçak masalar bir platform üzerine, U şeklinde yerleştirilmişti. İskarpinlerini çıkarttıktan sonra kimonolu garson kızı izlediler. Burada, yerdeki yastıkların üzerine diz çökerek oturu-luyordu. Yemeği Yukiko ısmarladı tabii.

Önüne kulpsuz bir fincanla yeşil çay koyan garson kıza. Arigato, dedi Kelsey.

Az sonra yemekleri gelmişti. Çorba, pilav, ayrıca balık, midye ve sebzeden ibaret, tempu-ra... Bunların hepsi de aynı tepsi içine yerleştirilmişti.

Yemeklerini yerlerken Kelsey, Yukiko’nun parmağındaki pırlanta yüzüğü fark etti. Oh. ne kadar güzel, dedi arkadaşına.

Yukiko kıkırdadı. Bu, yeni bir âdet. Ama doğrusu çok hoşuma gidiyor.

Sonra nişanlısıyla nasıl mücevherciye gidip diğerlerinin arasından bu yüzüğü seçtiklerini anlatmaya başladı.

Yemek hayli neşeli geçti. Kelsey sıkıntılarını unutmuştu burada. İki kız içtenlikle gevezelik ediyorlardı. Kelsey, Japonya’nın o güne kadar sâdece filmlerde gördüğü bir yanma tanık olmaktan dolayı gayet hoşnuttu.

Ama yemekten sonra iskarpinlerini giyerken bakışları, az ötede, kendi ayakkabılarını çıkartmak için onu bekleyen adama takıldı. ‘Ne kadar da uzun boylu bir Japon,’ diye geçirdi içinden. Ama aynı anda da dudaklarındaki o mutlu tebessüm donuverdi.

Çünkü kendisini süzen bu bir çift mavi gözle daha önce de karşılaşmıştı Kelsey. Ve o zaman ona alayla bakıyorlardı...

Tüm hoşnutluğu buhar olup uçmuştu sanki. Adamı görmemezlikten gelmeye çalıştı. Ama ne yazık ki Yukiko da, kendisi gibi, Serle Fal-coner’ı görmüş ve Japon usulü eğilerek onu selamlamıştı. Üstelik Falconer’ın yanında ciddi giyimli iki de Japon işadamı vardı.

Eğer Falconer önünden çekilmese, Kelsey onu iterek yanmdan geçecekti. ‘Ama domuz herif düşüncemi anladı galiba,’ diye geçirdi içinden. Çünkü genç adam aynı anda kenara çekilmişti. Bakışlarını Kelsey’den Yukiko’ya çevirerek, tatlı bir sesle, Beni, arkadaşınla tanıştırmayacak mısın Yukiko-san? diye sordu.

Bu sözler üzerine Falconer’m yanındaki Japon işadamları onlara biraz daha sokuldular. Artık Kelsey’nin onların arasından sıyrılıp geçmesine olanak kalmamıştı. Yukiko telaşla özür dilemeye koyuldu.

Bağışla lütfen, Falconer-son. Miss Kelsey Marchant’ı takdim ederim. Kelsey-san. Mar-chant-scm'm kızıdır. Ülkemizi ziyaret etmekle bize onur vermiştir.

Sonra genç kıza döndü. Bu bey de...

Kelsey, Yukiko’yu susturu verdi. Falconer’la aralarındaki savaşı gizlice de sürdürebilirlerdi. Ama buna zorunlu muydu? Eğer hiçbir şey olmamış gibi uysal bir tavırla elini sıkacağını sanıyorsa, aldanıyordu!

Kendisine doğru uzatılmış olan iri eli görmemezliğe gelerek, karşısındakini dondurucu bakışlarla süzdü. Sonra duyduğu tüm nefreti, El sıktığım kişiler konusunda çok titizimdir, diyerek kustu. Mavi gözlerin buz parçacıklarına dönüşmesine aldırmıyordu. Ayrıca görmek istemediğim ya da güvenmediğim kişilerle asla el sıkışmam.

Bu sözleri derin bir sessizlik izledi. Serle Falconer elini çekmiş ama aynı anda da yüzündeki uygarlık maskesi yok olmuştu. O mavi gözlerde öldürücü bir öfkenin izleri belirdi.

Çünkü Japonların bu terbiyeli toplumlarında Kelsey, yalnız Falconer’a değil, yanındakilere de hakaret etmiş sayıldığını gayet iyi biliyordu.

Genç kız bir an, bürosunda ona attığı tokatm aynısını yiyeceğini sandı. Çünkü mavi gözler alev alev yanıyordu. Ama hemen sonra Falco-ner’ın kasılmış çenesi ve hatlan yumuşadı. Öfkesini kontrol altına almayı başarmıştı anlaşılan genç adam. Ne var ki beklenmedik bir değişiklik Kelsey’ye, gereğinden fazla ileri gitmiş olduğunu düşündürdü. Çünkü saplanmış gibi kendisininkilerden bir türlü ayrılmayan, öfkenin lacivertleştirdiği gözler, apaçık bir tehdit ifadesiyle parlamaya başlamıştı bu kez. Gerçi bu da birkaç saniyeden fazla sürmedi. Ama Kelsey, Falconer’ıı, ‘Kimse bana herkesin içerisinde hakaret edip de kurtulamaz,’ demek istediğini anlamıştı. Bunu unutma Kelsey Marchant. Günün birinde intikamımı alacağım.’

Genç kız gözlerini kırpıştırdı. Ama yeniden ona baktığında eski uygar tavrını takınmıştı Falconer. Terbiyeli bir şekilde kenara çekilerek yol verdi. Yoksa az önce, genç adamın gözlerinde gördüğünü sandığı o tehdit ifadesi Kel-sey’nin hayalinin bir ürünü müydü?

Peşinde Yukiko olduğu halde, ‘Aman sen de...’ dercesine gür saçlarını savurarak lokantadan çıktı. Ama aynı anda arkasından Serle Falconer’ ın Japonca bir şeyler söylediğini, sonra da ya-nındakilerle beraber kahkahalarla güldüğünü işitmişti. Honda’mn yanma geldiklerinde Yuki-ko’ya dönerek, onu güç duruma düşürdüğü için af dilemek istedi. Ama hayretle arkadaşının da gülümsediğini gördü. O domuzun söyledikleri, Yukiko'nun da hoşuna gitmişti anlaşılan. Af dilemek filan istediğini unutarak, Falconer ne dedi? diye sordu.

Falconer-san. 'senin, Japon kızlarının o güzel âdetlerini uygulamak istediğini ve el sıkışma yerine kendisini eğilerek selamlamayı tercih edeceğini söyledi.

Kelsey, Serle Falconer için ağzına geleni söyleyerek sövüp saymak için babasının oturduğu küçük eve kadar sabretmek zorunda kaldı. Oturma odasına girdiği sırada, Tanrının cezası namussuz, diye homurdanıyordu. Ama onun karşısında eğilmemişti ya... Ne var ki o şeytan ruh lu adam, merdivenler yüzünden başını hafifçe eğmesini bile göz göre göre çarpıtmıştı işte.

Bu adam onunla yine alay etmiş, üstelik bu defa arkasından kahkahalarla gülmüştü. Zaman zaman Kelsey kendisini kontrol edemeyecek kadar öfkeleniyordu. Ama öfkesi dağıldığı sıralarda Falconer’in o tehdit dolu buz gibi bakışlarını hatırlıyordu. Galiba, hiçbir şeyi unutmayan bir adamdı Falconer. Ama, ne yaparsa yapsın, o güne kadar verdiğinden daha büyük bir zarar veremezdi ya...

Bunun üzerine genç adamı kafasından uzaklaştırdı. Daha kötü bir şey yapmasına olanak olmadığına göre artık onu düşünmesine de gerek yoktu.

Henry Marchant akşam işten döndüğünde Kelsey babasını görür görmez, onun her zamanki gibi sıkıntılı ve mutsuz olduğunu anladı. Bir konu bulup

onun bu sıkıntılı havasını dağıtması gerekiyordu. Japonya'daki ilk geleneksel yemeğimin nasıl geçtiğini hiç sormuyorsun bakıyorum, dedi.
Gerçekten de doğru, dedi babası. Aslında, bir köşeye çekilip bir kadeh içki içmeyi ne kadar da istiyordu. Ama kızının kendisini asla ilk geldiği günde olduğu gibi bulmasına izin vermeyecekti. Çünkü her şey hep o, bir kadeh içkiyle başlıyordu. Anlat bakalım, neler oldu? diye sordu.
Harika bir yemekti. Gerçi çubuklarla yemekte hayli güçlük çektim. Ayrıca üzerine oturduğum bacağım da. felç olmuşçasına uyuştu.
Sonra tüm yediklerini teker teker anlattı. Elinden geldiğince esprili konuşmaya çalışıyordu. Ama az sonra hatırlayabildiği her şey bitti. Babası yine, Kelsey'nin alıştığı o dalgın bakışlarla boşluğa bakmaya başlamıştı. Bunun üzerine genç kız, Serle Falconer'la tanıştım, dedi yapay bir neşeyle.
Nerede?.. Ne zaman?
Yemekten sonra Yukiko'yla berabşr tam iskarpinlerimizi giyip lokantadan çıkmak üzereyken... İki Japonla birlikte geldiler.
İki Japonla mı, dedin? Adamın dalgınlığı yok olmuş, ilgilenmeye başlamıştı. Demek bu sabah, 'Serle'i kimse rahatsız etmesin,' denmesinin nedeni buymuş. O namussuza hâlâ, Serle, diyebilmesi Kelsey'yi şaşırtmıştı. Çünkü milyonlarca liralık bir tasan üzerinde çalışıyor. Ne var ki başardığı takdirde, gereken yatırımın yüzlerce katı kâr sağlayacak. Bu işe kendisinin de para yatıracağına eminim. Zaten geçen ay, birkaç bankerin bu konuyla ilgilenmelerini sağladığı işitildi. İddiaya girerim ki yanmda gördüğün Japonlar, sözü edilen o iki bankerdi.
O gece uyuyamadı genç kız. İçinden, Falco-ner'm, tasarısını gerçekleştirebilmek için gereken parayı bulamaması için dualar ediyordu. 'Umarım tüm parasını bu işe yatırıp iflas eder,' diye düşündü.
Ama gerçekleşebilmesi için milyoniar gereken bir iş de. binlerce kişinin iş sahibi olması anlamına gelirdi. O öğle yemeği sırasında muhakkak iş konuşulmuş olmalıydı. Demek o kişilerle yemek yemesi, Falconer için son derece önemliydi. Ancak genç kızın tahmin ettiği kadar güvenilmez bir kişiyse, nasıl oluyordu da şirket, onca parayı onun tasarladığı bir işe yatırabiliyordu? Eğer gerçekten tahmin ettiği gibi olsa, o zaman değil milyon, Serle Falconer'ın düzenlediği işe bir kuruş bile yatırılmaması gerekirdi.
Kelsey, salt bu iş yürüdüğü takdirde binlerce ailenin iş sahibi olacağı ümidiyle, 'Umarım yanındaki Japonlar, İngilizce anlamıyorlardır,' diye geçirdi içinden. Sonra o üç erkeğin birden, arkasından kahkahalarla güldüklerini hatırladı. Yoksa Serle Falconer, sözlerine. Yukiko'nun kendisine söylemediği bir şey daha mı eklemişti?
İki gün sonra Yukiko telefon ederek o öğle üzeri için Kelsey'nin herhangi bir planı olup olmadığını sordu. Japonya'da ne kadar kalacağını bilmiyordu genç kız. Babasından da para is-teyemeyeceğine göre, yen'lerini gayet

hesaplı bir şekilde harcaması gerekti. Yukiko'ya, yürüyüşe çıkmak istediğini söyledi.

Buluşup gevezelik ederek gezinmeye koyuldular. Daha yarım mil kadar bile yürüme m işi erdi ki Yukiko, gayet gösterişli, iki katlı bir evin önünde durdu. Kelsey de durmak zorunda kalmıştı tabii. Yukiko, ona dönerek, Falconer-san burada oturur. dedi.

Çevredeki en büyük ve güzel evde oturuyordu ha?.. Kelsey yine öfkelenmeye başladığını hissetti. Yerden bir taş alıp evin camlarından birini aşağı indirmeyi öyle arzu ediyordu ki. Kendi malı mı? diye sordu.

Sanırım kira... Ama parasını, şirketin ödediğini tahmin etmiyorum.

Fazla ilgilenmemesine rağmen Kelsey, Güzel bir ev. dedi. Yukiko... Salı günkü karşılaşma sırasında Serle Falconer, el sıkışılması dışında herhangi bir şey daha söylemiş miydi?

Yukiko bir an tereddüt eder gibi oldu. Söylemekle söylememek arasında bocalıyor gibiydi. Ama hemen sonra, o her zamanki sıcak gülüşüyle gülümseyerek, O sırada lokantadan çıkmıştık, dedi. Ama sanırım Falconer-san yanındakilere, 'İngiliz kızlan erkeklere, kendilerini kovalamadıkları sürece güvenmezler,' dedi gibi geldi bana.

Nee?..

Kelsey'nin ağzı hayretten bir karış açık kalmıştı. Oysa hiç de böyle olmaması gerekti. Çünkü bu sözler, Falconer'ın anında bir yalan uy-duruverme konusunda ne kadar yetenekli olduğunu kanıtlıyordu.

Genç kızın hayretini gören Yukiko, Yoksa böyle değil midir? diye sordu. Onun söylediklerini tekrarlamakla sana hakaret mi etmiş oldum?

Kelsey tam, söylenenin yalan olduğunu açıklamak üzereyken arkadaşının yüz ifadesini görerek kendisini toparladı. Aynı zamanda Falco-ner'm pencerelerine bir değil de bir düzine kadar taş atma isteğinden de vazgeçmesi gerek m işti tabii. Nasıl başardığını kendisi de bilemiyordu ya. hafifçe gülümsedi.

Bizim usullerimiz, sizinkilerden biraz daha değişik sanırım.

Yeniden gevezelik etmeye koyuldular. Az sonra bu konuyu unutmuşlardı bile. Döndükleri sırada Henry Marchant'm arabası evlerinin önünde duruyordu. Kelsey, Gelip bizde biraz oturmak ister misin? diye sordu.

Ama çok geç kaldığını söyleyen Yukiko Hon da'sına atladığı gibi uzaklaştı.

O öğleden sonra gerçekten çok hoş vakit geçirmişti Kelsey. Eve girerken büyük bir kararlılıkla, babasını neşelendirerek üzüntülerini unutturmaya çabalamayı düşünüyordu. Gördüğü yerleri ve Yukiko'yla konuştuklarını anlatabiliri adama. Ama küçük koridorda babasıyla karşılaştığı zaman tüm bu düşünceleri silinip yok oldu.

Nihayet gelebildin. dedi Henry Marchant. Ama sesi öylesine neşeliydi ki. Sanki o kederli, ümitsiz adam gitmiş yerine bir başkası gelmişti.

Yoksa annesinden iyi haberler mi vardı? Bunu sormamak için kendini güç tutan genç kız, Geldiğin sırada evde olamadığım için bağışla. dedi. Yukiko'yla yürüyüşe çıkmıştık. Vaktin nasıl geçtiğinin farkına bile varmamışız.

Ama babası gerçekten neşeyle gülümsüyordu. Kelsey de güldü. Babasındaki bu değişiklik, kalbinin mutlulukla dolup taşmasına neden olmuştu. Henry Marchant'ın gülümsemesi daha bir belirginleşirken, Evde bulunmaman, belki de daha iyi oldu, dedi. Bir ziyaretçim vardı.

Söz konusu ziyaretçinin annesi olması olanaksızdı. Ama kimdi acaba? Bir ziyaretçi mi?.. Kim?.. diye sordu.

Bir Nakodo...

Genç kız donup kaldı adeta. Onun bu durumunu gören adam, Japonca sözcüğün ne anla-. ma geldiğini çıkartamadığma yorarak daha geniş bir açıklamaya girişti. Nakodo canım... Bir aracı... Sana, az önce evlilik önerildi.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Evlilik mi önerildi?..

Kelsey dilini yutmuştu adeta. Henry Marchant, -Aslına bakılırsa, bir çeşit araştırma, dedi. Mr. Saito adında bir Japon, bizimle erkek tarafı arasında aracılık görevini üstlenmiş.

Hayretini yenmeyi başaran genç kız, babasının, bir aracının gelmesi nedeniyle yüzünün pembeleştiğini fark etti. Gerçi Yukiko'dan başka hiç kimseyle tanışmış olmadığı için kendisiyle hangi Japon erkeğinin evlenmek isteyebileceğini tahmin edemiyordu. Ama babasının geldiği günden beri ilk defa neşelendiğini görmek Kelsey'yi mutlu etmişti. Onun bu ruh halini bozmamak için görücü usulü evlilikler hakkm-daki fikrini o sırada açıklamaya gerek görmemişti. Bu Mr. Saito... benim bir resmimi istedi, değil mi? diye sordu.

Henry Marchant'ın, evet, anlamında başını sallaması, Kelsey'nin farkında bile olmadan umulmadık bir şeye bulaştığını gösteriyordu. Adam, sehpanın üzerinde duran, genç kızın daha önce görmemiş olduğu bir zarfı alıp ona uzattı. Yüzü ciddileşmişti ama kederli ya da ümitsiz değildi artık. Mr. Saito'nun müşterisi... senin resmini beklemeden kendi fotoğrafını göndermiş, dedi. Mr. Saito bizden haber bek liyor.

Babasının bu konuya bir Japon kadar duyarlı bir şekilde eğildiğini fark etti Kelsey. Çünkü aksi takdirde, aracı giderken fotoğrafı orada bırakmasma izin vermezdi.

Kelsey zarfı açtıktan sonra parmaklarını sokup içinden resmi çıkarttı. Resim, ince bir ambalaj içerisindeydi. Ama Kelsey'nin sandığı gibi stüdyoda çekilmiş bir fotoğraf değildi bu. Yavaşça resmi ambalajından çıkarttı ve... Ani bir öfkenin benliğinde patladığını hissetti.

'Domuz!..' diye düşündü. 'O domuz!..' Çünkü hangi nedenle olursa olsun stüdyoda çekilmiş bir resmini göndermeye gerek bile duymamış olan bu adam, hayatında en fazla nefret ettiği kişiydi.
Duygulan, yüzünden okunmasın diye başını önünden kaldıramıyordu bir türlü. Babası, Lokantada gördüğü ilk gün, Serle sana hayran olmuş besbelli, dedi.
Genç kız gördüğüne inanamıyormuşçasma elindeki küçük resme bakıyordu. Ama sonunda başını öfkeyle kaldırdı. 'Aman Tanrım!..' diye düşünüyordu. 'Bu durumu hayli ciddiye alıyor, oysa...'
Sonra, Ben... diye başladı. Ama boğulacak gibi olduğu için tamamlayamadı sözlerini. Ayrıca içinden bir ses kafasından geçenleri söylediği takdirde babasının çok daha büyük bir ümitsizliğe düşeceğini fısıldıyordu. Bakışlarını yeniden fotoğrafa çevirdi.
'Domuz!..' diye kim bilir kaçıncı defa geçirdi içinden. Ama gerçekten yakışıklı bir erkekti Serle Falconer. Demek o mavi gözlerdeki tehdidi okurken yanılmamıştı. Ve onun yöntemi de buydu. Resimdeki ifadeden, 'Sana gününü göstereceğim,' demek istediği açık seçik belliydi. Babası, Evet... Ne düşünüyorsun? diye sordu.
Beyni, 'Hayır... hayır... Ölürüm daha iyi—' diye haykırıyordu Kelsey'nin. Şey... diye keke-İedi. Bana kalırsa, herhangi bir aracıya ihtiyaç olmadan da... kolayca kendisine bir eş bulabilecek bir insan bu Falconer.
Bir İngiliz kızıvla evlenmek istiyordur kuşkusuz. Ne var ki Ingiliz kızları bu çevrede, yok denecek kadar az.
Ama madem bir İngilizle evlenmek istiyor, evlilik teklifini neden Japon geleneklerine uyarak, aracıyla yapıyor?
Serle, işi başından aşkın bir insandır. Babasının 6es tonunda, Kelsey'nin beklediği kin ya da öfkeden eser yoktu. Oysa onu mahvetmişti bu adam. Ve sana söylediğim proje üzerinde çalışması, Japonya'da sandığından daha uzun kalmasına neden olacak galiba. Bana kalırsa bugün Mr. Saito'yu göndermesi, evlenip buraya yerleşmeyi düşündüğünü gösteriyor. Sen de kısa bir süre sonra İngiltere'ye döneceğine göre, elini çabuk tutarak karşısına çıkan bir fırsatı yitirmemek istemiş olmalı.
Aslında bu, ne Serle Falconer'ın karşısına çıkmış bir fırsattı, ne de öyle bir şeyi istemişti. Yoksa babası, Kelsey evlenip Japonya'ya yerleştiği takdirde, karısının buraya gelmek zorunda kalacağını mı düşünüyordu?
Evet... Ne düşünüyorsun Kelsey?
Kelsey, babasına dikkatle bakmak gibi bir hata işledi. Böylece de adamın gözlerindeki yalvaran ifadeyi görmüş oldu. Bu gözler sanki bu evlenme fikrini yabana atmaması için yalvarıyordu kızma.
Şey... ben... diye kekeledi. Ama adamın büyük bir heyecanla cevabını beklediğini görünce farkına bile varmadan dudaklarından, Şey... bu konuyu düşüneceğim baba, sözcüklerinin döküldüğünü işitti.

Kelsey, o gece yattığı zaman düşünmeye başladı. Babasıyla daha fazla oturmak istememişti. Çünkü Henry Marchant, Japonya'da o kadar uzun süre yaşamıştı ki sadece onların geleneklerini benimsemekle kalmamış, kızının böyle bir yöntemle evlenmesinin de yanlış olduğunu asla düşünmemişti. Kızının, lokantada karşılaşıp üç beş dakika beraber olduğu bir erkekle evlenmesini isteyebilmesi, garipti aslında.

Biraz daha düşününce, babasının, karısını Japonya'ya getirtebilmek için kızını böyle bir evliliğe ittiği fikri Kelsey'ye yanlış gibi geldi. Çünkü bu arada, adamın yitirdiği para da vardı. Yitirildiğini, Eve'in öğrenmesini istemediği para...

Aklına yeni gelen bu biçimsiz düşünceyle içini çekti Kelsey. Yine başladığı yere dönmüştü işte. Henry Marchant'm kızının görücü usulüyle evlenip Japonya'ya yerleşmesini istemesinin altındaki asıl neden neydi acaba?

Gerçekleri kabul etmek zorunda olduğunu bilen genç kız, bunun üzerine üçüncü bir olasılığı da düşünmeye başladı. Aslında, en akla yakın gelen olasılık da buydu galiba. Yoksa tüm parasını yitirmiş olan Henry Marchant, zengin Serle Falconer'm kendisine damat olması sonucu, tüm parasal sorunlarının kendiliğinden çözüleceğini mi hesaplıyordu?

Kelsey acıyla inledi. Bu son olasılık, duruma, diğerlerinden daha güzel uyuyordu galiba. Hem Falconer'ın resimdeki kendisini beğenmiş sırıtışı, onun da aynı sonuca vardığının açık bir kanıtı değil miydi?

İçinden lanetler okuyordu Falconer'a. Kelsey' nin onunla evlenmektense hara-kiri yapacağını iyi biliyor olmalıydı Falconer. Bu nedenle son derece ince bir hesap sonucu, önce Henry Mar-chant'a sokulmuştu. Kelsey'nin annesiyle babasını ne kadar sevdiğini bürosundaki konuşması sonunda anlamış olmalıydı. Henry Marchant da onun ve parasının, ailesine girmesine sadece sevinecekti tabii.

Nihayet uykuya daldığında bu kez de rüyasına öfkeden kararmış mavi gözler girdi. Serle Falconer karşısında bir zebella gibi dikiliyor ve, 'Yanlış adama çattın kızım,' diye gürlüyordu.

Mutfağa girdiği zaman babası, Bu sabah hayli erkencisin, dedi. Ama yüzünde, kızının herhangi bir karara varıp varmadığını merak eden bir ifade vardı. Oysa şimdi gün ışığında hiçbir şey, bir önceki gece göründüğü kadar korkunç gelmiyordu Kelsey'ye. İçinden geçirdiği şeyleri babasına söylemek için de sabırsızlıktan kabına sığamıyordu. Ama Henry Marchant' ın kendisini merakla süzen bakışlarını görünce, 'Falconer'm cehenneme kadar yolu var,' diyemedi tabii. Bunun yerine yapay bir neşeyle, Bugün bir hayli düşüneceğim, dedi.

Ve babası bürosuna gitmek üzere evden çıkınca genç kız gerçekten düşünmeye başladı. Belki lokantada başını önüne eğmesini, Japon-lar gibi davranmak istediğine yorumlayarak bu şekilde davranmıştı Serle Falconer. Ama ona görücü usulüyle asla evlenmeyeceğini söylemişti. Demek

intikamını almak için bu yolu seçmişti. Böylece, Kelsey'yi, yalnız kurtulmak için çırpınıp terleyeceği bir duruma düşürmüş olmuyor, aynı zamanda da ona, hayatında duymadığı bir korkuyu yaşatıyordu. Falconer'ın da aslında kendisiyle evlenmek istemediği açıktı ama konu bu değildi. Adam...

Düşüncelerinin burasında genç kız birdenbire durdu. Dudaklarında şeytanca bir gülümseme şekillenmeye başlamıştı. Evet, bu harika bir fikirdi işte! Aslında Serle de kendisiyle evlenmek istemiyordu.

Oh... Bu ne kadar da güzel bir durumdu. Bu işi madem Falconer başlatmıştı, öyleyse yine kendisinin bitirmesi gerekti. Ve bitirecekti de...

Hemen telefona sanldı. Bir yandan da babasının eskiden oturduğu evin numarasının değişmemiş olmasından ötürü dualar ediyordu. Yoksa bu numarayı, Japonca rehberde kesinlikle bulamazdı.

Zil daha bir kez çalar çalmaz telefon açıldı ve birisi, Moshi moshi. diye cevap verdi. Arayanın bir Avrupalı olacağı aklına gelmemişti kuşkusuz.

Ama Kelsey, Yukiko'nun sesini hemen tanımıştı. Ben, Kelsey, dedi. Sonra nefes nefese, ricasını arkadaşına anlatmaya başladı. Gerçek bir dosttu bu kız. Kelsey sözlerini bitirdiği zaman onu soru yağmuruna tutacağı yerde, Yarım saat sonra, istediklerinle birlikte sende olacağım, dedi.

İki saat kadar sonra Yukiko geri çekilerek meydana getirmiş olduğu sanat eserini incelemeye koyuldu. Kelsey'nin mutfaktan getirdiği takvimin üzerindeki geleneksel giyimli Japon kızının kimonosu, siyah, parlak peruğu ve beyaz boyalı yüzüyle Kelsey'ninkileri kıyaslıyordu. Olanaklar elverdiğince benzetmeyi başardık galiba, dedi. Evet... Tam anlamıyla bîr Japon kızma benzedin. Kendin de görmek ister misin?

Yatak odasında, yerdeki tatami'nin üzerinde oturuyordu genç kız. Arkası, duvar aynasına dönüktü. Yukiko'nun uzattığı el aynasını alarak kendisini daha yakından incelemeye başladı. Yukiko, yüzünü beyaza boyayıp, siyah incecik kaşlar çekmiş., dudaklarım da rujla iyice küçülterek şekillendirmişti. Açık renk saçları ise siyah peruğun altında saklıydı.

Büyük bir sevinçle, Çok güzel.. Harika... diye haykırdı. Çok teşekkür ederim Yukiko.

Teşekküre değmez. Ama... ama resmini böyle mi çekmemi istiyorsun? Demek istiyorum ki... yani kendisiyle evlenmek isteyen erkeğe, hiçbir Japon kızı, yüzü beyaz boyalı resmini göndermez de.

Kelsey artık olan biteni, Yukiko'ya anlatmak zorunda olduğunu anladı. Ve genç kıza, duyacaklarım kimsenin yanında tekrarlamaması için yemin ettirdi önce. Sonra da, bazı bölümleri gizleyerek kuşkusuz, her şeyi anlattı. Mr. Falconer'ın bir aracı göndermiş olduğunu işiten Yukiko sevinçten deliye dönmüştü. Ama Kelsey'nin, lokantada Falconer-san'ı neden ta-mmamazlığa geldiğini hâlâ anlayabilmiş değildi.

Kelsey, Mr. Falconer bana, babamın aracılığıyla yaklaşma yolunu seçmiş, diye açıkladı. Yüzümü beyaza boyadığımı görünce, bu konuda her şeyi mükemmel olarak bilmediğimi anlayacaktır.

Yukiko, gerekenleri arkadaşına öğretebileceğim söylemek istedi önce. Ama sonra vazgeçti. İngiliz arkadaşı belki de işlerini bu şekilde yürütmeyi uygun görüyordu. Hazır mısm Kel-sey-san, diye sordu.

Kelsey hemen poz verdi. Bir yandan da Fal-coner'ın, nasıl çılgına döneceğini düşünüyordu. Evlilik önerisinin kabul edilebileceği aklına gelmemiş olmalıydı kuşkusuz.

O sırada Yukiko da Polaroid makineyle resim çekmeye hazırlanıyordu. Bir dakika sonra resmi Kelsey'nin eline tutuşturmuştu bile. Hoş gön rülü ve uysal bir Japon kızı bakıyordu kendisine. Göz biçiminin dışında, en küçük ayrıntısına kadar bir Japon'a benzemişti. Bu resim. Falconer'm, evliliğe talip bir erkek olarak kabul edildiğini gösteriyordu. Ama gözler, 'Cehenneme kadar yolun var,' diye haykırıyordu adeta. Yukiko, Beğendin mi? Bir tane daha çekmemi ister misin? diye sordu.

Oh, çok güzel, diye karşılık verdi Kelsey Ama şimdi hemen üzerimdekileri çıkartmalıyım. Sıcaktan pişmek üzereyim.

Az sonra yüzündeki o ağır makyajı da silmiş, arkadaşıyla karşılıklı kahve içiyordu. Ama Yu-kiko'ya, resmi kendisi götürmek istediği için Mr. Saito'nun adresini vermesini söylediği zaman Yukiko şiddetle itiraz etti.

Bu doğru değil. Olamaz. Ama hemen ardından Kelsey'nin işi bir an önce bitirmek için sabırsızlandığını sandığından olacak, gülümsedi. Ama Falconer-san'ın, resmi hemen almasını istiyorsan, bunu Mr. Saito'ya ben götürebilirim.

Ama bu evliliği gerçekten istediğimi Mr. Saito'ya tam olarak anlatabilecek misin?

Merak etmene hiç gerek yok, Kelsey-san.

Yukiko gittikten sonra yatak odasına geçen Kelsey, arkadaşının ona bıraktığı kimonoyu yeniden inceledi. Yukiko her zamanki inceliğiyle bunu ona armağan etmek istemişti. Kelsey, 'Falconer'ın evlenmekten vaz geçtiğini ileri sürerek kimonoyu Yukiko'ya iade ederim, diye düşündü. Mr. Saito, Kelsey'nin de evlenmek istediğini söylediği zaman Falconer'm yüzü kim bilir ne hal alacaktı? Hayretinden düşüp bayılırdı belki de.

Akşam babası döndüğü zaman onun eskiye kıyasla daha neşeli olduğunu gördü. Ama sıkıntı ve üzüntülerini henüz tümüyle üzerinden atamamıştı adam. Aynca bir hayli heyecanlı olduğu da belliydi. Günün iyi geçti mi? sorusuna, bu kez o boş bakışlarla cevap vermedi ama gözlerinin, 'Daha bir karara varamadın mı?' diye sorduğunu anlamıştı genç kız.

Yemeğe oturdular. Şundan bundan konuşuyorlar ama gerek Eve'den, gerekse Falconer'dan söz etmemeye büyük özen gösteriyorlardı. Ama saat dokuzu geçtikten sonra kapının çalınmasıyla ikisi de irkildiler. Henry

Marchant hayretle, Kim geldi acaba? diye mırıldanarak kalktı. Çünkü Kelsey orada kaldığı sürece hiç kimse bu saatte onları ziyaret etmemişti.

Ama Kelsey asıl, babası, yanındaki Japon'u, Mr. Saito, diye tanıştırdığı zaman şaşırdı Yukiko daha önce adamın, İngilizce bilmediğini açıklamış olduğu için genç kız hayretini gizlemeye çabalayarak adamı, iyi akşamlar, anlamında, Konbahnyva, diye selamladı.

O sırada babası, Mr. Saito'nun, gecenin bu saatinde kendilerini rahatsız ettiği için özür dilediğini anlatıyordu. Ama az önce erkek tarafı aramış ve hiç vakit geçirmeden Marchantsan'm evine gitmesini söylemişti.

Kelsey, 'Tahminlerim doğru çıkmaya başladı,' diye düşündü. Ama, 'Evlenmek istiyorum,' cevabından sonra Falconer'ın böylesine paniğe kapılarak Mr. Saito'yu hemen göndermesi, genç kızı biraz şaşırtmıştı doğrusu. Verdiği cevap onu ürkütmüştü kuşkusuz. Ama Kelsey onun yine de böyle kolay kolay paniğe kapılan insanlardan olduğunu tahmin etmezdi.

Ama Kelsey'nin duyduğu bu zafer sevinci uzun sürmedi. Çünkü aracı, erkek tarafının isteklerini bildirdiği zaman babasının kısa süren hoşnutluluğu bitecekti. Çünkü evlilik olmayınca Henry Marchant'ın, sevgili kansı Eve'e kavuşması da olanaksızdı.

Babası, bu tür görüşmelerde gereken tüm saygıyı aracıya gösteriyordu. Mr. Saito'nun olumsuz cevabı karşısında yediği darbe Henry Mar-chant'm yüz ifadesinden kesinlikle belli olmuyordu. Genç kız nazik bir tavırla izin isteyerek odasına çekildi.

Ancak kendisini kontrol etmekte güçlük çekiyordu. Odaları ayıran incecik duvarlardan konuşulanlar duyuluyordu ama bunların anlamını çıkartması olanaksızdı. On dakika kadar sonra iki kadehin çınlayan sesini duyunca, babasının, tüm serinkanlılığını koruyarak Mr. Saito' ya içki ikram ettiğini anladı.

Ama Japon ziyaretçileri gitmek bilmiyordu bir türlü. Oysa Falconer'la aralarında geçenleri babasına kendisinin anlatmasını ne kadar da isterdi Kelsey. Hem acaba bu kadar büyütecek ne bulmuştu o domuz?

Sonunda Mr. Saito'nun gitmek üzere ayağa kalktığını tahmin etti. Ama duymaya başladığı üzüntü, kendi kendisinden nefret etmesine yol açmıştı artık. Odasından yıldırım gibi fırladı ve koridorda babasıyla burun buruna geldi. Henry Marchant, Evet, küçük hanım... Ben den habersiz giriştiğin bu işler de ne oluyor bakalım? diye sordu.

Oturma odasına girdiler. Babasının duygularını yine gizlemeye başlaması, genç kızı hayli şaşırtmıştı doğrusu. Adamcağızın, her şeye rağmen. ne kadar kahramanca davrandığını görünce Kelsey de tüm ciddiyetini takındı. Henry Marchant gülümsedi.

Daha ilk karşılaşmanızda yalnız Serle'in değil, senin de ondan çok hoşlanmış olduğunu anlıyorum. Ama bunu yaşlı babana açıklayamayacak kadar utangaç olduğunu bilmiyordum doğrusu.

Kelsey bir panik duygusunun yavaş yavaş kalbini sıkıştırmaya başladığını hissetti. Hem babası neden gülümsüyordu acaba? Oysa hiç de böyle davranmaması gerekirdi. Şey... Yukiko gidip benim... benim adıma Mr. Saito'yla görüştü, diye kekeledi.

Bana da öyle söylendi zaten. Eğer bu iş Japon usûllerine göre olacaksa, her şeyi bana bırakman gerekir, yavrum. Genç kız bu, 'Japon usûllerine göre olacaksa,' deyiminden kesinlikle hoşlanmamıştı. Çünkü, bu sözcükler, onun, bu konuda hâlâ bir gelecek umudunu koruduğunu gösteriyordu. Birdenbire babasının Japon-casının. pek de o kadar iyi olmadığından kuşkulandı. Herhalde Mr. Saito'nun söylediklerini yanlış anlamıştı. Çünkü sözleri giderek Kelsey' yı daha da ürkütmüştü.

Serle bu konuda çok duyarlı olmalı. Çünkü Mr. Saito'nun. kendi adına gelmesi için yanna kadar bile bekleyememiş.

Bu. 'Duyarlı,' sözcüğünden de hiç hoşlanmamıştı genç kız. Ürküntüsünün giderek korkuya dönüşmekte olduğunu fark ediyordu. Tek tesellisi, gönderdiği resimden ötürü kendisinin değil de, Falconer'ın korkması gerçeğiydi.

Herhalde sana. , diye başladı. Ancak sözünü bitiremeden babası bunu, onun yerine, Yarın gecenin hazırlıklarını yapabilmemiz için, diye tamamladı.

Kelsey. hayret ve korku karışımı bir ifadeyle, Gerekli hazırlıkları mı?.. diye sordu.

Henry Marchant kızının renginin atmasıyla gözlerini iri iri açmasını fark etmişse bile, bunu. onun Japon âdet ve geleneklerini bilmemesine yorumlamıştı kuşkusuz. Evet... diye kar şılık verdi. Gerekli hazırlıklar, bir aile toplantısı için yapılacak. Her iki taraf da anlaşmaya vardıkları takdirde kız ve erkek aileleri, herhangi bir yerde toplanırlar. Serle'in annesiyle oabası Japonya'da değil tabii. Yüzünü hafif bir hüzün kapladı. Annen de bu toplantıda ne yazık ki bulunamayacak. Onun için geriye sa dece sen, ben ve Serle kalıyoruz.

Kelsey neredeyse boğulacaktı. Yani... sen ve... ve-.- ben... ve... diye kekeledi.

...ve Serle, tabii. Yarın gece birlikte yemek yiyeceğiz.

Genç kız sadece, Ama... ama... diye kekeleyebildi. Bunların tümü yanlıştı. Babası, Mr Saito'nun söylediklerini kesinlikle yanlış anlamıştı herhalde. Bunca yıl Japonya'da kalmış olmasına rağmen onların dilini, demek hâlâ doğru düzgün konuşamıyordu. Yeniden, Ama... diye başladı.

Babası alaycı bir sesle, Evet, evet, biliyorum, diye kızının sözünü kesti. Böyle bir yemekte giyecek bir şeyin yok, herhalde. Bu konuda meraklanman için hiçbir neden yok yavrum. Serle seni zaten bir defa, hem de özellikle kendisi için giyinmemiş olduğun bir sıra görmüştü. Senin o tatlı hallerini görmek isteyecektir kuşkusuz arkana neler giydiğini değil.

Tatlı haller... Kelsey, babasına iyi geceler diledikten sonra sendelememek için büyük bir çaba harcayarak yeniden yatak odasına çekildi. Babası, Falconer'ın, Mr. Saito'ya söylediği lokantanın ismini kendisine tekrarlayabildiğine göre, bir yanlış anlama söz konusu olamazdı Aman Tanrım!' diye içini çekti. Eğer Falconer, aklından geçen ve hiç de tatlı olmayan hallerin yarısını bile sezebilse, böyle bir girişimde bulunmazdı herhalde.

O gece ne kadar uyanık kalıp bu konuyu düşıındüğünü kendisi de bilmiyordu. Ama Serie Falconer ertesi akşam kendisini söz konusu lokantada göreceğini sanıyorsa, çok bekleyecekti kuşkusuz. Ancak bu savaşta ilk geri adımı kendisi atmak zorunda kalacaktı ve bu da genç kızı fena halde sinirlendirmekteydi.

Siniri, ertesi sabah uyandığı zaman da devam ediyordu Gözlerini açtığında ilk gördüğü şey. paravananın üzerinden sarkan, Yukiko' nun kimonosu oldu. Ve işte o zaman, ilk gen çekilenin kendisi olmayacağına karar verdi.

Demek Falconer, Japon usülü kur yapma girişiminde bulunmuştu, öyle mi? Pekâlâ, öyle ol sun bakalım. Babası, önceki geceki tereddüdünü, giyecek bir şeyi olmamasına yorumlamıştı Ama genç kız tam aradığı şeyi bulmuştu işte Gözleri yeniden kimonoya doğru kaydı Eğer doğru öğrenmişse, ki doğru öğrendiğinden emindi, ilk resmi toplantıda, evlenmeyi kabul etmiş olan müstakbel gelin, geleneksel olarak kimono giyiyordu. Bunu Kelsey bile öğrendiğine göre. Falconer haydi haydi biî'rdi. Ve buluşulacak lokantayı da kendisi seçtiğine göre, burası, onun çok iyi tanındığı bir yer olmalıydı. O zaman herkes. Serle Falconer m evlenmeye karar verdiğini en kesin şekliyle anlayacaktı

Kelsey'nin dudakları yine şeytansı bir gülümsemeyle kıvrıldı. Planı, mükemmelden de iyiy di. Bu yaşa kadar bekâr kalabilmiş olan Falco ner'ın bir hayli çapkın olduğu açıktı.

Ve sırtında kimonosuyla Kelsey yi o lokantada görür görmez, bu kez çok kötü tuzağa düş tüğünü anlayacak ve arkasına bile bakmadan kaçacaktı...

BEŞİNCİ BÖLÜM

Kelsey makyajının sonuna yaklaşırken yanda ki odadan babasının sesi duyuldu.

Hazır mısın Kelsey? Geç kalacağız

Köşedeki aynada kendini süzen genç ki/, görünüşünden bayağı memnun kaldı. Bir Japon kızıyla arasındaki tek fark, omuzlarına dökü len san saçlarıydı. Ayrıca, Falconer'ı rahatsız etmek için hayli ağır bir makyaj yapmıştı. Ama bu geceki geleneksel yemeğe giderken yüzünün böyle bembeyaz boyanıp boyanmaması gerektiğini bilmiyordu doğrusu. Hoş Japon usulü makyaj konusunda. Yukiko'nun yeteneğine de sahip değildi ya...

Tahta gefo'ları da ayaklarına geçirdikten son ra odasından çıkıp babasının yanına gitt: Herhangi bir dikkatsizlik yapmadığı ve acele hareket etmediği

sürece bu tahta takunyalar başına dert açmazdı. Hem o gece acele etmesine hiç de gerek yoktu. Falconer bekleyebilirdi.

Kelsey babasının yanma geldigi sırada adam, Serle, herhalde artık gelmeyeceğimizi.. • diye başladı ama kızının kıyafetini görünce büyük bir şaşkınlıkla sustu. Aman Tanrım!.. Kızım... Bu üzerindekilerle dışarıya çıkamazsın Sonra herkes sana güler.

Falconer'a da gülecek olduklarına göre işin bu bolümü Kelsey'yi hiç rahaısiz etmemişti doğrusu. Bu kadar tutucu olma baba, diye gü Lümsemeye çalıştı. -Günümüzde artık her şey her yerde giyiliyor Hoş, istersen bunları çıkartıp kendi elbiselerimi de giyebilirim, ama bu defa iyice gecikiriz.

Bir .şeyi tam zamanında yapma kavramına sıkı sıkıya bağlı olan Henry Marchant, Oh, hadi yürü. diye içini çekti. Bari daha fazla geç kalmayalım.

Kelsey. Umarım Falconer beklemekten usanıp gitmiştir, diye düşünüyordu. Belki de randevusuna hiç gelmemişti. Ama böyle davranacak olsa. aracıyı göndermezdi herhalde.

Babası bir park yeri bulup arabadan hızla fırlarken genç kızın acele etmeye hiç niyeti yoktu. Adam birdenbire durarak kızını uzun uzun süzdü. Kelsey'yi, sinirleri son derece sağlam bir insan sanmaya başlamıştı galiba. Elini avcunda sıkarken, Tam anlamıyla annenin güzelliğini almışsın yavrum, dedi. Ve bu kıyafet de sana gerçekten çok yakışmış.

Hayatında kendisini babasına hiç bu kadar yakın hissetmemiş olan Kelsey, bir an boğulacak gibi oldu. Sonra gülümsemeye çalışarak, Bu gece çok güzel görünmek istedim, dedi.

Ayağındaki geta larla düşmemek için yavaş yavaş yürüyordu. Lokantanın kapısına geldiklerinde babası biraz geride kalarak önce onu içeriye soktu. Kelsey başını önüne eğmişti. Falco-ner'ın bulunduğu masayı gören Henry Marchant kızının dirseğini tuttu ve birlikte oraya doğru ilerlediler. Beklettiğimiz için bağışla Serle. dedi adam. Ama Kelsey bu gece çok güzel olmak istedi.

Bakışlarını yerden kaldırdı genç kız. Ama hemen sonra yemden önüne eğdi. Falconer'ın bakışlarından ne kadar eğlendiği anlaşılıyordu. Onun hiç de hayrete kapılmadığını fark edince, bir an dönüp kaçmayı düşündü. Tam o sırada genç adam ifadesiz bir sesle, Kızın, beklemeye değer, Henry, dedi.

Benliğini ansızın kaplayıveren bir öfke dalga sıyla kaçmaktan vazgeçti Kelsey. Gözlerinden öfke kıvılcımları saçarak bakışlarını yeniden ona çevirdi. Mavi ve kahverengi gözler çarpış tılar. Falconer'ın yüzü ifadesizdi. Ama Kelsey nin, onu bir defa daha tokatlama isteğim okuyabiliyordu galiba. Nazik bir tavırla. Nasılsın Kelsey? dedi.

Aynı anda da, son karşılaşmalarında genç kı zm kendisiyle tokalaşmadığını unutmuş gibi elini uzatmıştı. 'Tanrım, bu ne cesaret?' diye düşündü Kelsey. Ama hiç istememesine rağmen o da elini uzattı. Ancak bu davranış, Hep iyi huylu ve terbiyeli ol,' diyen anneannesinin öğütlerinden kaynaklanmıştı

herhalde. Ayrıca Fal-coner'ın elini sıkmaması, babasını da güç duruma düşürebilirdi.

Eli, o kaçaman avcun içerisinde kayboldu Ancak genç kız, bu kadar samimiyetin yeterli olduğunu düşünerek hemen elini çekmek istedi. Ama o da ne?.. Elini kurtaramadığı gibi, ken disj yavaş yavaş Falconer'a doğru güçlü bir şekilde çekiliyordu. Galiba, Bu toplantının ne an-^ lama geldiğini herkes anlasın,' düşüncesiyle gıy diği kimono, genç adamı zerre kadar etkilememişti. Üstelik... Aman Tanrım ... Falconer onu kendine çektiği gibi yanağından öpüvermişti.

Eğer ayaklarındaki tahta takunyalara alışık olsa, diz kapağına tekmeyi yapıştıracaktı genç kız. Tepkisel olarak hızla çekilip genç adamdan kurtuldu. Ama aynı anda da onun. Resmin, sana haksızlık etmiş. diye mırıldandığını işitti

Kelsey'nin yüzüne birden ateş bastı. Ama ba basının bakışlarından kızının herkesin içinde öpülmesinden ötürü utandığını sandığı belliydi Sonra hemen Falconer'la gevezeliğe başladı

Büylece Kelsey'ye, kendisini toparlaması için zaman kazandırmış oluyordu.

Henry Marchant'ın tahmini yanlıştı, ama genç kız yine de kazandığı bu birkaç dakikaya sevinmişti. 'Namussuz...' diye düşünüyordu. Oysa arkasındaki kimonoyu gördüğü zaman Falco-ner'm mosmor kesileceğinden o kadar emindi ki... Ama genç adam davranışlarında gayet içten görünüyordu. Kelsey, ayrıca bu öpücüğü gayet doğal karşıladığı için babasına da kızmaya başlamıştı.

Genç adam yemek listesinden özel bir isteği olup olmadığını olanca ciddiyetiyle sorduğu zaman Kelsey, 'Sürüngen...' diye geçirdi aklından. Yemek listesi, kendisi için hiçbir anlam ifade etmiyordu ki. Ama her yemek adının yanında bir de resim vardı.

Sukiyaki önerebilir miyim Kelsey?

Genç kız. yardımcı olmak isterken iskemlesini kendisininkine yanaştıran Falconer'a baktı. O sırada. Eğer o Sukiyaki'yi ya da önereceği başka herhangi bir şeyi yersem Tanrı cezamı versin,' diye düşünüyordu. Tam o sırada hiçbir şeyin farkında olmayan Henry Marchant atıldı.

Aslında hepimiz Sukiyaki yiyebiliriz.

Kısa bir süre sonra ısmarlanan yemekler geldi. Çeşitli sebzelerle ince ince dilinmiş biftekti bu. Ama garson iki erkeğe çatal bıçak isteyip istemediklerini sorduğu halde Kelsey'ye aldınş bile etmemişti. Kimono giymiş olduğu için böyle davranıyordu herhalde. Ama Falconer'la babası. genç kız gibi, çubuklarla yiyebileceklerini söylediler.

Sonuç olarak iki erkek de yemeklerini rahat rahat yerlerken, Kelsey sadece çubuklarla düşürmeden tutabileceği parçalarla yetinmek zorunda kalmıştı. Aksi takdirde Yukıko'nun kımonosu kirlenebilirdi. Bu nedenle gayet dikkatli davranıyordu.

Ama az sonra bir mantar parçasıyla başı derde girdi. Çubuklarının ucuyla tutmaya çalıştıkça kayıp kurtuluyordu mantar. Yemek boyunca örnek bir terbiye ve zarafet gösterisi sergilemiş olan Falconer, yumuşacık bir sesle, O parçayı mı istiyorsun Kelsey? diye sordu.

Sonra mantarı ustaca alarak genç kızın tabağına koydu. Teşekkür ederim, diye mırıl dandı Kelsey. Ne var ki ses tonu, kendi kulaklarına bile kaba gelmişti. Babasının sert bakışlarını hissettiği an gülümsemeye çalışarak. Serle... diye ekledi.

Yemek bittiği sırada genç kız iyiden iyiye çileden çıkmıştı. Her şeyden önce kimonoyu giymesi bir hataydı. Japon olmadığı için böyle bir toplantıda bir Japon'un hissettiklerini kesinlikle duyamıyordu. Sonra kimono yüzünden iyice terlemiş ve fena halde rahatsız olmaya başla mıştı. Ayrıca babasının Serle Falconer'a böyle-sine yumuşak davranması Kelsey'yi çok sinirlendiriyordu Henry Marchant, asla güvenilme-mesi gereken Falconer'ın ağzından her çıkanı, bir din kitabının yazdıkları kadar doğru kabul ederek onaylamaktaydı.

Ama belki de babası salt bu evliliğin gerçekleşebilmesi için rol yapıyordu, kim bilir. Annesi İngiltere'ye dönerek onu belki de ömrünün sonuna kadar yalnız bırakınca, bu dürüst adamın karakterinde bazı bozukluklar oluşmuştu belki de. Kelsey daha önce tanık olduğu bazı şeyleri de hatırlayarak üzüntüyle içini çekti. Adam hiç kuşkusuz manevi bir çöküntünün eşi-ğindeydi...

Ayrıca, hayli yorgun olduğu da gözden kaçmıyordu. Vaktin henüz hayli erken olmasına rağmen çayını bitirdikten sonra fincanını ileriye doğru itip, Kendimi biraz yorgun hissediyorum, dedi. Acaba ben izninizi istesem, bir sakıncası var mı?

Serle Falconer hemen ayağa fırlamıştı. Hiçbir sakıncası olmadığına dair bir şeyler geveledi ağzının içinde. Aynı anda genç kız da ayağa kalkmak istedi Ama omzunu tutan ağır elden ötürü yerinden bile kımıldayamadı. Falconer o gece takınmış olduğu sahte nezaketiyle Kel-sey'yi eve ben getiririm, dedi.

Genç kız Beni hiçbir yere getiremeyeceksin,' diye geçirdi içinden. Ancak yerinden bir türlü doğrulamıyordu. Kulağına eğilen Falconer. Babanın gösterdiği inceliği bozma lütfen Kelsey, diye fısıldadı.

İncelik Babasının o akşam sürekli konuşmasını, kızının utangaçlığının yarattığı havayı dağıtmak istemesine yormuştu Kelsey. Ancak Serle Falconer omzunu bırakmaya yanaşmayınca, babasının yorgunluk bahanesiyle aslında incelik gösterdiğini işte o zaman sezebildi. Demek Henry Marchant kızının, bu sefille yalnız kalmak istediğini sanmıştı. Kelsey, o sırada babacına gülümseyerek dikkatli araba sürmesini öğütleyen adamın pençesinden kurtulmak için bir girişimde daha bulundu. Ama bunun da bir yararı olmadı. Ayrıca, dikkatli davranmadığı takdirde her şeyi bir anda mahvedebilirdi de. Üstelik ilk ricat edenin Falconer olması gerekti. Çünkü bu evlilik masalı

olumsuz sonuçlandığı zaman, babası, bunun Falconer’dan kaynaklandığını sanmalıydı. Çevrelerindekilere belli etmeden genç adamın pençesinden kurtulamayacağını anlayınca. Sonra... sonra görüşürüz baba, dedi.

Henry Marchant gülümseyerek, Çok geç kalma, diye uyardı onu.

Babası lokantadan çıktıktan sonra Kelsey güçlü bir silkinişle omzunu Falconer'dan kur tardı. Genç adam, yavaş yavaş kendi iskemlesine yerleşti.

Aradan üç dört dakika geçti. İkisi de konuş muyorlardı Yavaş yavaş huzursuzlanmaya baş ladı Kelsey. Falconer ne düşünüyordu acaba0 Üstelik genç adamın sürekli kendisini süzmesi ne rağmen, Kelsey ona bir türlü bakamıyordu Falconer’ın,' Mr. Marchant’ın yanındaki o sahte terbiye ve nezaketi yok olmuştu. Gözlerini genç kızdan ayırmıyordu bir türlü.

Kelsey tek bir sözcük bile etmeden doğrulup kalktı ve lokantanın kapısına doğru yürümeye başladı. Ne var ki Falconer, yanıbaşında bitive-rince, ister istemez durmak zorunda kalmıştı Terbiyem, bu akşamki yemek davetin için beni teşekkür etmeye zorluyor Ama seninle bir likte eve gitmeye kesinlikle niyetim yok> Yakında nişanlım olacak bir hanımı evine yalnız başına nasıl gönderirim? Benim için ne ler düşünüyorsun yavrum0

Genç kız, Falconer’ı tokatlamamak için elle rini sıkı sıkıya kenetledi. Sonra, Ben eve tak siyle gidiyorum, dedi. Ama genç adamın, olmaz, anlamında başını salladığını görünce ken dişini kontrol edemedi artık Ne yakında ni şanlın olacağım, ne de böyle bir şeye niyetim var, diye tısladı. Şaka, bitti artık!

Şaka mı?.. Şaka eden kim?

Kelsey öfkeyle içini çekerek döndü. Olanca hızıyla koşmasına engel olan tahta takunyalara lanetler yağdırıyordu içinden. Kimin şaka ettiği, Falconer’m yüz ifadesinden belliydi.

Çok şanslı bir kişi olmadığı için sokağa çı kınca, görünürlerde tek bir taksi bile bulunmamasına pek de şaşmadı. Sonuç olarak aslında onu utandırmak istemiyor muydu zaten?

Ama sırtında borç alınmış bir kimonoyla bir aşağı bir yukarı yürüyerek taksi bakınmaya başlayınca, gelip geçenler de garip bakışlarla onu süzmeye koyuldular. Hatta kadınlardan biri kahkahalarla güldü. Artık Kelsey bu durumdan fena halde utanmaya başlamıştı. Görünürlerde hiçbir taksi yoktu. Kıpkırmızı kesildi genç kız. Kendisine garip garip bakanlar arttıkça, Falconer'a duyduğu öfke de giderek fazlalaşıyordu. Oysa genç adam biraz ötede duvara davanmış. elleri ceplerinde, alaylı bakışlarla kendisini seyretmekteydi.

Sonunda sıkılmış olmalı ki yavaş yavaş Kel-sey'nin yanma yaklaşarak. Taksiler bu sokağa hiç girmezler,, dedi.

Eğer babasının evinin yolunu bilse, genç kız orada bir saniye bile durmazdı. Ama kendi başına yola koyulduğu takdirde kaybolacağı da kesindi. Üstelik Falconer. onu muhakkak izleyecek ve daha beter alay edecekti kuşkusuz.

Genç adamın arabası ria kendisi gibi ince, uzun ve ifadesizdi. Kelsey o meraklı bakışlardan kurtulduğu için arabaya bindiğinde halin den bayağı hoşnuttu.
Ama araba yola koyulduktan az sonra Kelsey. çevrede tanıdığı herhangi bir iz ya da işaret göremeyince, bu defa endişelenmeye başladı. Kendisini nereye götürüyordu Falconer? Acaba gerçekten babasının evine mi gidiyorlardı. Ama inatçılığı tutmuştu bir kez. Sormayacaktı işte! O domuza, 'İyi gecelerden başka bir şey söylememeye karar verdi.
Araba giderek yavaşlıyordu galiba. Sonunda, tenha bir yol kenarında durdukları zaman Kelsey iyice şaşırdı. Çünkü ne olursa olsun, Falconer'ı hiçbir zaman arabasına aldığı kızlardan yararlanmaya kalkan bir erkek olarak düşün memişti.
Daha ne olduğunu sormaya vakit bulamadan genç adam ona doğru dönüp kolunu, genç kızın koltuğunun arkasına atmıştı. Bir an bile duraksamadan, Önce kim başlayacak? Sen mi, ben mi?.. diye sordu.
Böyle bir başlangıca ömründe tanık olmamış ti Kelsey. Hayretle, Ne?.. diye sordu.
Henry, birbirimizi daha iyi tanıyabilmemiz için bizi yalnız bıraktı. Öylesine ciddi konuşu yordu ki genç kız bir an paniğe kapıldığını his setti. Az önce de, 'Şaka eden kim?' dememiş miydi? 'Tanrım... Göründüğü kadar ciddi olamaz,' diye düşündü. Sonra, Japon işadamlarıy-la beraberken ona hakaret ettiği zaman genç adamın gözlerinde okuduğu tehdidi hatırladı Kelsey. Hissettiği panik duygusu korkuya dj nüşmeye başlamıştı. Bu da, onun intikam al ma biçimiydi herhalde.
^Hiç gereği olmayacağına göre, birtirimi bu kadar tanımamız yeterli sayılır. dedi.
Ben olsam böyle konuşmazdım yavrum. Sesinde alayın zerresi yoktu. Senin hakkında fazla bir şey biliyor sayılmam. Bana öyle geliyor ki... şey... nişanımızı ilan etmeden önce da ha bir çok şey öğrenmem gerek.
Pekâlâ Falconer. Arabayı çalıştır.
Arabayı çalıştırayım mı? Seni gerçekten eve götürmemi istiyor olamazsın. Neden?.. Mr. Saito, bu konuda senin çok istekli olduğunu açık ça söylemişti.
Arabayı çalıştır dedim!
Eğer seninle özel olarak konuşmama izin vermezsen birbirimizi nasıl tanıyabiliriz? Hem nasıl...
Bana kalırsa bu iş fazla uzadı. Ya arabayı sürüp beni eve götürürsün, ya da...
Ama o zaman baban ne der? Bu söylediği gerçekten mantıklıydı galiba. Bana kalırsa,
Henry birbirimizi tanımamız için bizi yalnız bırakmakla gerçekten büyük bir incelik göstermişti.

Hakkımda gereken her şeyi biliyorsun Falconer. Babamla ilk karşılaştığında da, bu evlilik hikâyesinden vazgeçtiğini söylersin, olur biter.

Ona böyle bir şey söylememi nasıl istersin tatlım? Artık açık bir alayla konuşmaya başlamıştı. Üstelik onun damadı olmamın, kendisini ne kadar sevindireceğini benim kadar bilmene rağmen-.

Sen... sen... diye kekeledi genç kız. Öfkesi, siniri bir anda yok olmuştu. Ne... ne diyorsun?

Bir ara babası hakkında beslemiş olduğu kötü düşünceleri, şimdi de Falconer'dan mı duyacaktı yoksa? Genç adam, Bilmiyor musun? diye sordu Sesinde, alayla karışık bir sertlik vardı şimdi. Kelsey'ye sanki, dünya yüzünde para için, kızını, istemediği bir erkekle evlenmeye zorlayan babaların da olduğunu hatırlatmak ister gibiydi. Sen, akıllı bir insansın. Eğer baban gerçekten söylediğin gibi iflas etmişse, yeniden ayakları üzerine doğrulabilmesi için beni ailesine almaktan daha uygun ne yapabilir?

Kelsey'nin avcu deminden beri kaşınıyordu zaten. Ama bu gerçekleri Falconer genç kıza karşı kullanmaya kalkışınca artık kendisini tutamadı. Arabanın alaca karanlığı, hedefini bulması için bir engel değildi. Eli havalandı ve şiddetli bir şaklamayla Falconer'm yüzüne çarptı Sonra hızla dönerek kapının kolunu tuttu.

Ama daha kapıyı itmemişti ki güçlü eller kendisini kavradığı gibi çekti. Kapı, yeniden kapan dı. İstememesine rağmen hızla genç adamdan yana döndürüldü. Şimdi yüz yüze bakıyorlardı Falconer sert bir sesle, Bunun karşılığını almadan gitmene göz yumacağımı sanmıyorsun herhalde? dedi.

Ve daha ne olduğunu anlayamadan Kelsey'nin kollarını bıraktı. Ama aynı anda sımsıkı kucaklamıştı onu. Kendisini öpmek istediğini neden sonra fark eden genç kız. olanca gücüyle çabalamaya başladı. Ama Serle Falconer gerçekten çok güçlü bir erkekti. Zaten bunu, ken dişini ilk defa kollarına aldığı zaman anlamıştı. Ağzı, dudaklarına kapandı. Ayrıldığı sırada -Bırak beni! diye haykırdı genç kız. Ama bir yaran olmadı bunun. Çünkü Falconer onu yeniden öpmeye başlamıştı.

Bir tokat karşılığı bir öpüş, bu herif için çok oygun galiba.' diye öfkeyle düşündü Kelsey Genç adama tekme atmak istiyor ama araların daki vites kolu, bu düşüncesini gerçekleştirin sine engel oluyordu. Yine de bir ayağını, vit. kolunun üzerinden aşırıp tekme atmaya çalıştı. Ne var ki bu hareketle kimononun önü açılmış ve bacakları kasıklarına kadar ortaya çıkmıştı. Falconer hemen bacağını, onunkilerin arasına soktu. Sonra onu olanca gücüyle sırt üstü yatırıp üzerine abanırken Kelsey son bir çabayla. Yeter... bırak beni! diye haykırdı.

Yok canım... Seni ilk gördüğüm günden beri bunu istiyordun zaten.

Genç kız dehşetle, 'Aman Tanrım... Tecavüz edecek galiba,' diye düşünürken, Yapma... diye haykırdı yeniden. Üzerine yaslanan ağırlık

giderek sertleşirken hissettiği panik ve korku nedeniyle kendisini boğulacak gibi hissetmeye başlamıştı. Lütfen yapma -. Ne olursun...

Artık emretmiyor, dehşet dolu sesiyle yalva rıyordu. Ama yine de Falconer'la sonuna kadar savaşmaya kararlıydı. Ancak genç adam doğruldu birden. Kelsey'nin yalvaran sesi mi etkilemişti onu, yoksa zaten tecavüz filan etmeyi düşünmüyor muydu bilinmez. Tanrı aşkına. Sen benim, ne biçim bir insan olduğumu sanıyorsun? diye homurdandı.

Aslında, ona güvenmesi için hiçbir neden yoktu ortada. Ama Kelsey nedense birdenbire ra-hatlayıvermişti. Gözlerinden yaşlar akmaya başladı. Kendisini kontrol etmeye çalışırken. Be... beni kor... korkuttun... diye kekeledi

Tanrı cezanı versin!

Kendini toparlamayı başaran genç kız, Fal-coner'ın kolunun uzanarak omzunu kavradığını hissetti. Seni korkutmak istedim, doğru. Ama bu kadar değil. Böylesine korkacağını düşünemedim.

Kelsey artık onun dokunuşundan korkmu yordu. Şimdi iyiyim, diye fısıldadı.

Sonra doğrulmak için kımıldadı. O zaman genç adam kolunu çekti. Ardından çenesini kaldırarak yaşlı gözlere baktı. Gerçekten iyi olup olmadığını anlamak istiyordu galiba.

İşte tam o sırada garip bir şey daha oldu. Birbirlerine sessizce bakarlarken, zaman durdu adeta Hatta Falconer da Kelsey kadar nefes nefese gibiydi. Sonra birdenbire yeniden dudaklarını, dudaklarına yapıştırdı. Kelsey bu sefer çırpılmıyordu...

Falconer'ın dudakları da artık ilgisiz ve soğuk değildi. Aksine nazik, özverili ve sıcaktı. Geri çekildiği zaman tereddüt etmedi genç kız. Çeşitli erkek arkadaşları olmuş ve onlarla defalarca öpüşmüştü, ama böylesi ilk defa başına geliyordu.

Falconer yeniden yüzüne eğilip dudaklarını bir defa daha ağzına alınca Kelsey kendisini alabildiğine mutlu hissetti. Kollarını yavaşça genç adamın boynuna doladı ve vücudunu onunkine bastırdı. Falconer da onu kucaklamış, yavaş yavaş okşamaya başlamıştı.

Yeniden öpüştüler. Kelsey ona içinden geldiği gibi karşılık veriyordu. Sadece o güne kadar hiçbir erkeğin kendisine bu zevkleri tattırmadığını düşünüyordu.

Ama genç adamın eli önce kalçasını, oradan da kimononun altına kayıp baldırını okşamaya başlayınca, hafif bir panikle beraber aklı da bir ölçüde başına geldi. Şakakları zonk zonk zonkluyor kulaklarında hiç duymak istemediği tehlike çanları çalınıyordu.

Falconer'ın okşayışları daha mahrem bölgelere kaymadan. Kelsey genç adamın elini tuttu. İstemiyor musun? diye sordu Falconer. Ne var ki Kelsey cevap verebilecek durumda değildi. Sadece, hayır, anlamında başını salladı.

Ve Falconer. ne demek istediğini anlayarak elini çekip yüzünü avuçları arasına alınca bu davranış çok hoşuna gitti.

Falconer uzun bir süre hiç konuşmadan onu seyretti. Sonra hafifçe içini çekerek boğuk bir sesle, Sen, insanı sarhoş edebilen bir kadınsın Kelsey Marchant, diye mırıldandı.

Eğer konuşabilecek durumda olsa, Kelsey de genç adam için, buna benzer bir şeyler söyleyecekti kuşkusuz. Çünkü hayatındaki hiçbir erkek, onu böyle bir duruma sokmamıştı o güne kadar.

Ama sarhoşluktan yavaş yavaş kurtulurken. Serle Falconer'ın da aynı ihtirasa kapılmış ol duğunu anlıyordu. Ne var ki kendisini toparlamıştı galiba. Artık sesi boğuk çıkmıyordu. Hat ta konuştuğu zaman belli belirsiz de olsa, o eski alaycı tavrını bile takınmıştı.

•Sanırım daha önceden de öpüşmüşsün.

'Evet ama ilk defa gerçek olarak sen öptün,' diye düşündü Kelsey. Ve aynı anda da Serle Faiconer'ın, kendi kadar nefret ettiği diğer öpüşleri aklına geldi. Şimdi, aynı adam, nasıl olmuştu da içinde böyle bir fırtına yaratabilmiş-ti? Ya da nasıl olmuştu da ondan ne kadar nefret ettiğini unutturabilmişti genç kıza?

Kendime göre. . bazı erkek arkadaşlarım oldu. Düşünebildiği en uygun cevaptı bu. Sonra birdenbire, eğer doğru dürüst bir erkek arkadaşı olmadığı gerçeğini söylerse, bu defa Fal-coner'ın, kendisinin çok özel bir yeri olduğunu anlayacağını düşündü. Oysa onun böyle bir fikre kapılması hiç işine gelmezdi. Tabii, hepsiyle teker teker yatmış değilim. djye mırıldandı.

Genç adam, Sadece fazla düşkün olduklarınla mı yattın? diye sordu. Kelsey'nin cevabını doğru olarak kabul ettiği belliydi. Ama nedense biraz bozulmuştu galiba.

Eğer karşısındaki erkeğin ne mal olduğunu bilmese, genç kız, bu cevaptan ötürü onun kendisini kıskanmaya başladığını düşünebilirdi. Ama durumun hiç de böyle olmadığını biliyordu. Haklısın, dedi. Sadece düşkün olduklarımla... Ama Falconer'ın, beğenip değer verdiği erkeklerle yattığını hemen kabul edivermesi. hiç de hoşuna gitmemişti aslında. Elinde olmadan sert çıkan bir sesle, Artık eve dönmek istiyorum, dedi.

Serle Falconer genç kızı evinin önünde bıraktığı zaman öpmemiş, aksine, bir an bile duraksamadan gazlayıp gitmişti. Tatsız bir ruh haliyle içeriye girdi Kelsey Genç adamın neden huzursuz olduğunu biliyordu. Kelsey'yi bir an için bile olsa, gerçekten arzulamıştı. Ama arzusuna erişemeyeceğinin de gayet iyi farkındaydı

Falconer'a, sadece düşkün olduğu erkeklerle yattığını, söylememiş miydi? Böylece genç adam, Kelsey'nin kendisinden hoşlanmasını sabırla beklemek zorundaydı.

Ama bu bekleyiş, alevler içerisindeki cehen nemin buz tutuşuna kadar sürebilirdi.

ALTINCI BÖLÜM

Kelsey değil sevmek, tüm benliğiyle nefret ettiği bir erkek tarafından başının döndürülmesi tehlikesiyle karşı karşıya kaldığını dehşetle fark etmişti. Bu keşfi izleyen pazar günü, hiç de mutlu geçmedi onun için Her şeyden önce Falconer'la yaptıklarını bir türlü unutamıyordu. Ondan nefret etmesine rağmen genç adamın öpüşlerine o şekilde kar şılık vermesi, kendine olan güvenini sarsmıştı.

Aslında genç adamla bir daha hiç karşılaşmayacağını bilmek, görünürdeki en parlak ümitti. Bu gerçeği babasına onu kırmadan açıklayabilmek ise belki de işin en güç yanıydı. Ve o sabah babası, nasıl vakit geçirdiklerini sorduğu zaman, Kelsey hayli zorlandı.

Biz şey. aslına bakarsan pek iyi anlaşamadık sayılır.

Ama bu açıklamaya rağmen babasının durumu büyük bir anlayışla karşılaması, genç kızı müthiş şaşırtmıştı doğrusu. Henry Marchant olgun bir tavırla başını sallayarak. Biraz soğuk ve resmiydin herhalde, dedi. Ama üzülmene gerek yok yavrum. Serle, çok görmüş geçirmiş, tecrübeli bir erkektir. Benim küçük kızımın utangaçlığının, hoşuna gittiğinden eminim.

‘Aman Tanrım!.. Utangaç ha?..’ diye düşündü Kelsey. Kıpkırmızı olmuştu. Ya babası o küçük, utangaç kızının bir önceki gece neler yaptığını görebilseydi...

Baba, pek sanmıyorum ama... diye başladı
Ne var ki adam. Kelsey’nin sözünü bitirmesine fırsat vermedi.

Endişelenme çocuğum. Bu yakınlarda Serle muhakkak gelip seni görecektir. Bundan kesinlikle eminim.

Ama pazartesi sabahı Henry Marchant kahvaltı edeceği yerde kahve içmeye başlayınca, genç kız söylediklerinin sonunda babası tarafından da kabul edildiğini anladı. Üstelik bakışlarında büyük bir ümitsizlik vardı adamın.

Babası işe gittikten sonra Kelsey düşünmeye başladı. Falconer’la aralarındaki o yakınlaşma, büyük bir olasılıkla genç adamın kendisine tecavüz edeceği korkusundan kaynaklanmıştı, bu duygu yok olunca da kendisini okşayıp öpmesine ses çıkartmamıştı Doğal koşullar altında Falconer’a böyle şeyler için izin vermeyeceğini kesinlikle biliyordu. Zevk alacağını bilse bile...

Sonra birdenbire, her şeye rağmen, pazar günü Mı. Saito’nun da gelmemiş olduğunu düşündü. Herhalde Falconer’m, ne yapması gerektiğini Mr. Saito'ya haber veremeyecek kadar işi vardı. Ama bu akşam babasının ya Mr. Saito’yu göreceğinden, ya da ondan bir haber alacağından emindi.

Ama akşam işten döndüğü sırada Henry Mar-chant’ın yüzüne bir defa bakmak bile, giderek eski ümitsizliğine gömüldüğünü anlamasına yetmişti Keisey'nin. Ne yapması gerektiğini düşünürken. olanaklar çerçevesince neşeli görünmeye çabalayarak, Bugün işlerin iyi gitti mi? diye sordu.

Gülümsemeye çalıştı adam. Eh, pek fena savılmaz.

Ama genç kız, babasının, özene bezene hazırladığı akşam yemeğinden de sadece birkaç çatal aldığını görünce her şeye rağmen annesine telefon etmeyi düşündü. Gerçi adam böyle bir davranışı kesinlikle yasaklamıştı. Ancak annesi olanları duyunca, ilk kalkan uçağa atlayıp gelirdi kuşkusuz.

Ama yemekten sonra babasının, bulaşığa yardım önerisini içini çekerek geri çevirirken, az önceki düşüncesinden vazgeçti. Henry Marchant, Eve'in Japonya’ya dönmesini son derece güçlü duygularla istiyordu. Ama borçlan dağ gibi yığılmışken karısını yanında istemeyeceği de kuşkusuzdu. Ayrıca bu gururlu adamın, birikmiş parasım nasıl aptalca bir yatırımla yok ettiğini annesi duyduğu takdirde, daha kırılacağı da kesindi.

O zaman Serle Falconer ve onun ikna yeteneği geldi aklına. Gerçi ondan nefret ediyordu ama gerçekleri de görmezlikten gelemezdi. Babası annesinin bu durumu öğrenmesini istemeyecek kadar gururluydu ama damadı olduğu takdirde alacaklılarıyla Falconer’m karşı karşıya gelmesinde bir sakınca görmüyordu nedense.

Bulaşığı bitirip kararlı adımlarla oturma odasına girdi. Mr. Saito gelmeden önce babasıyla konuşması ve her şeyi çözümlemesi gerekiyor du.

Baba... diye başladı. Ama devam etmesine fırsat kalmadan kapı zili çaldı. Gelen ya Mr Saito olmalıydı, ya da Falconer. Ayağa kalktı

Gidip kapıyı açayım.

Hayır. Oturduğun yerden kımıldama. Böyle fazlasıyla hevesli görünmemelisin.

Adam kapıyı açmaya giderken Kelsey, ‘Oh. Tanrım... Ne çelişki?..’ diye düşündü. O da, babası gibi boş boş bakmaya başlamıştı şimdi. En iyisi başını kaldırmalı ve babasıyla birlikte gelen Mr. Saito’yu olanaklar elverdiğince sıcak bir şekilde karşılamalıydı. Ayrıca belki de olumlu bir davranış değildi ama her ne pahasına olursa olsun babasının yanından ayrılmayacak ve aracının tüm söylediklerini öğrenecekti.

Bakışlarını yavaşça kapıya doğru çevirdi ve birdenbire dehşetle irkildi. Duyduğu dehşet, konuşma yeteneğini silip süpürmüştü. Gördüklerine inanamıyor, gözlerini kırpıştırıp duruyordu.

Bakışlarını, elinde bir gül buketi taşıyan adamdan, az gerisinde yürüyen babasına çevirdi. Büyük bir neşeyle gülümsüyordu Henry Marchant. Sonra bir kızına, bir de buketi tutan adama baktı. Gülüşü daha da belirginleşmişti Sana, merak etmene gerek yok, dememiş miydim? dedi kızma. Bak, işte Serle geldi.

Genç kızın bakışları, daha iki gün önce kendisiyle bir kukla gibi oynamış olan erkeğe takılınca. kıpkırmızı oldu. Serle Falconer gül buketini ona uzatıyordu bu sırada. İfadesiz bir sesle. Merhaba Kelsey, dedi. Bu güzel yüz rengin, beni gördüğüne sevindiğini mi gösteriyor?

Bir ay kadar sonra Serle’in getirmiş olduğu güller sararıp ölmüştü. Kelsey ise, genç adamın bu sık ziyaretleri karşısında ne yapabileceğini ciddi bir

şekilde düşünmeye başlamıştı. Ama neden düşündüğünü kendisi de bilmiyordu. Aslında bunun cevabı gayet basitti. Çünkü bu gidişe bir son vermesinin zamanı gelmiş de geçmişti bile.

Ne var ki tüm bunlara, daha en başından son verme olanağı varken, böyle yapmakla zayıf davranmış olduğunu kendi kendisine itiraf etti. Ama babasının tüm ümitlerini yeniden yitirmesi olasılığı karşısında genç kız, • beyninden fısıldayarak kendisini uyaran o sesi dinlemişti.

‘Neden kendini işin oluruna bırakmıyorsun?' İncinir misin? Aslında kim incinir?’

Gerçi genç adamın bu oyunu ne kadar sürdürmek istediği hakkında herhangi bir fikn yoktu. Ama bu işten vazgeçtiği takdirde babasının onanmı olanaksız bir ümitsizlik buhranına kapılacağı kesindi. Kelsey, rol yaptığı bu süre içerisinde Henry Marchant’m aklını başına toplayacağını ve kendi durumunu daha açık seçik görebileceğini ummuştu. Üstelik sorununa bir cevap bile bulabilirdi belki de. Tabii Fal-coner'ı, işin içine katmadan.

Ama Falconer bir türlü bu oyundan usanacağa benzemiyordu. Olayın böylesine uzamasına izin vermesi, inanılmaz gibi gelmeye başlamıştı Kelsey’ye. Ayrıca, genç adamın da bu uzamaya aldırmaması, aynı ölçüde inanılmaz geli yordu.

Önce, salt lokantadaki hakaretten ötürü bu yaptığını kendisine ödetmek için oyuna devam ettiğini sanmıştı. Sonra da, o gece arabada istediğini elde edemediği için ziyaretlerine devam ettiğini düşünmüştü. Belki de gururunun incinmesinden hoşlanmayan br karaktere sahipti.

Ama... acaba?..

O gece genç adamın evine uğramışlardı! Konsere gideceklerdi. Ama Falconer biletleri nereye koymuş olduğunu hatırlayamıyordu bir türlü. Bir ara, Kelsey’ye, Hadi, gidelim artık, dedi.

• Nereye? diye sordu genç kız. Her şeyi yüzüstü bırakmak için genç adamın bir yanlış adım atmasını bekliyordu aslında. Bu, ‘gidelim, önerisi, belki de evin diğer odalarından birine gitme anlamını taşımaktaydı. Doğru... Aslında, o geceden beri Kelsey’nin elini bile tutmuş değildi. Ama genç kız ona yine de güvenmiyor, iç-güdüsü, Falconer’m bir şeyler beklemekte olduğunu fısıldıyordu.

Genç adam ifadesiz bir sesle, Nereye olacak, konsere... karşılığını verdi. Bir yandan da, büyük bir nezaketle, elinde tuttuğu biletleri gösteriyordu. Kelsey, can sıkıntısıyla onun, aklından geçenleri sezdiğini anladı. Falconer, Yoksa konsere gideceğimizi unutmuş muydun yavrum? diye sordu.

Yerinden hızla kalkıp kapıya doğru yürüyen Kelsey, ‘Tanrı senin de, yavrunun da cezasını versin,’ diye düşündü. Genç adamın alaylı alaylı sırıttığı gözünden kaçmamıştı.

Bir önceki pazar Falconer onu arabayla uzun uzun gezdirmişti. Gördüğü manzaraları ömrünün sonuna kadar unutamayacağını düşünmüştü genç kız. Çam, meşe ve köknar ağaçlarıyla kaplı dağlar, yemyeşil vadiler...

Serle, onu Tededori barajına götürdüğü za man kendisi de sakinleşmiş ve rahatlamıştı. Ama genç adamın kendisine nasıl baktığını görür görmez, huzuru kaçıvermişti bir anda. Genç adamın başı kendisininkine yaklaşırken, 'Beni öpecek galiba.' diye düşünmüş kalbi yerinden fırlayacak gibi atmaya başlamıştı. Falconer kendisini öpmeye kalkıştığı takdirde ne yapacağını kesinlikle bilemiyordu.

Ama genç adam Kelsey'yi öpmemiş onun yerine uzanıp yanağını silerken, Yüzün kirlen miş, demişti. Sonra da büyük bir serinkanlılıkla eklemişti. Eğer acıktıysan, öğle yemeği yiyebileceğimiz harika bir lokanta biliyorum.

Açlıktan ölüyorum, demişti Kelsey. Ama ya landı bu. Tüm iştahı kapanıvermişti. Oysa az önce kamının gerçekten acıkmış olduğunu hissetmişti.

Bir süre sonra yeniden acıktığını fark etti.
Ama az önce duyduğu huzura yeniden kavuşması söz konusu olamayacaktı galiba. Kelsey. bu ilişkiyi bitirinceye kadar huzura asla kavuşamayacağını o gün anladı.

Serle'in bu flörte devam etmesinin nedenini bilemiyordu. Hem bir zamanlar Falconer'ken, ne zaman, 'Serle,' oluvermişti, bunun da pek farkında değildi genç kız. Ama yine. 'Şaka eden kim?' türünden bir cevap alırım korkusuyla böyle bir soru yöneltemiyordu.

Kelsey'nin bu flörte devam etme nedeni, babasını sevinçli ve mutlu kılmaktan başka bir şey değildi. Ama artık buna gerek kalmamıştı galiba. Çünkü Henry Marchant, içine düştüğü bunalımları unutmuştu. Bunlar geçmişte kalmıştı.

Ama bir hafta kadar önce, annesinden, Yukiko aracılığıyla bir mektup alan Kelsey bunu babasına verdiği zaman, adam yine bir hayli üzülmüştü. Gerçi annesi mektubunda kocasından söz etmiyordu. Ama genç kız, babasının. Eve'in neler yazdığını okumak istediğini ancak bunu söyleyemeyecek kadar gururlu olduğunu bildiği için mektubu Henry Marchant'a vermişti.

Ne var ki babası ertesi sabah kahvaltıda yine son zamanlarda kazanmış olduğu o neşeli ruh haline bürünmüştü. Öyle ki Kelsey yavaş yavaş, ayrı yaşamaya başlayan her çiftin, babası gibi önce gayet kötü ve ümitsiz aşamalar geçirdiğini düşünmeye başlamıştı. Zamanla bu bunalımlar atlatılıyordu herhalde İnsanın çevresine şöyle bir bakıp ikinci defa evlilik yapanları görmesi yeterliydi.

Ama annesiyle babasının ayrılıp başkalarıyla evlenmesi genç kızın kolay kolay kabul edebileceği bir şey değildi. Onun belleğinde, onlar hâlâ dünyadaki en ideal karı kocayı yansıtmaktaydılar.

Bu defa tüm dikkatini bu konuya vererek uzun uzun düşündü Kelsey. Eğer annesiyle babasının yeniden bir araya gelmeleri, kendisinin Serle'le evlenmesine bağlıysa, bu defa babasının ümitlerine bir son vermek için şimdiden ama yavaş yavaş bazı girişimlerde bulunmaya başlaması şarttı. Son bir ay içerisinde Henry Marchant hayli güçlenmiş görünüyordu. Ve genç kız, bu oyunu oynamakla, ona kesinlikle iyilik yapmadığını fark etti.

Babası akşam işinden döndüğü zaman her zamanki gibi-, Bu gece Serle'le buluşacak mısınız? diye sordu.

Kelsey, son defa buluşacaklarını söylemek istedi adama. Ama bu açıklamayı yapar yapmaz, ertesi gün yine eskisi gibi çöküntü içerisinde bir Henry Marchant'la karşılaşması olasılığı da vardı. Yemeğe çıkacağız, dedi. Sonra, Ama merak etme. Senin yemeğini hazırlarım, diye takıldı ona.

O akşam Serle her zamanki gibi yine gayet terbiyeli ve nazikti. Kelsey, ayrılmak istediğini söylediği takdirde ne yapardı acaba? Herhalde aynı nezaketle omuzlarını silkip elini sıkarak kendisine iyi şanslar dilerdi.

Ama bu açıklama ikisini de incitmeyecek olduğu halde yemeklerini bitirip bir süre sonra lokantadan çıkmışlardı. Ve genç adam Kelsey' yi her zamanki nezaketiyle arabaya götürürken genç kız daha hâlâ istediklerini söyleyememişti ona.

Genellikle konuşkan bir insan olmasına rağmen Serle hiç konuşmuyordu o gece. Her zamankinden daha yoğun bir trafik sıkışıklığı olduğu için Kelsey bunu, genç adamın dikkatini yola vermesine yorumladı. Ne var ki o gece ikisi de hayli suskundular.

'Beni indireceği sırada söylerim,' diye düşündü genç kız. Trafik gerçekten yoğundu. Bu nedenle Falconer'm dikkatini dağıtmaya gerek görmedi.

Ama bir süre sonra genç adamın, bir şeyler sezmiş olduğunu anladı. Çünkü araba evin önünde durduğu zaman Serle, her zaman yaptığı gibi inip kapısını açmak için genç kızın tarafına yönelmemişti. Kelsey ise, kapıyı rahatça kendisi açabilecek olmasına rağmen ona doğru dönmüştü. Daha ağzını açıp bir şey söy-leyemeden genç adam ciddi bir sesle.

Tüm gece boyunca bana bir şey söylemek istedin Kelsey. Ne oldu9 Bir terslik mi var? diye sordu.

Aklından geçenleri o anda söyleyebilirdi iş te. Ancak nedense onu artık görmek istemediğini söyleyemiyordu Kelsey Ama bu, deliliğin ta kendisiydi. Bu davranışından ötürü kendi kendisine öfkelenerek homurdandı

Son haftalardaki gibi birbirimizi bu kadar sık görmenin bir anlamı yok. öyle değil mi?

Ses tonu sert ve acımasızdı Ama Serle sakinliğini korumayı başardı.

Yaptığımız gezmeleri sıkıcı mı bulmaya baş ladin yoksa?

Genç kız birdenbire, onun yarımdayken asla sıkılmamış olduğunu düşündü Zaman zaman huzuru kaçmış, zaman zaman da öfkelenmışt Ama güldüğü de

olmuş ve ondar. ayrılıp yatağına girdiği sıralar, Bu oyunumuz bıı komedi den farksız,' diye düşünmüştü. Ama ıkılmak? Asla...
Doğru, bunlar gerçeğin ta kendisiydi Ama Serle'in, bilerek, ne söylendiğini anlamazlığa gelmeye çalıştığı da ortadaydı. Artık onun bu oyunlarına gelmeyecekti. Düşündüklerini bir solukta açıkladı.
Artık seninle çıkmayacağım.
Gidiyor musun? Yoksa artık İngiltere'ye mı döneceksin?
Bu kısa ve sakin cevap şaşırtmıştı Kelsey'yi. Ama duraklamadan cevabı yapıştırdı.
Şunu aklına yerleştirsen iyi olacak Serle Herhangi bir kızın seninle çıkmak istemeyişi karşısında dehşete düşüyorsun, tamam, buna saygı duyuyorum. Üzgünüm ama böyle bir soru beklemiyordum ve, İngiltere'ye dönüyorum, diye bir yalan bile hazırlamamışım.
Kelsey bunları söyledikten sonra inmeye kalkıştığı sırada genç adamın, koluna dokunduğu nu sezdi Onun, az önceki sözlerine, çok daha alaycı bir dille cevap vereceğini biliyordu Kel sey. Bu nedenle öfkeyle başım sallayarak dik dik dışarıya bakmaya başladı
-Artık bu oyunu oynamayacaksın, öyle mi? diye sordu Serle, Ses tonunda alaycı bir ifade yoktu. Ne var kı söylenenler genç kızın öfkesini yumuşatacak türden değildi Bardağı taşıran son damlaydı bu işte Kelsey bir yanardağ gibi patladı
Senin için tümüyle öyleydi, değil mi? Bir oyun-- Amacına erişebilmek içm oynadığın.
Yoksa senin için oyundan başka bir anlam mı taşıyordu?.
Sakın bir ses tonuyla sorulan bu soru Kel sey'yı bir anda tuşe getirmişti. Genç adam du rumun, kendisi için özel olduğunu göstermek istiyor gibiydi. Ama Kelsey, bunun böyle olmadığını gayet iyi biliyordu Üstelik Serle'in ne kadar iyi Konuştuğundan ve ikna yeteneğinin ne kadar yüksek olduğundan da haberi vardı. Babasının durumunu hatırlar hatırlamaz kendisine geldi.
Bu, babama çok acımasızca oynanmış olan bir oyundu. Gırtlağına kadar borç içinde. Ve ikimizin evlenmesi sonucu bu borçları...
Birdenbire, neler söylemekte olduğunun farkına vararak dehşetle sustu. Serle Falconer, babasının gerçek niyetini bilse bile bunu böyle açıkça ortaya vuramazdı.
Ama genç adam, gözlerini bile kırpmadan yarım kalan cümleyi tamamladı.
Baban, beni ailesine kattığı takdirde, tüm parasal sorunlarının çözüleceğini düşünüyor, öyle mi?
O alaycı suçlama yeniden geri dönmüştü işte. Kelsey olanca gücüyle savunmaya geçti.
Eh... Ama içine düştüğü berbat durumun tek sorumlusu aslında sensin. Eğer hayatı boyunca biriktirdiklerini değersiz bir işe yatırması içifı onu ikna etmiş

olmasaydın babam şimdi annemi yeniden kazanabilmek amacıyla İngiltere'ye...

Ne var kı bu defa da susmak zorunda kaldı genç kız. Ama sokak fenerinin loş ışığında, Serle'in tüm ilgisinin kabardığı belli oluyordu. Kelsey, 'Tanrım...' diye düşündü. Şu kontrol edemediği dilini ısırıp kökünden kopartmalıydı galiba. Genç adam. Annenle baban ayrılar mı? diye sordu.

Beklenen bir soruydu bu tabii. Ama genç kız karşılık vermek istemiyordu. Birdenbire çöken üzüntü, tüm öfkesini alıp götürmüştü. Herhangi bir cevaba gerek yoktu aslında. O kadar akıllı bir insan olan Serle, anneannesinin veraset iş lemlerinin bu kadar sürmeyeceğini nasıl olsa tahmin etmiş olmalıydı.

Kelsey, yaşların gözlerini yakmaya başladığını hissetti. Boğulur gibi, Her zaman o kadar mutluydular ki. diye fısıldadı. Hayatım boyun ca onları, dünyanın en ideal çifti olarak gördüm. Kendim için düşlediğim evliliğin canlı bir örneğiydiler.

Yanağından süzülen bir gözyaşı damlasıyla kendisine geldi. Üzüntünün yarattığı gevşeklikten kurtulması gerekiyordu.

Aksaklıklar, Eve, annesinin hastalığından ötürü İngiltere'ye çağırılmadan önce başlamış olmalı, dedi Serle.

Genç adamın saat gibi çalışan beyninin, her şeyi kolayca çözebildiğim bilen Kelsey, Annem, zaten uzun süredir İngiltere'ye dönmek istiyordu, dedi. Ama babam, kendisinin gidemeyeceğini ileri sürünce allak bullak oldu. Babamın, işine, kendisinden daha fazla önem verdiğini düşündü. Aralarındaki sürtüşmeye işte bu düşünce neden oldu sanırım.

Genç adam, Böyle ciddi sonuçlar, aslında incir çekirdeğim doldurmayacak sorunlardan kaynaklanırlar, dedi usulca. Gösterdiği bu anlayışlılık, genç kızın onu bir an bir dost gibi görmesine yol açmıştı. Serle, Sorunun hayli önemli olduğunu tahmin edebiliyorum, diye devam etti. Eve gitmek isterken Henry'nin burada kalmak isteyişi...

Kelsey onu düzeltti. Oh, sorun, babamın gitmek istememesi değildi. Gülümsedi hafiften -Annemle o kadar iftihar ederdi ki. Sadece an nemin yaşama standardının düşmesini istemedi. Yaptığı araştırmalar sonucu İngiltere'de kendisine göre bir iş bulamayacağını öğrenmiş. Bu da. alıştıklarından daha aşağı bir hayat seviye sine inmeye zorlayacaktı onları. Ya da belki bir iş bulacak, ama eline geçen para, burada aldığının yanında devede kulak kalacaktı. Elli üç yaşına geldiği için, gerektiğinde ilk elenecekler listesinde olduğunu anneme açıklayamayacak kadar gururluydu. Bu öyle bir gurur ki... gerçekleri anneme yazmamı bile yasak etti.

Annesiyle babasının göz yaşartan durumları genç kızın bir an için kendisini kaybetmesine yol açmıştı. Arabada, Serle'le birlikte olduğunu görünce şaşırdı birden. Genç adam elini uzatarak onun yanağını okşadı.

Artık ağlama.

Bağışla, dedi Kelsey titrek bir sesle. Serle'in. gözyaşlarına tanık olması hiç hoşuna gitmemişti. O sırada genç adam,, kolunu omzuna sararak onu kendisine doğru çekti. Ama nazik ve sevecen bir davranıştı bu. Genç kız babasının yatıp yatmadığını bilmiyordu. Ayrıca onun, ağladığını anlaması, hiç işine gelmezdi tabii. Başını yavaşça Serle'in omzuna yaslarken genç adam mırıldandı.

İdeallerinin bir anda paramparça olduğunu görmek seni çok kırdı, değil mi?

Yeniden ağlamaya başlamamak için olanca gücüyle çabalayan Kelsey, ağır ağır başını salladı. Bir türlü kabul edemiyorum. Onlar için her şeyin bittiğini kabul etmem olanaksız.

Çok üzgünsün. Anlıyorum.

Genç kız birdenbire dudaklarına kapanan bu sıcak ağzı nçok rahatlatıcı olduğunu fark etti Salt güvenebileceği, sağlam bir dayanak aradığı için. Serle, güçlü kollarıyla sarmıştı onu. Ve geri çekildiği sırada Kelsey hâlâ onun sağlamlığını ve uyandırdığı güven duygusunu istiyordu.

Bu defa geri çekilmeyip Serle'i öpen genç kız jldu Birdenbire, o geceki gibi olağanüstü bir ihtiras dalgasına kapıldığını hissetti. Serle degeri çekilmiyordu artık. Aksine, sanki son bir ayda yitirdiklerini bir hamlede elde edebilmek istermişçesine öpüyordu onu.

Kelsey'nin başı dönmeye başlamıştı. Ama bunun nedeni, genç adamın öpüşleri değildi yalnızca. Dudakları gözlerine, boynuna, oradan da göğüslerinin arasındaki vadiye kaymış, usta parmaklar elbisesinin fermuarını açmıştı.

Genç kız, Serle'in boynuna sarılarak saçlarını karıştırdı. Bir an sonra elleri gömleğinin düğ-melerindeydi.

Serle, Tatlı Kelsey, diye fısıldadı. Sesi boğuk boğuk çıkıyordu. Çıplak göğüsleri, avuçlarının içerisindeydi şimdi. Sevecen parmakların ustalığı sonucu göğüs uçları dimdik olmuştu. Serle... diye fısıldadı.

Genç adam boğuk bir sesle inledi.

Seni istiyorum Kelsey. Ama burada ve bu şekilde değil.

Bu sevişmeyle öylesine etkilenmişti ki, nerede olduğunun bile farkında değildi genç kız. Ama Serle'in sözleri, adeta yüzüne çarparak bir şok etkisi yaptı. Bunun neye varacağı belliydi. Burada ve bu şekilde değil,' sözcüğüyle birlikte kendisine gelerek genç adamı göğsünden itmeye başladı.

Serle onun doğrulmasına izin vermekle kalmadı yalnızca. Ona yardım bile etti. Kelsey, genç adamın hiç vakit yitirmeden bir an önce kendi evine giderek sevişmelerine bıraktıkları yerden devam etmek istediğini anlamıştı. Büyük bir hızla üzerindekilere çeki düzen vermeye çabalarken Serle'in, gömlek düğmelerini iliklemeye gerek bile görmediğini fark etti. Demek onu hemen yatağına atmayı düşünüyordu genç adam.

Hatta fermuarını çekmesinde bile yardımcı oldu. Bu adamın içinde nasıl bir şeytanın yattığını kestiremiyordu bir türlü. Ama yine de onun elini itti. Az

önceki ihtiras dalgasından bir an önce kurtulmak istiyordu. Hem zaten bir hayli toparlanmış sayılırdı. Ne yapmıştı az önce?.. Hem de babasıyla annesinin başına gelenlerin tüm sorumlusuyla...

Babasını hatırlayınca bir anda kendisine geldi. Serle'in yarattığı zevk tufanı dinmişti artık. Ama konuşmaya başlamadan önce yine de boğazını temizlemesi gerekti. Tüm serinkanlılığını toplayarak, Bir veda öpücüğü olarak hiç de fena değildi, ne dersin Serle? dedi.

Genç adamın işitmeyi umduğu son şeydi bu herhalde. Veda öpücüğü mü?.. diye tekrarladı.

İçin için hâlâ titreyen ama bunun belli olmaması için dualar eden Kelsey, Tanrı aşkına... diye bağırdı. Herhalde bunun başka bir anlama geldiğini sanmış filan değilsin.

Genç adam ona doğru sokulunca sokak lambasının ışığı yüzüne vurdu. Yüz ifadesi ciddileşmiş, tüm hatları kasılmıştı. Kelsey gördüklerinden hoşnut kaldı. Çünkü Serle, ikinci defa evine, son derece huzursuz bir şekilde gitmek zorunda kalacaktı.

Genç adam, Az önce olanların sadece tatlı bir, 'elveda' olduğunu mu söylemeye çalışıyorsun? diye sordu. Daha önce de tanık olduğu o tehdit edici bakış gelip yerleşmişti mavi gözlerine.

Senin aklına sakın... diye başladı Kelsey. Ardından hemen durup, suskunluğun birkaç saniye sürmesini bekledi. Böylesine usta bir akt-rist olduğunu kendisi de bilmiyordu doğrusu. Sonra uğradığı şaşkınlığı üzerinden ancak atabilmiş kişilere özgü bir tavırla, Oh, Tanrım... diye devam etti. Aslında bu işleri herkesten daha iyi bilmen gerekir Serle. Sana söylemiştim ya... Beraber olduğum erkeğe gerçekten düşkün olmadığım takdirde, onunla sonuna kadar asla gitmediğimi açıklamıştım ya.

Genç adam geri çekildiği için ârtık yüz ifadesini göremiyordu. Ama sesi son derece sertti. Arabada söylediğin gibi işin sonuna kadar gitmek istemediğim zaman, sen hiç de öyle düşünmüyordun. Aksine, seninle sonuna kadar se-vişseydim bile, aldığın zevkten, bunun farkında bile olamayacaktın.

Kelsey'nin yüzü ateş gibi yanmaya başlamıştı. Onu durdurmayı ummakla, bunu başarıp başaramadığını anlayabilmek tümüyle farklı şeylerdi. Şu anda genç adama olduğu kadar, kendisine de kızıyordu. Babasının bir sözünü hatırlayarak, Görmüş, geçirmiş, tecrübeli bir erkeksin Serle, dedi. Bu nedenle, seni öptüğüm zaman numara yapmadığımı anlamış olman gerekir. Ama bir an için bile olsa, annemle babamın evliliğinin yıkılmasına yol açan bir erkeğe kendimi teslim edeceğime gerçekten inandın mı?

Annenle babanın bu son durumlarından ötürü beni mi suçluyorsun?

Aralarını düzeltmek için babamın İngiltere' ye gidememesinin tek sorumlusu sensin. Eğer sen olmasaydın o da tüm biriktirdikleriyle beraber borç aldığı parayı da onlara ekleyerek ya-tırmazdı. Eğer sen bu yatırıma

neden olmasaydın, o zaman babam İngiltere'ye gidip daha basit bir işe girme tehlikesini göze alabilirdi. Dahası...

Serle kaba bir sesle genç kızın sözünü kesti. Ne söylediğinin farkmda değilsin sen.

Yani, o değersiz yatırımı yapması için babamı ikna etmedin mi?

İçinde bulunduğun şu ruh halinden ötürü sana tek bir sözcük bile söyleyemem.

Öyleyse, ben de seni, herhangi bir şey söyleme sıkıntısından kurtarayım bari.

Böyle diyerek kapının tokmağını açtığı gibi kendisini dışarıya attı. Ama Serle Falconer'ın bir şimşek hızıyla hareket edebileceği de bu şekilde ortaya çıktı. Çünkü daha genç kız kapıyı kapatmadan, yanına gelmişti.

Hoşça kal Falconer, dedi Kelsey. Kesin bir sesle konuşmuştu. Ama aynı anda da o tehdit edici ışığın gelip gözlerine yerleştiğini gördü Ne var ki bu, Kelsey'nin, evinin kapısına doğru ilerlemesine engel olmadı.

Az sonra yatağında yatıyordu. Ancak sanki olaylar daha bitmemiş gibi bir huzursuzluk vardı içinde. Çünkü eve girmek için arkasını dönerek yürüdüğü sırada Serle'in gözlerindeki tehdidi görememişti. Ama ipek gibi yumuşak bir sesle söylediği cümledeki tehdidi fark etmemek olanaksızdı.

Sayanora yavrum.

YEDİNCİ BÖLÜM

Ertesi sabah babası işine gittikten sonra Kelsey, 'Serle Falconer'la aramızda her şey bitti,' diye düşündü. Her şey bir yana Serle, kendisini istemeyen kızlara yapışan tiplerden değildi. Genç kız da ona. 'Hoşça kal,' demiş olduğuna göre, yine kendisiyle ilgilenmezdi kuşkusuz Ne var ki gözlerindeki, ses tonundaki tehdidi de yabana atmamak gerekti.

Ama o gün, sabahtan akşama kadar, genç adamı aklından çıkartamadı nedense. Üstelik bu durum, yüzünün kızarmasına bile neden oldu. Aslında aklının Falconer'la uğraşması hiç işine gelmiyordu. Çünkü kafasını tümüyle o gece babasına durumu nasıl açıklayacağına vermek istiyordu. Artık Henry Marchant'ın bu sonucu fazla kırılmadan kabul edebileceğini tahmin etmekteydi.

Ama zaman ilerledikçe giderek hem kendisine, hem de Serle Falconer'a öfkelenmeye başladı. Kendini tekdüze ve canlılıktan yoksun hissediyor, bu duygunun da Serle'i bir daha göremeyeceğini bilmekten kaynaklanabileceğini düşünüyordu. Ancak, hemen arkasından yüzünü buruşturarak, 'Ne kadar gülünç bir düşünce,' diye geçirdi içinden.

Sonra bu düşünceyi kafasından uzaklaştırarak babasına neler söyleyeceğini hesaplamaya başladı. Üstelik bunları, hemen o gece söylemesi gerekti. Ama bir yandan da korkaklara özgü bir tavırla, 'Keşke bugün karşılaşsalar da olanları Serle, babama anlatsa,' diye düşünüyordu.

Ama o gece babasına bakıp da onun, oldukça neşeli ve mutlu olduğunu görmesi, adamın ümitlerinin hâlâ canlı olduğunu anlamasına yetmişti. Demek o gün Falconer'la karşılaşmışlarsa bile, genç adam olanlardan söz etmemişti. Babası, Bu gece Serle'le dışarıya çıkacak mısınız? diye sordu.

Şey... Hayır... diye kekeledi Kelsey. Birdenbire. Serle'in sahneye çıkmasından önce babasının ne kadar berbat bir durumda olduğunu hatırlamıştı. Konuyu değiştirmek için, Gidip yemeğe bir bakayım, dedi. Mutfağa girdiği sırada ise, zamanı geldiği halde gerçeği söyleyemediği için kendisine lanetler okuyordu.

Bu kadar öfkelenmesine rağmen, patatesleri haşladığı sırada, babasının bu son ümidini de kırıp kırmama konusunu düşünmeye başladı. Tereddüt ediyordu. Üzüntüsü öfkesine galebe çalarken babasının o ilk gün, yeniden kendisini bulduğu hale dönmesine katlanamayacağını anladı. Ama ne yapabilirdi ki? Henry Marchant aslında artık hayli iyi görünüyordu. Üstelik eskiye oranla çok daha güçlüydü.

Kelsey artık gerçeklerden kaçamayacağını anlamıştı. Bir defa daha korkaklık etmemeye karar vererek patateslerin altını kısıp hızlı adımlarla oturma odasına geçti.

'Japan Times,' gazetesi okuyordu Henry Marchant. Kelsey'nin, Baba... diye seslendiğini duyunca başını kaldırdı ve onun yüzündeki ciddi ifadeyi fark ederek gazeteyi bir kenara koydu. Genç kız, Seni huzursuz etmek istemiyordum ama-.. diye devam etti. Ne var ki sözlerini bitirmeye fırsat bulamadı. Kapının çalınmasıyla ikisi de irkildiler.

Adam, Ciddi bir görünüşün var yavrum dedi. Neyse... Once şu kapıyı açayım, bakalım kimmiş? Ondan sonra seni üzen şeyin ne olduğunu rahat rahat ihtiyar babana anlatabilirsin.

Adam dışarıya çıktığı sırada Kelsey, cesaretini yavaş yavaş yitirmekte olduğunu fark etti. Anlatacaklarını bitirdiği zaman babası kim bilir ne durumlara girecekti?

Birdenbire kulağına bir çift ayak sesi çalındı. Yoksa bir önceki gece tüm olanlarla söylediklerine rağmen Serle Falconer bunlara hiç aldırış etmeksizin yine ziyaretlerine mi gelmişti? Öfkeyle kaşlarını çattı.

Ama kapı açıldığı zaman genç kız, ziyaretçi nin Mr. Saito'dan başkası olmadığını gördü. Demek Serle Falconer, Kelsey'nin sözlerine gereken önemi vermişti. Henry Marchant kızına döndü.

Konuğumuza bir şeyler sunsana yavrum.

Serle, işe başlarken Mr. Saito'yu aracı olarak gönderdiği gibi, durumun olumsuz bir şekilde sonuçlanması üzerine, son konuşmaları yapması için yine onu görevlendirmişti herhalde.

Nasıl çarpıldığını Yukiko'dan öğrendiği buğday çayını aceleyle hazırlayıp oturma odasına döndü. Aynı anda, aracının sözlerinin babasını nasıl etkilediğini anlayabilmek için dikkatle onu süzüyordu.

Birkaç küçük pastayla, mugi cha'yı konuğun yanındaki sehpanın üzerine yerleştirdi. Herhalde Mr. Saito, asıl konu hakkında konuşmaya başlamamıştı henüz. Çünkü Henry Marchant hâlâ son derece mutlu görünüyordu.

Japon, pastaları atıştırırken Kelsey, Herhalde Japonların en sevdiği spor olan beyzboldan söz ediyorlardı,’ diye düşündü. Ama bu defa, geçen seferkinin aksine, oturma odasından ayrılmamakta kararlıydı. Gerçi aracının söyleyeceklerini anlayamayacaktı ama bunları anlaması için kendisine çevirmelerine hiç gerek yoktu.

Ama işin asıl garip yanı, Mr. Saito'nun konuşmaya başlamış olmasına rağmen, o mutlu ifadenin babasının yüzünden bir türlü silinme-mesiydi.

Birdenbire Serle’in gözlerinde görmüş olduğu, Benden daha çok haber alacaksın,' anlamı taşıyan tehdit dolu bakış geldi akima. Ama omuzlarını silkerek bunu kafasından uzaklaştırdı. Artık bu konu kapanmıştı ve tümüyle bitmişti. Sadece babası büyük bir özveriyle, bu sonuçtan duyduğu üzüntüyü maskeliyordu, o kadar.

Mr. Saito gitmek için kalktığı zaman ona. Sayanora, dedi. Babası adamı geçirirken ara-ctnın bırakmış olduğu, köşesinde yapay bir çiçek bulunan, altm-gümüş karışımı, bir sicimle bağlı küçük pakete bakıyordu. Bu belki de, o güne kadar Serle Falconer’la aralarında geçenlerin iptal edildiğini belirten bir belgeyi içermekteydi.

Babasının ayak seslerini duyduğu zaman hazırdı. Adam, o sabah ve akşam birbirlerini gördükleri halde, gerçeklerin açıklanması için neden Mr. Saito’yu beklediğini sorabilirdi.

Henry Marchant oturma odasına girerken, Az önceki ciddiyetine şaşmamak gerekirmiş yavrum, dedi. Hâlâ tatlı tatlı gülümsüyordu. Ziyaretçimiz gelmeden önce bana açıklamak istemiştin, öyle değil mi?

Şey... evet... diye kekeledi Kelsey. Alnı hayretle kınşmıştı. Muhakkak bir yanlışlık vardı bu işte. Biliyordu. Doğru, babasının mutlu olmasını isterdi tabii. Ama adam her nasılsa sonuca, son derece güçlü bir şekilde katlanmaktaydı. Genç kız. Senin... şey... üzüleceğinden korkmuştum, dedi.

Ama o anda Henry Marchant kızını sımsıkı kucaklayarak yanaklarından öptü. Sonra onu kendisinden uzaklaştırarak ciddi bir ifadeyle süzerken, Eh, aslına bakılırsa hiçbir baba, küçük kızından öyle hemen ayrılmak istemez, dedi. Kelsey ise, yeniden gülümsemeye başlamış olan babasının neden söz ettiğini anlamaya çabalıyordu ümitsizce. Ama, seni Serle’in güvenli kollarına teslim edeceğimi bilmek, endişelerimi dağıtıyor.

Genç kız fısıltı halinde, Serle’in güvenli kolları... diye tekrarladı. Boğulur gibiydi. Henry Marchant, Mr. Saito şunu verir vermez durumu hemen anladım. dedi. Bir yandan da bakışlarıyla küçük paketi işaret ediyordu. Kelsey. Anladın ha?.. Peki, neymiş o?.. diye sordu.

Paketi kızına uzatan adam, Ne olacak, senin yuJno'n, karşılığını verdi. Yani bu paketi sunmasıyla Serle, seninle evlenmek istediğini açıklamış oluyor.

Bunca zaman boşuna çabalamıştı ha? Ani bir öfkeyle sarsılırken, Serle Falconer'ın gözlerindeki, Benden daha çok haber alacaksın,' anlamını taşıyan bakışları gördüğü zaman bunu yanlış yorumlamamış olduğunu anladı. Babası, • Yuino'nun ne olduğunu hiç duymadın tabii. diyerek güldü.

Şey... haklısın... hiç duymadım.

Duymadığı doğruydu ancak Falconer'ın da bir şeyler peşinde olduğu kesindi. Burada âdettir, dedi Henry Marchant. Serle bu evlilik konusuna, bulunduğu ülkenin gelenekleri uyarınca başladığına göre, neden Kelsey, evlilik töreninden önce nişanlısından yuino'sunu almasın? Değil mi?..

Kelsey. ‘Bu gönderdiği her ne ise Falconer aynen geri alacak,’ diye düşündü. Babası yanlış bir yorumla kızının kendisine, Serle’in bu önerisinden söz etmek istediğini sanmıştı demek. Ama bu, genç adama karşı duyduğu nefretin azalmasını sağlamamıştı. Aksine, Henry Marchant yuino'nun anlamını açıklarken de giderek arttı.

Yuino, para demekti. Ve bu para, erkek tarafından nişanlısına, gelecekteki evleri için gerekli eşyaları alması amacıyla veriliyordu. Genellikle, bir milyon yen. kadar olurdu.

Babası bu açıklamayı yaparken, içinden aceleyle yeni, İngiliz parasına çeviren Kelsey, bunun iki bin sterlinden biraz daha fazla tuttuğunu görerek hayrete düşmüştü. Adam devam etti.

Ama Serle’in, parasına düğüm üzerine düğüm atmasına gerek olmadığı için, senin yuino' nun. o miktardan çok daha fazla olması doğaldır.

Kelsey’nin yuino'su...   Öfkeden boğulacağını sanan genç kız, ‘Keşke Mr. Saito'nun ev adresini öğrenseydim.' diye düşündü. O zaman parayı götürüp geri verebilirdi. Henry Marchant,

Paketi açmayacak mısın? diye sordu.

Babasının sözleriyle öfkesinden kurtuldu genç kız. Sönra bakışlarını adama çevirdi. ‘Hayır,’ demek istiyordu. Ama bu sözcük, dilinin ucuna kadar gelip orada kaldı. Çünkü Henry Mar-chant’m kendisine değil de, pakete baktığını fark etmişti. Gözlerine inanmak istemiyordu. Ancak babası çok açık konuşmuştu aslında. Adamın gözlerindeki ümit, paketin içindekilerin bir bölümünün kendisine aktarılacağını yansıtmaktaydı. Hadi yavrum, dedi. Beni daha fazla merakta bırakma.

Ben böyle bir şeyi kesinlikle -. diye başladı Kelsey. Ama birdenbire yüreği yumuşayıverdi. ‘Zavallı babacığım,’ diye düşündü. Henry Marchant asla açgözlü bir adam olmamıştı. Bunu genç kız da biliyordu. Eğer o pakette gerçekten para varsa, bunun kendisine değil de kızı için gönderilmiş olduğunu unutması, karısıyla yeniden bir araya gelebilme arzusundan kaynaklanmaktaydı.

Kelsey ne yaptığının farkına bile varmadan süslü sicimin düğümünü çözünce, yapma çiçek yere düştü. Sonra paketi yavaş yavaş açtı. Sonunda

şişkin bir zarf çıktı ortaya. Artık geri dönmesi olanaksızdı Kelsey'nin. Zarfı açıp içindekileri çıkarttı.

Birkaç dakika sonra baba kız, kanepede karşılıklı oturuyorlardı. Büyük bir para destesi ise aralarında duruyordu. Henry Marchant ikinci defa, Yirmi bin sterlin, dedi. Şimdi sesi, az öncekinden daha az boğuk çıkmıştı. Bakışlarını kızının yüzünden kaçırdı. Serle'in evine ben de senin gibi bir iki defa gittim. Yumruklarını sıkmış, elinin mafsalları bembeyaz kesilmişti. Evi, ağzına kadar harika eşyalarla dolu. Öyle? değil mi yavrum?

Genç kız, içinde bir şeylerin kırıldığını hissediyordu. Aslında Serle'le evlenmesine olanak olmadığını ve bü nedenle de paranın geri verilmesi gerektiğini söylemeliydi. Tıpkı bir önceki gece genç adama açıkladığı gibi.

Ama o bembeyaz mafsalları yeniden görüp babasının katlanılmaz gerginliğinin boğuk sesine yansıdığını işitince, bunu yapamadı. Adam devam ediyordu.

Bu nedenle, gönderdiği paranın, senin saklamanı istediği özel bir armağan olduğunu düşünmüyor musun? Serle'in, parayı saklamanı istediği belli. Mr. Saito'nun getirdiği biçimdeki paketler, paranın armağan olarak sunulduğu zamanlarda kullanılır. Bunu göndermekle Serle, bu parayla ne istiyorsan onu yapmanı belirtmek istemiş.

Kelsey karşısındaki yalvaran, nemli gözlerde, elindeki son ümidi de yitirdiği takdirde ölecek bir insanın ifadesini sezdi. Ellerini birbirine kenetledi. Şimdi de onun mafsalları bembeyaz kesilmişti. İçinden bir ses bu paranın ona ait olmadığını ve bir an önce geri gönderilmesi gerektiğini haykırıyordu.

Paraları durdukları yerden aldığı sırada, daha herhangi bir karar verip vermediğinin farkında bile değildi. Ama inandığı bir şey vardı Eğer babası, parayı kendi isteğiyle ona verdiğini sanırsa, bunu daha az bir utanç duygusuyla kabullenebilecekti.

Yüzündeki gülümsemeyle içindeki üzüntü bü-. yük bir çelişki yaratmaktaydı. Yirmi bin sterlini ben ne yapayım? dedi. Aynı anda da paraları babasına doğru itiyordu.

Oh, Kelsey... Oh. yavrum... diye inledi adam. Gururlu bir erkek, bu niteliğinin dibine kadar inmişti adeta. Ne diyebilirim, bilmiyorum.

Sadece mutlu ol, yeter. Gözlerinde yaşlar birikmeye başlamıştı genç kızın. Salt adamın gururunu okşamak için ekledi. Dostlar arasında yirmi bin sterlinin lafı mı olurmuş? Sen. müthiş bir babasın. Bunu biliyor muydun? Henry Marchant'm gözlerinin dolduğunu fark edince, onun ikinci bir defa ağladığına tanık olmamak için aceleyle atıldı. Şimdi... Anneme kim telefon edecek? Sen mi, ben mi?..

Karısından söz edilmesi, Mr. Marchant'ın bir anda diğer şeyleri unutmasına neden olmuştu. Adamın tek amacı, Eve'le arasını düzeltmekti.

O telefon ederken Kelsey mutfakta gereksiz işlerle uğraşmaya başladı. Annesiyle bir başka zaman telefonlaşabilirdi. Bu konuşmada onun yeri yoktu. O şimdi verdiği kararın doğru olup olmadığını düşünmekteydi.

Babası yarım saat kadar sonra telefonu kapatıp mutfağa geldiği zaman gözleri mutluluk la parlıyordu. O telefon konuşması bir servete mal olacaktı kuşkusuz. Ama adamın bir lise öğrencisi gibi sevindiğini görünce, Serle'in parasının iyi bir yere harcanacağını anladı. Telefon konuşması olumlu geçmişti demek. Ama Henry Marchant, o heyecanla ülkeler arasındaki saat farkını unutmuş ve karısını öğle üzeri, evden tam çıkarken yakalamıştı. Ama elini alnına vurunca genç kız, onun bir başka şeyi daha unuttuğunu sezdi. Adam haykırdı.

Şu işe bak... Annene, Serle'le senin hakkında herhangi oir şey söylemek, hiç aklıma gelmedi.

Bırak Serle'i, benden söz etseydin bile şa şardım. dedi Kelsey. Neşeyhi sırıtıyordu. Garip bir kız evlat olarak, neler konuşulduğunu öğrenmeme izin var mı acaba?

Ne gibi, örneğin? dedi adam. O her zamanki alaycı vo şakacı Henry Marchant olup çıkı vermişti bir anda. Genç kız açıkladı.

Örneğin, İngiltere'ye döndüğünde nasıl karşılanacağın. gibi...

Doğrusunu söylememi ister misin? Telefon etmeden önce bunu ben de müthiş merak ediyordum. Oraya gitmeden önce Eve'in bir başka erkek bulabilmiş olma olasılığı, beni dehşete düşürmekteydi.

Kelsey, Oh, baba... diye sokuldu ona. Aslında, böyle bir şey olmadığını annesiyle yaptığı konuşmadan sonra öğrenmişti genç kız Ama durumu bilemeyen Henry Marchant, demek diğer sıkıntılarının yanı sıra bir de bu endişeyle ıstırap çekmişti. Ciddi bir tavırla, Farkında yım, dedi babası. Çılgınca bir düşünce benimki, değil mi? Ona ne söyledim biliyor musun? Kısacası, onsuz kesinlikle yaşayamayacağımı...

O, ne dedi?..

Her şeyi öğrenmek istiyorsun galiba, öyle değil mi?

Sansüre tabi olmayanları, canım.

Pekâlâ. Annen, sonunda kendisinin, işimden daha güzel ve çekici olduğunu fark edebildiğimi anladı.

Henry Marchant artık mutluydu. Morali tümüyle yerine gelmişti. Böylece az sonra oturup hayli gecikmiş olan yemeklerini yediler. Adam, sürekli konuşuyordu. Kızına, Eve'siz hayatın hayat olmadığını, Japonya'dan ayrılıp İngiltere' de düzgün bir iş bulmayı ciddi olarak düşündüğünü anlattı.

Söyledikleri doğruydu. Serle'in yüz görümlüğü olarak verdiği para tüm borçlarını ödediği gibi, İngiltere'ye dönüp durumuna çeki düzen verinceye kadar bir bölümü de artacaktı. Bu çok güzel bir haberdi. Ama Kelsey yatmaya gittiği sırada madalyonun öbür yanını düşünmeye başlamıştı.

Soyunup karyolanın üzerine uzandı. Bir hayli sıcaktı gece. Ve birdenbire çeşitli sorular beynini adeta bombardıman etmeye başladı. En önemli soru şuydu: Ne yapmıştı? Bu korkunç şeyi nasıl yapabilmişti?

Çılgınca bir düşünceyle kalbi yerinden fırlayacakmış gibi atıyordu. Serle, kendisiyle evlenmeyi istiyor muydu gerçekten? Yuino'yu göndermesinin nedeni bu muydu?

Ama bulduğu cevap olumsuzdu. Serle, onunla ne diye evlenmek işteşindi? Cevaptaki doğruluk oranının yüksekliğini fark edince kalp atışları normale döndü.

İyi ama o zaman Mr. Saito'yu, neden içinde yirmi bin sterlin bulunan bir paketle Marchant-lara göndermişti peki? Neden?.. Neden?..

Sabah olduğu sırada Kelsey hâlâ kafasındaki sorulara mantıklı cevaplar bulmaya çabalıyordu. Babasının da geceyi uykusuz geçirdiği belliydi. Ama onun düşüncelerinin, heyecan ve mutluluk yansıttığı anlaşılıyordu. Mutfağa girerken uzun uzun esnedi.

Günaydın yavrum.

Kelsey şakacı bir tavırla karşılık verdi. Günaydın. Nasıl?.. İyi uyudun mu bari?

Babası mutlulukla, Kafamda o kadar çok şey vardı ki, diye karşılık verdi. Kelsey, Bugün Japonların o dünyaca bilinen yer sarsıntılarından en şiddetlisi bile olsa, babam fark etmeyecek herhalde.' diye düşündü.

Ama Henry Marchant'ın mutluluğunu sürdürebilmesi için takındığı maske, babası işine gitmek üzere evden çıkar çıkmaz, yüzünden düştü. Yeniden çeşitli düşüncelerin girdabına kaptırdı kendisini. Bu sorunlar, gününün hiç de mutlu geçmeyeceğini gösteriyordu.

Aslında Japonya'ya bir amaçla gelmişti genç kız. Bu da annesiyle babasını barıştırmak ve onların yıkılmak üzere olan evliliklerini onarmaktı. Bu konuda başarılı olmuştu. Hem de kesin bir şekilde... Öyleyse bu amacı elde etmesinde kullandığı taktiği ya da yardımcı olan etkenleri düşünerek acı çekmesine hiç gerek yoktu.

Son bir ay içerisinde Serle'i, biraz olsun tanıyabildiğini kabul etmişti. Şimdi ise kendisine bir başka soru soruyordu. Genç adam, Kelsey yi. biraz olsun tanıyabilmiş miydi acaba? Son yaptıkları konuşmadan sonra, kendisine para gönderdiği takdirde bunu eninde sonunda ba basma vermek zorunda kalacağını tahmin etmiş miydi?

Bu düşünceye dört elle sarıldı. Sonuçta Kelsey ona babasının iflas etme ve karısından ayrılma durumuna gelmesinin tek sorumlusunun o olduğunu söylemişti. Bu sözler, belki de vicdanını etkilemişti genç adamın. Ama burada da bir sorun çıkıyordu karşısına. Serle'in vicdanı var mıydı acaba?

Tanrı cezasını versin, diye homurdandı. Değersiz bir işe para yatırma konusunda Henry Marchant'ı ikna ettiğinden ötürü genç adam hiç mi pişmanlık duymuyordu? Yoksa, Serle, son sözünü her zaman böyle parayla

mı söylüyordu? Belki de hayatında ilk defa bir kadından red cevabı almış ve serüveni bu şekilde bitirmeyi tercih etmişti. Ama. ne olursa olsun, çok pahalı bir karardı bu.

Bu çılgınca düşünceler sonucu, Kelsey akşama doğru kendisini paçavraya dönmüş gibi hissetmeye başladı. Çünkü gerçekte doğru cevaplarını sadece Serle'in bilebileceği sorularla işkence etmişti kendisine. Aslında bunları gidip genç adama sormaktan başka çaresi yoktu.

Ne var ki, bu çözüm de yeni bir sorunun doğmasına yol açmaktaydı. Bakalım Serle, genç kızın kendisiyle ilişki kurmasını bekliyor muydu9 Ama yine de ikiden fazla seçim şansı yok tu herhalde. Ya gidip Serle'i görmeli, ya da yir mi bin sterlini geri göndermeliydi.

Babası işinden döndüğü zaman, sabahki ka dar mutlu ve neşeliydi. İşte o zaman Kelsey, gün boyunca kendisini yıpratan düşüncelerin ne kadar boş ve anlamsız olduklarını anladı. Herhalde Serle'in bu parayı göndermesinin tek nedeni, bir İngiliz kızıyla evlenip Japonya'da daha uzun bir süre kalmak istemesinden kaynaklanıyordu.

Ne oldu? diye sordu. Yetkililer, işinden istifa edeceğini bildirdiğin zaman öfkelendiler mi?

Tam da, tahmin ettiğim gibi gayet terbiyeli ve de nazik davrandılar. Üstelik başka bir şey daha oldu. Bakalım tahmin edebilecek misin? Edemiyorsun ha?.. Öyleyse ben söyleyeyim. Onlara, ne olursa olsun gerçeklerden asla ayrılmama ilkesine sahip olduğum, bu nedenle de karımın Japonya'yı çok sevmesine rağmen İngiltere'de kalmak istediğini açıklamakta bir sakınca görmediğimi anlattım. Bir an önce karımın yanına gitmeyi arzu ettiğimi de ekledim tabii. Bana ne dediler, biliyor musun? Gerçi söz veremiyorlar ama şirketin İngiltere şubesinde benim için bir iş bulmaya çalışacaklar.

Kelsey, Harika bir şey bu, diye haykırdı.

Ama az önce söylediğim gibi... Kesin söz vermiş değiller. Ama Japoncayı okuyup yazan ve de konuşan bir İngiliz'in, İngiltere'deki şubede çalışması fikri onlara bir hayli çekici geldi. Ayrıca, en az bir ay daha burada kalmamı rica ettiler. Tabii ben de kabul ettim.

En iyisi telefon edip bu haberi anneme bir an önce ver.

Bunu yaptım bile. Uçak biletimi ayarlayıp parasını ödedikten sonra anneni hemen aradım. Yirmi bin sterlin daha şimdiden harcanmaya başlamıştı demek. Burada geçireceğim son birkaç hafta, işlerimi yoluna koyabilmem için bana çok yararlı olacak. Haa... Aklıma gelmişken... Bu gece Serle'le buluşacak mısınız9-

Serle telefon etti, diye yalan söyledi genç kız. Alt tarafı iki yüz elli metre ötede oturan nişanlısını arka arkaya iki gün görmeyeceğini öğrenmesi, babasında kuşkular uyandırabilirdi. Önemli bir işi varmış. O nedenle sokağa çıka-mıyormuş.

Hiç durmadan çalışan bir insan, öyle değil mi?

Ertesi gün Kelsey yine sabahtan akşama kadar Serle ve kendisiyle ilgili sorularla boğuştu durdu. Genç adamın kendisiyle evlenmek istemediğine inanıyordu aslında. Tıpkı kendisi gibi... Ama o zaman daha uzun süre Japonya’da kalmasına hiç gerek yoktu. Babasıyla pekâlâ İngiltere’ye dönebilirdi.

Ama bunu düşünür düşünmez karşısına çıkan kocaman engeli de hemen gördü. Babası yirmi bin sterlini kızından, salt Kelsey. Serle’le evlenecek diye almıştı. Şimdi babasına,- ‘Ben de seninle İngiltere’ye döneceğim,' diyebilir miydi? Böyle bir şey yaparsa babası, onun yüzünden tüm onurunu ayaklar altına almış olurdu. Çünkü o paranın bir bölümü, Henry Marchant’ın borçlu olduğu kişilere dağıtılmaya başlanmıştı kuşkusuz.

Genç kız derin derin inledi. İyice çıkmaza girmişti. Çünkü kalkıp babasına Serle’le evlenmeyeceğini söylesa, o zaman adam Serle’e, müstakbel damadı değil de borçlu olduğu kişilerden biri gözüyle bakmaya başlayacaktı kuşkusuz. Bu da Kelsey’nin Japonya’ya gelmesini amacından saptıracak, Henry Marchant’ın daha fazla yıkılmasına neden olacaktı.

Ama akşam olduğu zaman işlerin daha da karışabileceğini gördü. Yemekten sonra babası, Gevezelik için Serle’in bürosuna gitmiştim, dedi. Ama bankacılarla toplantısı olduğunu gördüm. Onun için, yarın görüşmeye çalışacağım. Ancak toplantıları böyle sürerse, bunu ba-şaramayabilirim.

O gece, Serle’le buluşup buluşmayacaklarını sormamıştı. Bu, Kelsey’nin bir önceki gece, genç adamla ilgili yalanından kaynaklanıyor olmalıydı. Rahat bir nefes aldı genç kız. Uydurabilecekleri giderek azalıyordu. Zaten, aslına bakılırsa, aynı yapıda çalıştıkları için, babasının Serle’i görerek İngiltere’ye gideceğini söylemesini engellemesine olanak yoktu. Hem bundan sonraki haftalar Serle'le buluşmamasını babasına nasıl açıklayabilecekti?

Henry Marchant’a her akşam iş dönüşünde. Serle’le gündüz buluşup gezdiklerini söyleyebilirdi. Ama çabuk yakalanacak bir yalandı bu. Hele ikisi aynı yerde çalışırlarken.

Kafası bu düşüncelerle öylesine doluydu ki telefon çalmaya başlayınca korkuyla yerinden sıçradı genç kız. Babası seslendi.

Bakıversene Kelsey. Şu anda ellerim dolu.

Aslında arayan, büyük bir olasılıkla bir Japon’du. O zaman ne o karşısındakinin, ne de arayan onun dilini anlayabiliyordu. Ama böyle durumlarda genç kız hiç uzatmıyor, biraz beklemelerini söylüyordu kısaca. Hemen arkasından da babası imdadına yetişiyordu.

Ama genç kız hem İngilizcesinin mükemmel anlaşıldığını gördü, hem de kendisini aradıklarını anladı.. Çünkü telefon eden Serle’di. O her zamanki alaycı tavrıyla, Beni bu gece nasıl olsa telefonla arayacağını biliyordum, dedi. Bu nedenle seni zahmetten kurtarayım, dedim.

Saate bir göz attı Kelsey. Dokuz buçuk olmuştu. Birden kıpkırmızı kesildiğini hissetti. Sonuçta, onun parasını almıştı. Genç adam ise yine de

incelik göstererek, Kelsey’nin nasıl olsa bir ara telefon açıp teşekkür edeceğini bildiğini ima ediyordu.

Şey., merhaba Serle, diye kekeledi. Aynı anda da babasının odaya girdiğini görünce utancı daha beter arttı. Hiç konuşmamaya karar verdi. Adam, Serle’in konuştuğunu sanıp al-danabilirdi bu şekilde.

Nitekim, bütün bir gece beklese, Kelsey'nin herhangi bir şey söyleyemeyeceğini sezen genç adam. Aklıma bir şey geldi, dedi. Öyle sa nıyorum ki artık ciddi bir şekilde konuşmamız gerekiyor. Hem de bu gece.

Tartışma kabul etmez bir tavır taşıyordu genç adamın ses tonu. Düştüğü panik, genç kızın beyninin bir makine gibi çalışmaya başlamasına neden olmuştu. Babasıyla nişanlısının karşılaşmaları hiç işine gelmediği için. Senin evine gelebilirim, dedi.

Benim sizi ziyaret etmemde hiçbir sakınca yok.

‘Lanet olsun!..' diye geçirdi içinden genç kız. Serle onu köşeye kıstırmaya çalışıyordu. Sesini elinden geldiğince tatlılaştırmaya çabalayarak. Yürümeyi tercih ederim,., dedi.

Ama aynı anda da karşı tarafın telefonu kapattığını fark etti. Yüzü bir anda solmuştu. Babası ise, o her zamanki mutlu bakışlarla kızını süzüyordu. Adam, iki nişanlının günün her saatinde birbirlerini görmek isteyebileceklerini düşünüyordu besbelli.

Genç kız içinden, Tanrım.. Yardım et... diye yalvardı. O gece konuşmaları gerekiyordu. Tartışma kabul etmez bir şekilde vurgulamıştı bunu Serle. Kelsey, ‘Ya verdiği parayı geri istemeye kalkarsa,’ diye düşündü. O zaman ne yapabilirdi acaba?

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Kapının açılmasını beklerken, kafasında hep aynı soru dolaşıp durmaktaydı. Eğer Serle verdiği parayı geri isterse, ne yapabilirdi?

Genç adam kapıyı açtığı sırada. Fazla oyalanmadın bakıyorum, dedi.

Ben hiçbir zaman işlerini yavaş yapanlardan olmadım.

Serle onu içeriye, büyük oturma odasına aldı. Daha önce de burada bulunmuştu Kelsey. Ev öylesine mükemmel döşenmişti ki, bir ka dm elinin şuraya buraya hafifçe dokunması dışında neredeyse hiçbir şey yapmaya gerek yok-•tu...

Serle, İçki?.. diye sordu.

Başını kaldırarak genç adama baktı. Serle, barın yanında duruyordu. Sakin ve serinkanlı bir görünüşü vardı. Hem sakin ve serinkanlı olmaması için bir neden yoktu ki zaten. Tüm kozlar onun elindeydi.

Kısaca, Teşekkür ederim, istemem, dedi. Bu konuşmanın bir an önce başlayıp bitmesini istiyordu.

Serle ne içeceğine karar vermek için içkileri incelerken, Öyleyse, oturmanı rica edebilir mi vim? dedi.

Bir kez daha, ‘Lanet olsun!’ diye geçirdi içinden Kelsey. Ona olduğu kadar, kendisine de kızıyordu. Ama genç adam yanma sokulduğu zaman o güçlü yüzü ve dikkatli mavi gözleri öylesine yakından görünce, kalbi birdenbire hızla çarpmaya başladı. Serle de içki içmekten vazgeçmişti galiba. Birdenbire döndü, başka yere bakmaya koyuldu. Serle'in bu kadar yakınma gelmesi, garip bir şaşkınlık yaratmıştı üzerinde. Bu duyguyu yenmek için damdan düşer gibi, O para... diye başladı. Ama sesinin boğuk boğuk çıktığını sezerek hızla yutkundu. Sonra. Son sözü istediğin için mi o parayı gönderdin? dedi.

Genç adam, Son sözü mü?.. diye tekrarladı. Ama anlamamazlıktan gelmeye çalışması, Kel-sey’yi kandıramamıştı. O gün lokantada sana hakaret ettiğimden beri bunu bana ödetmeye çabalıyorsun, dedi. Bunu inkâr edemezsin.

Meydan okur gibi konuşuyordu. Sözlerinin, istediği etkiyi uyandırdığını gördü. Serle huzur -suzlanmış, rahatsız olmuştu. Dudaklarını sıkması ve az önceki sakin havasının yok oluşu, bunun en belirgin kanıtlarıydı. Ama yine de Kelsey'nin suçlamasını reddetmedi.

Ben hiçbir zaman, bir hesabı kapatmadan gidenlerden olmadım.

Kelsey, Öyleyse haklıymışım, diye devam etti. Sana göre hesaplar birbirini dengelemiyordu. Çünkü bu birbirimizi görme komedisine son veren, ben oldum.

O anda Serle’in gözlerinin kısılıp bakışlarının soğuklaştığını fark ederek sözün burasında, artık devam etmemesi gerektiğini anladı. Ama bitirinceye kadar susamayacak şekilde öfkelenmişti. Mr. Saito’yla parayı, sadece ve sadece işi bitirenin sen olduğunu kanıtlamak için gönderdin, diye devam etti bunun üzerine. Benim kıvranmamı istedin. Öyle...

Kıvranmanı mı?..

Serle gerçekten şaşırmış gibiydi. Ama genç kızı kolay kolay kandıramazdı artık. Burnundan soluyan Kelsey, Bu parayı harcamam, ondan sonra da geri istediğinde bulamayıp kıvranmam için gönderdin, diye haykırdı. Aslında bu düşünce o anda akima gelivermişti. Gerçekten onun elini kolunu bağlamak istiyor olabilirdi genç adam. Ancak Kelsey’nin böyle bir şeye hiç niyeti yoktu. Bu nedenle Serle’m, Söylediklerine bakılırsa, parayı harcamışsın galiba? sorusuna cevap bile vermedi. Ama o zaman genç adam, Harcadın mı?.. diye gürledi.

Vücudunun ateş gibi yandığını hissediyordu Kelsey. Ama yine de kıvranmayacaktı işte. Bu defa hiç tereddüt etmeden, Senin paran gitti, karşılığını verdi.

Ve o an, Serle’e. üçüncü defa vurabilirdi. Çünkü genç adamın gözlerinde belirmesiyle kaybolması bir olan zafer pırıltısını görmüştü. Yemin edebilirdi buna. Serle fikrini değiştirerek bara doğru yürüdü.

Az sonra elinde viski kadehiyle Kelsey'nin karşısındaydı. İstememiş olduğu için içki hazır-lamamıştı genç kıza. Düşünceli bakışlarla onu süzüyordu. Baban ne zaman dönüyor? diye sordu.

Kelsey irkildi. Beklediği soru bu değildi doğrusu. Ama, Serle'in, paranın harcandığı yeri böylesine isabetli bir şekilde tahmin etmesi genç kızı hayli sarsmıştı. Kendisini toparlamaya çalışırken, Babam işlerini bir ay içerisinde yoluna koyup ondan sonra dönmeyi düşünüyor. dedi.

Aynı anda, ondan yine eskisi gibi nefret etmeye başladı. Serle, içkisinden bir yudum aldı. Yüz ifadesi sakin değil, sert, ciddi ve hiç de hoşa gitmeyecek türdendi artık. Senin de kendisiyle gitmeni düşünüyor mu? diye sordu.

Gerçi babası böyle bir şeyi asla düşünmüş değildi ama genç kız, durum sanki öyleymiş gibi bir hava vererek bu soruyu savuşturmak istedi. Ancak karar veremiyordu bir türlü. Ne var ki genç adam o gece pek sabırlı değildi ga liba. Evet?.. diye bağırdı. Öyle düşünüyor mu?

Serle'in gürleyen sesi, Kelsey'nin daha beter heyecanlanmasına neden oldu. Serle, onunla hiç bu şekilde konuşmamıştı. Ne var ki bu, genç adamın engizisyon mahkemesiydi artık. Dilediği gibi davranabilirdi. Viskisinden bir yudum daha aldı.

Kelsey, kuru bir sesle, Bana, kendisiyle gelmemi söylemedi, dedi. Burada... seninle evlenmek için burada kalacağımı sanıyor.

Genç adam içkisini bir dikişte bitirdi. Sonra ona döndü. Ya sen?.. Sen de aynı şekilde düşünmüyor musun yoksa?

Kelsey'nin yüzüne kan hücum etti. Ama kıpkırmızı kesilmesinin nedeninin, genç adamın onunla kedinin fareyle oynaması gibi oynamasından kaynaklandığından pek de emin değildi doğrusu. Birdenbire öfkeden kendisini yitirir gibi oldu. Adeta çılgınlaştı. Cenenneme kadar yolun var Falconer, diye haykırdı olanca gücüyle. Bana açıkça söyle. Benimle evlenmek istiyor musun yoksa...

Aslında. 'İstemiyor musun?' diye bitirecekti cümlesini. Ama sorduklarına kendisi de şaşırarak taş kesilmişcesine kalakaldı. Nefes nefesey-di. Aynı anda, Serle'in gülmeye başladığını gördü.

Aslında genç adam ona daha önceleri de gülmüştü. Ama bu defa fazla oluyordu artık. Dayanamayacaktı.

Hayatımda duyduğum en güzel evlilik önerisi bu.

Kelsey hızla fırladı. Bir saniye sonra sokak kapısını ardından çarpmış, koşar adımlarla eve doğru yürümeye başlamıştı. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. 'Oh, Tanrım... Ne yaptım ben?' diye düşündü. Serle salt kendisiyle hesaplaşabilmek için Mr. Saito'yu göndermiş ve şimdi de bu konuda ona işkence etmeye çalışırken Kelsey avaz avaz, 'Benimle evlenmek istiyor musun?' diye sormuştu.

Vücudunun sağ yanma saplanan bir acı ve gözyaşlarının görüşünü bulanıklaştırmasmdan ötürü Kelsey yavaşlamak zorunda kaldı. Ama son

söylediği şeye hâlâ müthiş üzülüyordu. Aslında Serle'in kendisine gülmesi onu zerre kadar kırmamalı, öfkelendirmemeli, üzmemeliydi. Ama o gece, evet daha sadece birkaç dakika önce, Serle'e tüm kalbiyle âşık olduğunu sonunda anlamamış olsaydı!..

Çok çabuk döndün.

Babasının yatmamış olacağını düşünememişti. Eğer bunu düşünse, gözlerini siler, neşeli bir ifade takınmaya çabalardı kuşkusuz. Ama artık geç kalmıştı. Henry Marchant hayretle, Ne oldu yavrum? Sen ağlamışsın, diye söylendi.

Ben... şey... Serle'le tartıştık, dedi Kelsey. Bu açıklamayı, kendisine hâkim olamadan yapmıştı. Ama yine de şaşırmadı. Çünkü kendisini hiç bu kadar allak bullak hissetmemişti. Babasının çektiği tüm ıstıraplara sebebiyet veren böyle bir adama nasıl âşık olabilirdi ki?

Babasının, Dur, sana bir fincan çay yapayım, dediğini duyunca içinden, yeniden ağlamak geldi. Zavallı adam, bir fincan çayın her şeyi düzeltebileceğini sanıyordu.

Az sonra Henry Marchant dumanı tüten çay fincanını sehpanın üzerine bırakarak kızının omzunu okşadıktan sonra oturmuştu. Ama, Endişelenme yavrum. Serle nasıl olsa aranızdaki anlaşmazlığa bir çözüm yolu bulur, dediğinde, bu sözler genç kızın şaşkınlığını geçirmeye yetmedi tabii. Serle acaba kendisini düşünüyor muydu?

Babası, Haydi, yavrum, diye devam etti. Neşelen. Onu sevdiğini ve şu anda da hayli üzüntülü olduğunu görüyorum. Ama... ama ona güvenebileceğini sen de biliyorsun. Hem de.

Ne?.. Güvenebileceğimi mi?..

Elbette... Sen ne sanıyorsun? Eğer yaşlı baban da ona güvenmese evlenmenize hiç izin verir miydi yani?

Kelsey acı bir sesle söylenmekten kendisini alamadı.

Sana tüm o yaptıklarından sonra ona nasıl oluyor da hâlâ güvenebiliyorsun, anlayamıyorum doğrusu.

Bana yaptıklarından sonra mı?

Bu sözler, genç kızın birdenbire başını kaldırıp babasına bakmasına neden olmuştu. Hayret-. Henry Marchant gerçekten fena halde şaşırmış gibiydi. Sen neden söz ediyorsun Tanrı aşkına? diye sordu adam. Ben, bugüne kadar Serle'den daha fazla ilkelerine bağlı bir erkekle karşılaşmadım. Hele namusu, kesinlikle tartışma götürmez.

İlkeler?.. Namus?.. Serle?.. Ama... diye sordu boğulur gibi, ...tüm paranı o değersiz işe yatırman için seni ikna eden Serle değil miydi? Hem de işin değersizliğini, paranın batacağını en başından bildiği halde. Bunu bana... bana sen kendin söyledin.

Ben böyle bir şeyi asla yapmadım.

Hayır, yaptın. Geldiğim ilk gün, hiç paran kalmadığını ve bunun nedeninin de Serle olduğunu söyledin.

Bu sözler üzerine genç kız, babasının, o günü hatırlamak için kendisini zorladığım fark etti. Aslında o gün tümüyle içkinin etkisi altında olduğundan, adamın doğru olmayan şeyler uydurması olanak dışıydı. Herhalde Serle'i kızı onunla evlenmek istediği için aklamaya çalışıyordu şimdi.

Henry Marchant ağır ağır, O gün çok kötü bir durumdaydım. diye açıkladı. Ve şimdi, kendimden ve kendi budalalığımdan başka herkesi suçlamak istediğimi anlıyorum.

Ümitsizdin baba, budala değil.

Ümitsiz ve budalaydım. Ama Serle benim özel durumumu kesinlikle bilemezdi. Bilmiyordu. Eğer çabuk zengin olabilmek amacıyla tüm paramla birlikte aldığım borçları da o işe yatırdığımdan haberi olsaydı, diğerlerine yaptığı gibi bana da hemen telefon ederdi.

Kelsey, ona inanmıyordu. Ama fena halde meraklandığı için, Diğerleri de kim?.. diye sordu.

Henry Marchant kızinm gözlerindeki boş bakışları fark edince, Başından başlayacağım öyleyse, dedi. O gün sana anlatmaya çalıştığım şeyler korkarım tyraz karışıkmış galiba.

Eh, biraz...

Pekâlâ. Şimdi her şeye başından başlıyorum. Bu yatırım konusundaki söylentiler benim de kulağıma çalınmıştı. Ama o sıralar annen ısrarla İngiltere'ye dönmek istiyordu. Oysa ben parasal açıdan onup bu isteğini gerçekleştirebilecek durumda değildim. Bu nedenle konunun üzerinde biraz durdum. Ama çok dikkatliydim. O sırada senden anneannenin kötüleşmekte olduğunu açıklayan mektubu aldık. Bunun üzerine, senden daha acı bir h&ber bildiren bir telefon aldığımız takdirde neler olacağını hemen kestirdim tabii

Annem İngiltere'ye gidecek e zt- dönmeyecekti, öyle mi?

Evet. Böyle olacağından kes..e- emindim. Her neyse -. Ertesi gün o yatırımla ilgili söylentiler giderek ağırlık kazanmaya başladı. O zaman, 'Yoksa ben gereğinden daha fazla mı titizlik gösteriyorum,' diye düşündüm.Aslında, böyle bir yatırımla hem çok para kazanabilir, hem de sermayemi büyük bir hızla yeniden geri çekebilirdim. Ve bu arada da bir rastlantı sonucu Serle'in. şirketin yüksek makamların daki kişilere, bu işe kendisinin de para yatıra cağını, söylediğini duydum.

Kelsey o sırada tüm kalbiyle, Serle'in bu olaydaki katkısının sadece bu kadarcık olmasını diliyordu. Ama yine de sormaktan kendini ala-madt.

Ama sen bana, Serle'in para yatırmadığını açıklamıştın.

Henry Marchant utangaç bir yüzle, af diler gibi kızını süzdü. O gün sana ne söylediğimi tam olarak hatırlayamıyorum. Ama gerçek şöyle: Serle'in de para yatıracağını duyar duymaz telaşla düşünmeye başladım. Ben de yatırmalı

mıyım, yoksa yatırmamalı mıyım, diye... Ayrıca, daha fazla kâr edebilmek için en fazla borcu nereden sağlayabileceğimi de hesaplıyordum tabii. Ama sana daha önce de söylemiş olduğum gibi, Serle'le biz aynı gurupta değildik. Bu nedenle onun, yanındakilere, bu yatırım konusunun tümüyle gizli tutulmasından ötürü, bazı araştırmalar yapmak üzere Tokyo'ya gideceğini söylediğini öğrenemedim ne yazık.

Annemin Komatsu'dan ayrıldığı aynı günü?

Doğru. Anneni uğurlamak için havaalanına gidip Serle'i de orada görünce o zaman onun, bu işe yatırmak için tüm nakit parasını çekmek amacıyla Tokyo'ya gitmekte olduğunu sandım.

Bir anda her şeyi anlayan Kelsey, Oh, baba... diye haykırdı. Tüm paranı yitirdiğini öğrendiğin zaman dehşete kapılmışsmdır.

Aslında dehşete kapılmak sözcüğü, o sıralar Henry Marchant'ın çektiklerini açıklamaya kesinlikle yeterli değildi. Serle, Tokyo'dan döndüğü zaman bazı müdürlerin o işe para yatırmamaları için kendilerini telefonla uyarmasından ötürü ona hararetle teşekkür ettiklerini duymuştu. Hemen duygularını gizlemeye çalışmıştı tabii. Ama bu konuşma sırasında Serle birdenbire Henry Marchant'ın da aralarında olduğunu görüp, durumunda da bir gariplik sezdiği için yanına yaklaşarak ona, kendisini nasıl hissettiğini sormuştu. Bir şeyi olmadığını söylemişti adam. Ama beri yandan da kendisini tutamayarak Serle'le, bir yerden, onun da bu işe para yatıracağını duyduğunu söylemişti.

Henry Marchant sözünün burasında, Bunu duyduğuna göre, herhalde, yapacağım özel araştırmalar olumlu sonuç verirse, dediğimi de işit-mişsindir, dedi Serle, diye devam etti. Kelsey. Ama sen onun o ilk konuşma sırasında böyle bir şey söylediğini duymamıştın, değil mi? diye sordu.

Doğru, duymamıştım. Çünkü bu kadar kılı kırk yarma yerine, bir an önce bu işe atılmayı düşünüyordum. Ama yine de Serle bana hayretle baktı ve, 'Sakın sen de para yatırmış olmayasın,' dedi.

Genç kız, Serle'le bürosundaki ilk karşılaşmalarını hatırladı. Babasının o işe para yatırdığını söylediği zaman genç adam ne kadar şaşırmıştı gerçekten. Oysa Kelsey, onun bu hayretini, rol yapma gücünün yüksekliğine vermişti. İçinden kendisine lanetler yağdırırken, Tabii Serle'e, böyle bir yatırım yapmadığım söyledin, değil mi? diye sordu.

Param gitmişti zaten. Yapılabilecek bir şey yoktu. İnsanın kendisinin budalalık ettiğini bilmesi başka, diğerlerinin bilmesi başka. Özellikle Serle gibi büyük saygı duyduğum bir insa-nın...

Bu nedenle sorusuna, 'Hayır,' diye cevap vererek kendimi pek iyi hissetmememin nedenini, Eve'in annesinin hastalığıyla açıkladım.

Serle buna inandı mı?

Eh, mantıklı bir nedendi. Ayrıca Tokyo'ya kadar Eve'le birlikte uçmuşlardı. Eve, İngiltere' ye dönüş nedeninin, annesinin ağır hastalığı olduğunu söylemişti ona herhalde.

Babasına üzüntülü üzüntülü bakan Kelsey, Tüm bunları bana anlattığın için teşekkür ederim, dedi. Adam uzanarak kızının elini sıktı.

Artık anladın, değil mi yavrum? Evleneceğin adam onurlu, namuslu ve tümüyle güvenilebilecek bir insandır. Eğer yaşlı dostu Henry Marchant'm da o işe para yatıracağım bilseydi, hiç kuşkusuz, araştırmalarını bitirinceye kadar yatırımı ertelememi söylerdi. O zaman ben de diğer müdürler gibi Tokyo'dan onun telefonunu alırdım.

O gece uykusuz geçen saatler içerisinde Kelsey, Serle Falconer'dan, birçok konuda af dilemesi gerektiğini düşündü. Oh... Kafası bir yığın yanlışlıkla doluyken, kalbi nasıl olmuştu da yanılmamıştı.

Özür dilediği takdirde ona yeniden güler miydi acaba? O gece kendisine güldüğünü hatırlayarak Serle'in yüzüne bir daha nasıl bakabileceğini düşündü.

Kelsey yine sıkıntılı bir gece geçirdi. Çözülemeyecek türden sorunlardı onunkiler. Her şeyden önce babasıyla Serle'i, önlerindeki ay bir araya getirmemesi gerekiyordu. Ayrıca genç adamın namuslu ve onurlu bir insan olduğunu da öğrendikten sonra ona gidip, babası Japonya'dan ayrılıncaya kadar bu oyuna devam etmesini ondan nasıl isteyebilirdi? Tabii bir sorun daha vardı ortada. Eğer Serle'le hem evlenmez, hem de ona yirmi bin sterlini ödemezse, bu defa o parayı çalmış kadar suçlu hisedecekti kendisini.

O akşam babası, gayet doğal bir tavırla, Herhalde Serle'le evliliğinizi çok geciktirmeyeceksiniz değil mi? diye sordu.

Genç kız, Şey... Neden... neden sordun?.. diye kekeledi.

Çok basit. Gülümsedi. Serle'in evi o kadar büyük ki, ben gittikten sonra burasını bırakıp oraya taşınman çok mantıklı gibi geldi bana. Zaten ben çıkınca, şirket bu evi isteyecek. Kısa bir süre için yeni bir ev arayacak değilsin ya.

Kelsey, Baba... dedi. Neredeyse başından başlayıp her şeyi olduğu gibi ona anlatmak üzereydi. Çünkü bu küçük evden çıkmak zorunda kalacağı hiç aklına gelmemişti doğrusu.

Ama babası başını kaldırıp ona bakınca, genç kız hiçbir şey söyleyemeyeceğini anladı. Ona gerçekleri açıklayıp eskiye oranla daha fazla borçlandığını bildirmek onu yıkmak demekti.

Bunun üzerine, Başım ağrıyor, diye bir bahane uydurdu. Geç yemek yememizin sence bir sakıncası var mı? Dışarı çıkıp biraz yürümek istiyorum. Belki açılırım.

Bu son darbeyi hazmedebilmesi için sokakta ne kadar kaldığının farkında değildi. Ama babasının dönüşüyle kendisinin Japonya'dan ayrılışı arasındaki zaman içerisinde başını sokacak bir yer bulmak zorunda olduğuna karar vermişti sonunda. Bu güçtü tabii. Ama İngiltere'ye evlenmeden dönüp de bunun nedenlerini açıklamak, çok daha güç olacaktı. Ama yapabileceği başka bir şey de yoktu.

Bir karara varabilmenin verdiği rahatlıkla kısa bir yoldan döndü. Hava çok sıcaktı. Eve yaklaşırken, içerisinin serinlemesi için babasının kapıyı açmış olduğunu, oradan bile görebiliyordu. Ama küçük bahçe yolundan geçip antreye girdiği an tüm sakinliği buhar olup uçuverdi. İçerden gelen bardak sesleri babasının yalnız olmayıp, uğramış olan bir konuğa bir şeyler sunmakta olduğunu gösteriyordu. Ve babasının sesini duyar duymaz, konuğun kim olduğunu da anladı. Adam, Aracıyı ortadan kaldırdığına göre, buraya gelme nedeninin, bildiği-ğimiz İngiliz usulü, kızımı istemek olduğunu tahmin edebilir miyim? diye soruyordu.

Nefesi kesilen Kelsey, sessizce koşarak evden uzaklaştı. Yüzünün kıpkırmızı kesildiğini hissediyordu. Oh, Tanrım!.. diye inledi. Serle yürüyerek gelmiş olmalıydı. Yoksa arabasını görürdü. Üstelik dolaşmak için aksi yönü seçmese, rahatça karşılaşmış olabilirlerdi de.

İçerde neler oluyordu. Genç adam ne söylüyordu acaba? Acaba babasının sorusunu kahkahalarla mı karşılamıştı? Bir önceki geceden sonra onunla bir daha nasıl karşı karşıya gelebilirdi?

Bir yandan ümitsizlikle saçlarım karıştırıp bir yandan da tırnaklarını kemirerek kendisini kontrol altına almaya çalıştı. Ve Serle'in o anda babasından yirmi bin sterlini istiyor olabileceği de, Kelsey'nin, ancak birkaç dakika sonra aklına geldi.

Bu düşünce, hızla harekete geçirdi onu. Aceleyle eve doğru yürüdü. Ama birden dondu kaldı. Serle evden çıkıyordu. Ve Kelsey'yi de görmüştü.

Genç kız olağanüstü bir çaba harcayarak hareket edebildi. Ama o sırada genç adam ara-larmde sadece birkaç metre kalıncaya kadar yaklaşmıştı ona.

Kelsey, tam hiç konuşmadan Serle'in yanından geçip gidecekti ki güçlü bir el kolunu yakalayarak onu durdurdu. Sonra sırtından destekleyip geldiği yola geri çevirdi ve yüksek çalılıkların arasına girdiler. Uzaktaki bir sokak lambasının loş ışığında Kelsey, ilk gelişinin de genç adam tarafından fark edilmiş olduğunu anladı. Konuşmaların ne kadarını duydun? diye sordu Serle. ,

Fazla... fazla bir şey duymadım. Her... herhalde hemen senden sonra gel... gelmiş olmalıyım.

Daha fazla bir şey söyleyemedi. Oysa Serle daha fazla açıklama bekliyordu. Genç adamın gerginliğini hissetti. Kendisi de aynı durumdaydı. Aynı zamanda utançtan yerin dibine geçiyordu. Sessizliğin uzadığını görünce, Sadece... sadece babamın, 'Kızımı istemek için mi geldin?'. dediğini işittim, diye mırıldandı.

Duyduklarının hepsi bu mu?

Evet. Ona, tüm bu olanların kendini eğlendirmek için oynadığın bir oyun olduğunu söylediğini işitecek kadar kalmadım orada.

Öfkesi, parladığı gibi sönmüştü. Serle'e bakmıyordu. Ama genç adamın geri geri giderken. -Hayli pahalı bir oyun, öyle değil mi? dediğini işitti.

Öfkesinin söndüğünü sanmakla biraz acele etmişti galiba. Demek babamı ziyaretinin nedeni buymuş, diye bir yanar dağ gibi patladı Paranı geri istemeye geldin. Pekâlâ Falconer. umarım tatmin olmuşsundur. Babamı mahvetmek, seni herhalde çok rahatlatmıştır.

Mahvetmek mi?.. Ne mahvetmesi?..

Ama Kelsey, karşısındakini dinleyecek durumda değildi. Evet, mahvettin... diye lafı genç adamın ağzına tıkadı. İngiltere'ye dönme ve annemle yeniden bir arada olabilme ümitlerinin tümünü yıktın.

Peki ama bunu nasıl becerdim acaba?

Nasıl mı? Bunu gayet iyi biliyorsun. Ne var ki kendi çılgın öfkesine rağmen Serle'in bu sakin ve serinkanlı tutumundan hiç hoşlanmıyordu. O parayı babama verdiğimden haberin var. Bunu eski borçlarını ödemede ve uçak bileti almada kullandığı zaman, eskisinden daha fazla borçlanacağını da bal gibi kestirmişsin-dir. Babamı, bu durumdan sonra artık Japonya yı terk etmeyeceğini bilecek kadar tanıyorsun. Yani, o paranın aslında bir armağan olarak verilmediğini söyledikten sonra...

İçini döktükten sonra öfkesi geçer gibi olmuştu. Ama Serle, onu tutmak istercesine elini uzatınca yeniden alevlendi. Bana sakın bir daha dokunayım deme, diye haykırdı. Sokak fenerinin loş ışığı altında genç adamın yüzünde bir düşmanlık ifadesinin belirmeye başladığını görüyordu. Yüzü, granitten oyulmuş bir maskeydi sanki. Birden babasının ona ne kadar güvendiğini hatırlayarak, Sana güvenmemekte ne kadar haklıymışım, diye devam etti. Güvenmek bir yana, senden iğreniyorum! Nefret ediyorum! Domuz...

Mengene gibi parmaklar kolunu koparırcasına sıktığı zaman sustu ancak. Genç adamın yüzünde buz gibi bir öfke vardı. Bu ifade, kimsenin Serle Falconer'a hakaret edip de yakasını kurtaramayacağını açık seçik belli ediyordu. Oysa Kelsey onu deli gibi sevdiğini anlamıştı artık. Bu nedenle az önce söylediklerinin tümünün yalan olduğunu biliyordu. Ne var ki genç adamın bundan haberi yoktu tabii. Durumu belli etmemek için, Daha fazlasını da duymak ister miydin? diye haykırdı.

Yeterinden fazlasını duydum sayılır. Buz gibi bir sesle konuşuyordu Serle. Yalnız sana şu kadarını söyleyeyim: Babanla konuşmamız sırasında o paradan kesinlikle söz edilmemiştir.

Kelsey'nin ağzı açık kalmıştı. Söz... söz edilmemiş midir?.. İnanmıyorum. Sana inan...

Ama genç adamın, kendisine yalancı denmesinden hiç hoşlanmadığı, kolunu daha fazla sıkmaya başlamasından belli olmuştu. Kelsey'nin, koluyla eli arasındaki kan akımı durmuştu sanki. Serle dişlerini gıcırdatarak, Sadece evliliğimiz söz konusu edilmişti, diye homurdandı.

Ev... evliliğimiz mi?.. Birdenbire kalbi yerinden fırlayacak gibi çarpmaya, bacakları titremeye başlamıştı. Ama... ama biz... evlenmeyeceğiz ki.

Serle, -sanki tiksiniyormuş gibi deminden beri tuttuğu kolu iterken, Seni istiyorum, dedi kısaca. Genç adamın öfkesi, kendisininkine oranla çok daha kontrollüydü. Ama ne kadar gizlenirse gizlensin, çılgınlık derecesine vardığı da belliydi. Ve, sana sahip olacağım, da... Ama Tann şahidim olsun, sahip olmadan önce sürünerek bana geleceksin.

İşte o zaman genç kız, az önceki hakaretlerinden ötürü Serle'in ne kadar öfkelenmiş olduğunu anladı. Genç adamın, kendisine yapılanlara fazlasıyla karşılık verdiğini öğrenmişti artık. Ama elinde olmaksızın yine aynı şeyleri tekrarlamıştı işte.

Ancak evlilikleri... Yoksa kendisine ödetmek mi istiyordu? Oysa daha birkaç saniye önce, ondan nefret ettiğini söylemişti. Bu defa cezasını, kendisiyle evlendirerek mi ödetecekti?

Genç adam sessizce ondan cevap bekliyordu. Ama kendisine olan güveninden, Kelsey'nin verebilecek bir cevabı olmadığını bildiği belliydi. Kabul etmek zorundaydı genç kız. Aslında ona kesinlikle baskı yapmıyordu. Ama böyle bir şeye gerek yoktu ki zaten. Evlenmeyi kabul etmediği takdirde babasının İngiltere'ye gitmesi hiçbir zaman gerçekleşmeyecek bir hayal olarak kalacaktı. Serle'e döndü.

Tüm bunların özünde yatan şey yine para. Yani aslında vücudumu istediğini ve bunun bedelini de ödemeye hazır olduğunu söylemek istiyorsun.

Genç adam hırsla içini çekti. Yumruklarını sıkmıştı. Yüzünün kasıldığını ve gözlerinde vahşi pırıltılar yanıp söndüğünü görünce Kelsey bir an için onun kendisine vuracağını sandı.

Ama böyle bir şey olmadı. Beklediği şeyin gerçekleşmemesi, korkuyla birlikte tüm duygularının da yok olmasına yol açmıştı. Sadece kırgınlık hissediyordu o kadar. Bunun nedeni de Serle'in onu sevmediğini, sadece vücudunu istediğini açıklamasından kaynaklanıyordu. Mırıldandı.

Beni istediğini söyledin Serle. Ama salt istediğini elde etmek için, çağımızda, benimle evlenmek zorunda olmadığını biliyorsun sanırım.

İçindeki kırgınlık ve keder giderek büyüyordu. Ama yine de gülmeyi başardı. Saçlarını geriye doğru savururken, İşin içinde yirmi bin sterlin varken, sürünmem için benimle evlenmene hiç gerek yok kı. dedi.

Sonunda genç adamı çıldırtmayı başarmıştı işte. Ama yine de ona vurmadı. Tanrı seni kahretsin Kelsey Marchant, diye haykırdı Serle. Paranın canı cehenneme. Kimin umurunda? Senin de canın cehenneme... Bana geleceksin ve de sana sahip olacağım. Ama benim koşullanma göre...

Ne... ne koşulları?..

Kendini bana vereceksin. Bunun için para ödediğim falan yok. Başlangıç olarak, işlemleri düzenler düzenlemez evleneceğiz.

Ama-..

Ama, seni kanlığa, ancak bana isteyerek geldiğin takdirde kabul edeceğim. Ancak benimle yataktayken sırt üstü yatıp elma yiyerek vakit geçirebileceğini

de sanma. Seni ancak, benim seni arzuladığım kadar sen de beni istediğin zaman kabul edebilirim.

Peki, paranın bunlarla bir ilgisi olmayacak mı?

Evlendiğimiz takdirde hayır. Ama şunu aklına iyice yerleştir. İstediğim takdirde annenle babanın asla birleşememeleri, benim elimde.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Kendini bildi bileli hayalinde yaşattığı tür bir evlilik düşlemiş olan Kelsey Marchant, üç hafta sonra çevresindekilere yapay gülücükler dağıtarak Serle Falconer'la evlendi.

Nasıl gülümseyebildiğim kendisi de bilmiyordu. Ama bu şekilde babasını, Yukiko'yu ve de iki tanığı mükemmel kandırmıştı.

Ama yemek sona erip de bakışları evlendiği adama takılınca, yüzündeki gülümsemenin bir anda silindiğini hissetti. Gülüşünün yapma olduğunu tek bilen oydu. Gözleri birleştiğinde. Kelsey, savaş açtığını ilan etmişti bile. Serle ise, alaycı bir ifadeyle. 'Merak etme, farkındayım,' der gibi bakıyordu.

Hazır mısın yavrum?

Bu. 'Yavrum,' sözcüğünden nasıl da nefret etmeye başlamıştı. Ayağa kalkıp babasıyla Yu-kiko'ya döndüğü sırada yine o yapma gülümsemeyi takınmıştı. Cumartesi günü seni geçirmek için havaalanına gelirim, dedi. Babasıyla birlikte İngiltere'ye dönebilmek için neler vermezdi o anda.

Serle, İkimiz de geliriz, diye atıldı. Genç adamın, karısını bir an bile olsa gözünün önünden ayırmak istemediğini sanan Henry Marchant mutlulukla gülümsedi. Oysa Serle, Kelsey'nin de aynı uçağa binme olasılığını engel lemek için geliyordu kuşkusuz.

Arabaya kocasının yanına bindiği sırada isyanla, 'Bana şu kadar bile güvenmiyor,' diye geçirdi içinden. Yirmi bin sterline bir hiç gözüyle bakıp, onunla evlenerek varını yoğunu paylaşmayı göze alan bu adam, karısı aksilik ettiği takdirde durumu mahkemeye yansıtmakta bir an bile tereddüt etmeyecekti galiba.

Aslında Kelsey kaçmayı düşünmeyecek kadar onurlu bir insandı. Serle'le evlenmekle de görevini tamamlamış oluyordu. Hayat boyu sürecek bir görev... Ama kim bilir nasıl bir hayat olacaktı bu. Eğer genç adam ondan sürünmesini bekliyorsa, daha çok beklemesi gerekecekti.

Gün boyunca somurtacak mısın?

Tam hedefini bulan bu soru, genç kızı isyan dolu düşüncelerinden ayırdı. Buz gibi bir sesle, Tabii kj hayır, hayatım, dedi. Yanımda sen olmadan bu arabadan iner inmez yine eski tatlı halime döneceğim.

Serle'in alaycı bir tavırla gülümsemediğini görünce birden sevindi. Birkaç puan kaydetmişti galiba. Hem genç adamın öfkeyle homurdanması, evliliklerinin ilk gününün, hiç de umduğu gibi geçmeyeceğini ortaya koyuyordu.

Kelsey. Tanrı'ya şükürler olsun ki balayma çıkmayı istemeyecek kadar mantıklıymış,' diye düşündü.

En son koşa koşa kaçarak terk ettiği evin önüne, bu kez Serle Falconer'ın karısı olarak gelişi nedense fena halde etkiledi genç kızı. Genç adama karşı duyduğu sevgiyle kendi elleriyle diktiği nefret arasında bocalarken gözleri yaşardı. Serle. Hayrola?.. Neyin var? diye sordu.

Arabadan istediği kadar çabuk inemediği için genç adam gelip kapıyı açmış ve durumu fark etmişti işte. Kendi zayıflığıyla kocasının dikkatine fena halde öfkelenen Kelsey soğuk bir sesle, Her gelin evlendiği gün ağlar, bunu bilmiyor muydun? diye homurdandı. Mutluluktan tabii...

Serle'in yine homurdanmasını beklemişti. Ne var ki genç adam alaylı bir kahkaha attı. Seni ilk gördüğüm gün tahmin ettiğim kadar romantikmişsin, öyle değil mi? Zavallı Kelsey.

Bu defa homurdanma sırası genç kızdaydı. Neden söz ettiğim anlayamadım. diye söylenerek yanından geçmek istedi. Ama genç adam çenesini tutarak onu durdurmuş, gözlerinin içine dikkatle bakmaya başlamıştı. Portakalların çiçek açıp kuşların ağaçlarda ötüşeceklerini hayal ediyordun herhalde, dedi. Ay ışığında bir öneri ve...

. -ve. karşımdakine, 'Hayır,' diyebilme olanağı...

Sonra Serle'in elinden kurtularak hızlı adımlarla eve doğru yürüdü. Genç adam da onu izliyordu. Kelsey kapının önüne gelip de Serle'in kilidi açmasını beklerken, Bundan böyle burada yaşayacağıma göre, ben de bir anahtar istiyorum, dedi.

Serle, Yatak odanın anahtarını da ister misin? diye sordu.

Lafa bak... Oysa sürünecek olan kişinin kendim olacağını sanıyordum.

Ama ağzından çıkan bu sözlere rağmen garip bir şekilde kocasına güvendiğini anlayarak şaşırdı. Nedense kendisi istemediği takdirde onun hiçbir şey yapmayacağına emindi.

Odasına gitmek istiyordu. Ama hangisinin kendisine ayrılmış olduğunu bilmediği için antrede durakladı. Genç adam, Sürünmek, belki de yanlış kullanılmış bir sözcük, dedi.

Bu söz, Kelsey'nin kalbinin şiddetle çarpmasına neden oldu. Ona bu kadar güvenmekle hata mı etmişti acaba? Gözleri iri iri açılırken,

Ne de... demek istiyor... sun...?.. diye kekeledi.

Kelsey'nin gözlerindeki panik ifadesini görünce, genç adamın yüzü birden sertleşiverdi. Pek de nazik olmayan bir şekilde döndürdü genç kızı. Düşündüğün şeyi demek istemiyorum herhalde. Gel, sana, odanı göstereyim... Özel odanı.

Rahatlayan Kelsey, Serle'le birlikte merdivenleri çıktı. Sahanlığa vardıkları zaman genç adam, az önceki ters sesiyle, Burası benim odam, dedi. Kendini hazır hissettiğin zaman geleceğin yer işte burası.

Birkaç dakika sonra Kelsey kendi odasındaydı. ‘Bu söylediğin hiçbir zaman gerçekleşmeyecek,’ diye düşündü. Sonra valizlerindeki eşyalarını boşaltıp yerleştirmeye başladı. Bir süre sonra kendisini yorgun hissediyordu. Erkenden yatıp uyumak geldi içinden. Ama başından beri kendisine ihanet eden kalbi, o anda da Serle le birlikte olmak istiyordu.

‘Neden içimde böyle bir istek var?’ diye düşündü. Aslında genç adam, Kelsey’nin gözle rindeki tecavüze uğrama korkusunu okuma dan önce bile ona sürekli iyi davranmış sayılır dı. Sanki evlilik hakkındaki düşüncelerinin, gerçekler tarafından acımasızca yıkılmasının Kel-sey’de yarattığı hayal kırıklığını anlamışcası-na .. Ama nedense, genç kızın paniğe kapıldığım fark ettiğinden ben ona ters ve soğuk dav ranıyordu.

Serle’in kendisine, Bir romantik,’ dediğini hatırladığı sırada, tuvalet masasının üzerindeki gül buketini görünce birdenbire gözleri doldu Bu. bal gibi genç adama özgü bir alay etme biçimiydi herhalde. Oysa, Kelsey’nin ruhunun muhtaç olduğu duygusallığı biraz olsun karşılamak için böyle bir davranışta bulunamaz mıydı sanki?

Babasının İngiltere'ye dönüşünün üzerinden iki hafta geçmişti. Bu süre içinde genç kız kocasını sürekli iğnelemek ihtiyacı hissetmişti nedense. Sapıkça bir davranıştı bu. Aslında Serle' in kendisine, o evin bir eşyasıymış gibi davranmamasını istiyordu.

Ama belki bu da haksız bir davranıştı. Çünkü genç adam ne kadar soğuk ve uzak olursa olsun, her akşam işinden döndüğünde Kelsey' ye gününün nasıl geçtiğini soruyor, hatta zaman zaman, onu, hoşlanacağını umduğu yer lere götürme zahmetine bile katlanıyordu. Ama o gece herhangi bir yere gitmekten söz etmemişti. Bunun üzerine genç kız üzüntüyle içini çekerek ne yemek hazırlaması gerektiğini düşünmeye başladı.

O akşam yemekten sonra Serle hoş bir tavırla, Bugün neler yaptın? diye sordu.

-Oh, önemli bir şey yapmış sayılmam. Yukiko telefon etti, birlikte şehre indik. Aceleyle ekledi: Ev işleriyle, bildiğin gibi Mrs. Kaido ilgileniyordu

Aman Tanrım... Günün her saatinde evde bulunmadığın için mazeretler göstermek zorunda değilsin ki.

Belki de burada hiç olmamamı tercih ederdin. Belki de .

Birdenbire sustu. Serle o akşam çalışma odasına çekilmediğine göre belki de oturup konuşabilirler, bazı şeyleri çözebilirlerdi.

Genç adam ayağa kalkarken, Eğer boşanmamızı ima ediyorsan, bunu unut, dedi kasvetli bir sesle. Gururuna yenilen Kelsey, Hiçbir olasılık yok mu? diye sordu.

Milyonda bir bile yok.

Aramızdaki bu mükemmel savaş devam edecek demek, öyle mi?

Buradaki herhangi bir kız yerine, seninle evlenmiş olmayı tercih ederim.

Kelsey, Dikkat et, Serle, diye alay etti. Bu sözlerini iltifat olarak kabul edebilirim.

Sonra, kocasının, çalışma odasına gideceği düşüncesiyle, odadan ilk kendisi çıkmak istediği için hemen ayağa kalktı. Ama Serle’in sesi durdurdu onu.

Sana fazla iltifat etmedim, değil mi?

Genç kız ona doğru döndü. Serle’in gözlerinde o her zaman görmeye alıştığı sertliğin olmaması, Kelsey'nin kalbinin hızla çarpmaya başlamasına neden olmuştu. Boğuk bir sesle, İçten olmayan iltifatlarla ilgilenmiyorum, dedi.

Hafifçe gülümsedi genç adam. Eğer içimden gelmiyorsa kesinlikle iltifat etmem Ama senin gerçekten gizli kalmış becerilerin varmış Kelsey.

Eh, yemek pişirmesini bilirim.

Doğru. Yemek pişirmesini biliyorsun. Yaklaşıp parmağıyla burnunu okşadı. Seninle evlenirken böyle nefis yemekler yiyebileceğim, hiç aklıma gelmemişti doğrusu.

Yemek pişirmesini... severim, dedi genç kız. Parmağının burnundan dudaklarına doğru kayması, üzerinde olağanüstü bir teslimiyet duygusu yaratmıştı. Daha önceleri de anneannem için yemek pişirirdim.

Serle, Aynı zamanda, güzelsin de, dedi usulca. Sana bunu daha önce kimse söylemedi mi?

Alt tarafı sadece yüzünü okşuyordu. Oysa Kelsey kendisini baştan çıkarılmak üzereymiş gibi hissetti. Bu bir taktik miydi? Yani Serle genç kızı kendisine ısındırmak için mi böyle davranıyordu? Şey -. diye kekeledi. Söylemiş olabilirler.

Oysa, genç adamın sorusunu unutmuştu bile Beiki de tüm yapması gereken, onu öpmekti. Serle ondan odasına gelmesini bekleyemezdi Ama öptüğü takdirde, odasına götürürdü oelki de.

Boğulurcasına, Serle... dedi.

Genç adam geri çekilmedi. Gözlerinde birdenbire yanan bir ateşle bekliyordu. Kelsey, ‘Onu öpmeliyim,' diye düşündü. Vücutlarının birbirine değmesi için küçük bir adım bile yeterliy-di...

Dudakları aralandı Genç adamı arzuluyor, arzuladığını da söylemek istiyordu. Ama Kelsey birdenbire müthiş bir utangaçlık duygusuna kapıldığını hissetti. O zaman başka bir şey söylemek istedi kocasına. Örneğin, ‘Bana yardımcı ol. daha önce hiçbir erkekle beraber olmadım,' gibilerinden...

Ama felç olmuşçasına ağzını bile açamadı. Aynı anda Serle’in gözlerinde beliren şaşkınlığı okudu. Ancak genç adamdan, Kelsey’nin neler düşündüğünü anlaması beklenemezdi o sıra. Bu olanaksızdı. Çünkü daha önce ona. çeşitli sevgilileri olduğunu söylemişti.

Ne var ki, biraz sora artık her şey için çok geç olduğunu anladı. Çünkü Serle, elini onun yüzünden çekmişti. Ama uzaklaşmıyordu. Oysa genç kız kocasının güçlü kolunun kendisine sarılmasını ne kadar da istiyordu...

Ne var ki böyle bir şey olmadı. Ama gözlerinde. ‘Gel bana,’ ifadesi ışıldıyordu. Ancak kendisi ona gitmedikçe ilk hareketin ondan gelmeyeceği de kesindi.

Birdenbire Kelsey. aklına yeni gelen bir şeyle sarsıldı. Serle hakkında birçok şey öğrenmişti. Ama bilmediği de bir sürü şey vardı kuşkusuz. Ya genç adamın gözlerindeki anlamı yanlış yoruraluyorsa?.. Ya kocası onu aslında istemiyorsa?.. Ya ona sokulduğu sırada kendisini reddederse?..

Bu aşağılayıcı düşünceler, gözlerini, karşısındaki delici bakışlardan kaçırmasına yetti. Büyü bozulmuştu. Ben yatmağa gidiyorum, diye geveledi ağzının içinde. İyi geceler.

Serle’in cevabını beklememişti bile. Ama az sonra çalışma odasının kapısı hızla çarpılınca, gereken cevabı almış oldu Kelsey.

Ertesi sabah genç adam kahvaltısını kendi'5 hazırladı. Geceyi nasıl geçirdiğini sormak ya < işe gitmek üzere olduğunu söylemek için karısının odasına gelmemişti. Bu da. onu görmeye bile katlanamadığını gösteriyordu.

Akşam döndüğü zaman da durumu değişmemişti. Yemeğini bitirir bitirmez kendisini çalışma odasına kapattı. Günler böyle geçiyordu artık. Serle her zamanki gibi nazikti, doğru. Ama aynı zamanda da soğuk ve uzaktı.

Bir akşam sofrada karşı karşıya otururlarken Serle'in ne kadar çok çalıştığına dikkat etti. Bir hayli yorgun görünüyordu genç adam. Hem en az bir haftadan beri de kendisine, gününü nasıl geçirdiğini sormamıştı. Üzgün üzgün, bu gayet basit soruyu bile ne kadar özlediğini düşündü.

Birdenbire ortada hiçbir neden yokken ve farkına bile varmadan, Biliyor musun günüm çok iyi geçti, dedi. Ama bir yandan da kocasının kendisine dik dik bakıp, ‘Bana ne,’ demesinden korkuyordu.

Genç adam nazik bir tavırla, Bunu duyduğuma sevindim, dedi. Ama o gün neler yaptığını sormak zahmetine katlanmadı.

Huzursuz bir tavırla önündeki kahve fincanını öteye itti. Az sonra kocası ayağı kalkıp izin isteyecek ve gidip çalışma odasına kapanacaktı herhalde. Ona, ‘İzin vermiyorum,’ dese ne olurdu acaba? Herhalde, ‘Ne kadar kötü, der ve yine bildiğini okurdu.

İsyan eder gibi parmağındaki alyansı inceledi. Ne kadar da harika bir evlilikti bu. Aynı anda kocasının iskemlesinin gıcırdadığını işitti. Ve farkına bile varmadan ağzından, Salt bilesin diye söylüyorum Falconer, senden nefret etmiyorum, sözcükleri döküldü.

Ama hemen aynı anda da, ‘Tanrım...’ diye düşündü. Deli miydi? Neler söylemişti böyle? Gururuna ne olmuştu?

İşte bu gururu nedeniyle çenesini yukarıya doğru kaldırarak Serle’e baktı. Sözleri, genç adamın gitmesine engel olmuştu. Kelsey'yi uzun uzun süzdükten sonra usulca, Nefret ettiğini düşünmüyordum zaten, dedi.

Genç kız lanetler okudu içinden. Eğer kocası kendisine, ne kadar bağlı olduğunu, söylemesini bekliyorsa, daha çok beklerdi. Ama birden dehşet dolu bir düşünceyle irkildi. Nefret etmediğini anladığına göre, onu sevdiğini de tahmin etmiş olamaz mıydı?

Bunun üzerine olanca serinkanlılığını topladı. Sadece, gerçeği bilmeni istedim. Geceleri pek rahat uyuyamıyorsun galiba.

Senden ötürü değil hayatım, aklına asla böyle şeyler gelmesin.

Yine birbirlerini iğnelemişlerdı işte. Gece yatağında yatarken kocasının sadece işinden ötürü uykusuzluk çektiğini düşündü. Bu gerçek, onu hiç de rahatlatmamıştı. Gözleri dolarken. 'Beni istemiyor,’ diye geçirdi aklından. Onunla evlenmek ve birlikte yaşamak aslında katlanılmaz şeylerdi. Ne var ki ondan ayrı kalmak, daha da beter olacaktı herhalde.

Rahatsız bir uykuya daldı. Uyandığı zaman saat üç vardı herhalde. Büyük bir tehlike duygusu tüm benliğini kaplamıştı. Odanın sallandığını hissetti. Bayılıyor muydu yoksa? Birdenbire ne olduğunu anladı. Deprem!..

Bir hamlede kapıya doğru koştu. Sadece Serle’i düşünüyor, bir an önce onun yanına gidebilmek istiyordu. Tokmağı güçlükle çevirerek kendisini koridora attı ve aynı anda da genç adamla burun buruna geldi.

Bir şey yok, merak etme, dedi kocası. Ama o soğuk tavrının yok olduğunu görmek, söylediği sözlerden daha rahatlatıcı gelmişti Kelsey' ye. Deprem miydi? diye sordu.

Kocası kolunu omzuna attı. Herhalde. Bir süre için alt kata insek daha iyi olur kanısın dayım.

Sakin konuşuyordu ama kadın, onun da bir hayli endişelenmiş olduğunu fark etmişti. Aşağıya indikleri zaman mutfağa girdiler. Bir fincan çay ister misin? diye sordu Serle.

Fena olmaz.

Genç adam kolunu omzundan çekerek onu oturtup çay yapmaya koyuldu. O kolun omzunda kalmasını ne kadar da istiyordu aslında Kelsey. Farkına varmadan ürperdi. Serle, Üşüdün mü? diye sordu. Oysa hava sıcak, ama... Neyse... Dur sana ropdöşambrımı vereyim. Birden tatlı tatlı gülümsedi. Ama altımda doğru düzgün bir şey yok, haberin olsun.

Kelsey hafifçe gülümserken yüzü birdenbire kızarıverdi. Vücudu alev alev yanmaya başlamıştı şimdi. Üşü... üşümüyorum... diye kekeledi.

Serle çay fincanını masaya koyarken doğal bir hareketle kollarını göğsünde kavuşturdu.

Şeffaf geceliğin altından, göğüs uçlarının belli olacağını biliyordu.

-Sana söylediğim... O gece söylediğim korkunç şeyler için bir türlü fırsat bulup özür...

Sesi iyice yavaşlamış, sonunda cümlesini bi-tiremeden susmuştu. Serle, Benimle evlenmeni söylediğim gece mi? diye sordu.

Birdenbire inanılmaz bir şekilde tüm gerginliğinin yok olduğunu hissetti. İlk defa olarak Serle'i, gerçek bir yakını gibi görüyordu. Bunun neden kaynaklandığını bilmiyordu, ama ruhundaki yalnızlık birdenbire sona ermişti.

Evet, o gece, diye karşılık verdi kocasına Daha önce de özür dilemek istedim, ama... Ama bir ateş kes yapamadık, değil mi? Tatlı tatlı gülümsüyordu genç adam. Yüzünde sıcacık bir ifade vardı. Genç kız birdenbire ona her şeyi söyleyebileceğini hissetti. Evet, öyle bir şey, diye mırıldandı. Ama önceleri gerçekten, babamı çok değersiz bir işe para yatırması için kandırdığını sanıyordum. İşin doğrusunu, Mr. Saito, gönderdiğin parayı getirdiği güne kadar da öğrenemedim. Öğrendikten sonra ise yirmi bin sterlini babama bıraktım.

Ama o zaman da benden özür dileyeceğin yerde, bana hem güvenmediğini, hem de benden nefret ettiğini söylemiştin.

Serle'e bakmaya en sonunda cesaret edebilen genç kız, Senden nef... nefret etmediğimi biliyorsun... diye kekeledi. Kocasının bakışları ne kadar da sıcaktı öyle. Artık... artık sana güvendiğimi de-.- biliyorsun.

Kocası. Bana... güveniyor musun? diye sordu. Güvenilirliğine kendisi bile inanmıyordu sanki. Kelsey, Evet... evet, güveniyorum, diye tekrarladı.

Aynı anda kocası geceliğini çıkarttığı takdirde artık utanmayacağını da hissediyordu. Ama genç adam birdenbire iskemlesinden kalkarak, İlk sallantının üzerinden yaklaşık yarım saat geçti, dedi Artık, yatağına dönmende bir sakınca yok.

Kelsey fena halde şaşaladı. O mavi gözlerdeki ifadeyi yanlış mı yorumlamıştı yine? Kocası, kendisine güvendiğini söylediği için mi o küçük yatakta yalnız yatmaya gönderiyordu onu? Yani karısını istiyordu da, şimdi bu. 'Güvenme.' sözcüğü mü aralarına girmişti?

Böylesine cesur olabileceğini hiç sanmazdı kız. Kendisini de şaşırtan bir sakinlikle, Senin... senin yatağına gelebilir miyim?.. diye sordu.

Bu soruyu kısa bir sessizlik izledi. Genç adamın sırtı ona dönüktü. Kelsey'nin ise yüzü alev alev yanmaya başlamıştı. Buna, bir başka soruyla karşılık verdi Serle.

Yeni bir yer sarsıntısı olacağından korktuğun için mi gelmek istiyorsun?

Genç kız fırlayıp gitmek istedi. Ama anlayamadığı bir duygu onu tutsak etmişti adeta Hayır-., is... istediğim için... diye kekeledi. Bir yandan da onun, kendisine sarılmasını bekli yordu.

Ama böyle bir şey olmadı. Aksine sesi hayli sertleşivermişti genç adamın. Bunu anlayabilmen için bir yer sarsıntısı olması gerekiyormuş, öyle mi? diye sordu.

Seni... istediğimi, bir... bir süredir biliyorum Serle. Ama... ama...

Susma artık, devam et.

Yine alay mı ediyordu acaba? En küçük bir ayrıntıyı bile gözden kaçırmak istemeyen Kelsey, dönüp genç adamın yüzüne baktı. Kulakları yanılabilirdi ama gözlerinin aldanacağını sanmıyordu.

Ama Serle'in bakışları hiçbir şey söylemiyordu genç kıza. Sadece, Ama, ne?.. diye ısrar etti.

Yalan söylemiyorum. Ateşli bir sesle, gururunu zerre kadar düşünmeden söylemişti bunu. Ama sanki kendisini sunmuş ve daha önceleri de düşündüğü gibi adeta reddedilmişti. Ben...

Seni ne kadar istediğimi bal gibi biliyorsun.

Serle, genç kızın sözlerini kabaca kesmişti. Kelsey'ye göre hiç de seven insanın tavrı değildi bu. Bu söylediğini çok garip bir belli etme yöntemin var, diye homurdandı.

Canım istediği zaman seni elde edebilirdim. Sen de bunun pekâlâ farkmdasın.

Genç kız, bu olayın iki defa az kalsın gerçekleşmek üzere olduğunu hatırladı. Söylediği doğruydu Serle'in. Ayrıca, o an bir hayli de öfkelenmişti. Ama kendini hemen topladı. Pekâlâ, diye devam etti kocası. Benimle beraber yatma nedeninin, deprem korkusundan kaynaklanmadığını kabul edelim. İyi ama, beni arzu ettiğini daha önce neden hiç söylemedin?

Bunu söylediği takdirde kendisine gülerdi herhalde. Hele bakire olduğunu açıklasa, kuşkusuz kahkahadan kırılırdı.

Kelsey, gerginleştiğini hissederken, Bana... bana gülerdin, dedi. Böyle şeylerde oldukça başarılısın.

Bakışları alaycıydı genç adamın. Gülmeyi isterim doğrusu. Birden ciddileşti. Eğer yanlış hatırlamıyorsam, evlendiğimizden bu yana hiç gülemedim.

Kelsey için bardağı taşıran son damlaydı bu.
Kendisini sunmuş ama reddedilmişti. Daha fazla düşünmeye gerek görmeden kapıyı hızla açarak haykırdı.

Cehennemin dibine kadar yolun var Falconer!

Ancak bir kasırga gibi salondan fırlamak başka, çekildiği yatak odasında huzura kavuşabilmek ise başka bir şeydi. Ama odada bir aşağı bir yukarı dolaşması, deprem korkusundan ileri gelmiyordu. Çünkü Serle'den ve bu evlilik komedisinden başka bir düşünce yoktu kafasında.

Evet. Bu bir komediden başka bir şey değildi. Ama ne yapılabilirdi ki bu konuda? Kocasına ne kadar kızarsa kızsın, boşanmak istemiyordu. Ayrıca Serle'in de aynı şekilde düşündüğünden emindi.

Bir süre kendi evliliğiyle annesi ve babasının-kini kıyasladı. Ne kadar mutluydu onlar.

İçini çekti. Öfkesi giderek geçiyordu. Acaba annesiyle babasının evliliği durup dururken, kendi kendine mi bu kadar mutlu bir hale gelmişti?

Ve birdenbire mutlu evliliklerin öyle bir iki hafta içerisinde oluşmadıklarını anladı. Bir evliliğin tam anlamıyla başarıya erişebilmesi için üzerinde çok çalışılması gerekti. Ayrıca, geçirdiği tecrübelerden sonra, artık annesiyle babasının evliliklerinin bir kopyasını istemediğini anladı. Onların evliliği onlar için özeldi. Kelsey de Serle ile birlikte özel bir evlilikleri olsun istiyordu.

Tek taraflı, yalnız kendisine ait bir sevgi gösterisi düşündü. Ama kocasının, 'Hazır olduğun zaman geleceğin yer burası,' diye gösterdiği yatak odasını hatırlayınca bir ürperme kapladı içini. Ancak aynı zamanda öfkelenmeye de başlamıştı. Serle kendisine güldüyse ya da reddet-tiyse ne olmuştu yani? Aslında böyle bir evliliğe, ne pahasına olursa olsun, uzun süre katlanılamayacağını biliyordu. Daha fazla düşünmeden genç adamın odasına gitmeye karar verdi. Hemen şimdi gitmezse, bunu bir daha hiç yapamayacaktı.

Odasının önüne geldiği zaman kapının altında sızan ışık onun daha uyumamış olduğunu anlatmıştı Kelsey'ye. Bir hamlede kapıyı açıp içeriye girdi.

Serle kocaman yatağın tam ortasında oturuyordu. Gür kıllarla örtülü geniş göğsü çıplaktı. Sakin gözlerle baktı ona. Eğer, 'Ziyaretini neye borçluyum,' gibi bir şey söylerse, genç kız hemen tokadı yapıştırmaya kararlıydı.

Ama Serle hiç bir şey söylemedi. İşin kötü yanı, Kelsey'nin de akima söyleyecek hiçbir şey gelmiyordu. Sonunda, öfkeli bir sesle, O koca yatağın hepsinde mi yatmak istiyorsun? diye sordu.

Serle kenara çekilerek ona yer açtı. Ama hâlâ konuşmuyordu. Ne var ki karısının yatmayı düşündüğü yerin örtüsünü açmaktaydı. Ne olsa, yine de genç kızın ihtiyaç duyduğu bir davetti bu.

Kelsey yavaşça çarşafların altma kaydı. Ama boğucu sessizlik hâlâ devam ediyordu. Sonunda genç adam sakin ve serin kanlı bir sesle sordu:

Bundan sonra ne olacak?

Onu sen söyle.

Aslında Kelsey yine öfkelenmeye başlamıştı. Heyecanla karışan ve gerçeği hissettiği taktirde Serle'i kahkahalarla güldürecek bir öfkeydi bu. Böyle bir şeyi hayatımda hiç yapmadım? diye homurdandı.

İlginç. Ama bana, hayatın boyunca böyle şeyleri, nasıl yaptığının ayrıntılarını anlatabilirsin belki de? Tabii, buraya ne yapmak için geldiğin konusunda yanılmamışsam.

Kelsey içinden, 'şeytan bu adam!' diye geçirdi. Serle, ne demek istediğini anlayamamıştı. -Bana bak, dedi soğuk bir sesle. Eğer yine gülersen, yemin ederim, tokadı yapıştıracağım.

Kim gülüyor ki?..

Eh öyleyse çeneni tut ve dinle. Sana... sana yalan söyledim. Ben... bundan önce... şey... Hayatıma hiç erkek girmedi daha önce.

Ben de senin hayatında değilim ki.
Sonunda Kelsey, Tanrı aşkına!... diye patladı. Az önce, ‘Bundan sonra ne olacak?’ diye sordun. Deminden beri sana, bundan sonra ne olacağını bilmediğimi anlatmaya çalışıyorum Çünkü ben hiç...
Genç adamın gözlerinde beliren ani panik duygusu Kelsey’nin susmasına yol açtı. Şaşırdığı belliydi Serle’in. Sakın sen daha... diye başlarken genç kız onun sözünü kesti.
Evet, daha bakireyim ve eğer bana gülmeye kalkışırsan seni...
Gülmek mi?..
Oh, kes sesini.
Ve Kelsey, böyle bir durumda insanı sustura-bilecek tek şeyi yaptı. Uzanıp onu öptü.
Ama ağzının altındaki dudakların hareketsizliğini fark edince geri çekilerek genç adama baktı. Yüzü kızarmıştı. Ne var ki Serle, duyduklarından ötürü hâlâ şaşkın bir haldeydi. İşte... diye kekeledi Kelsey. Neden daha... da ha önce seni istediğimi söyleyemediğimi anladın sanırım. Biraz utangaç yaradılışlıyım aslında. Bunun gülünç olduğunu biliyorum. Ama... heyecanlanmamı da... şey... önleyemiyorum bir türlü.
Anlıyorum, diye mırıldandı kocası. Sesi sevecendi. Demek bana gelmen onun için bu kadar uzun sürdü?
Genç kız, ‘Yoksa hâlâ mı alay ediyor?’ diye geçirdi aklından. Odadan çıktığı an kahkahadan kırılmaya mı başlayacaktı yoksa. Çünkü hiçbir şey yaptığı yoktu.
Bu düşüncelerle, vücuduna sarılan örtüyü attığı gibi fırlayıp kalkmak istedi. Genç adam onu tutarak. Nereye gittiğini sanıyorsun? diye sordu.
Kendi yatağıma. Şu ya da bu şekilde, bu evlilik komedisi muhakkak iptal edilecektir.
Öyle mi? Peki, nasıl bir neden göstereceğini öğrenebilir miyim?
Kurtulmak için çırpınan Kelsey, tükürür gibi, <Evlilik müesessesinde, erkek olarak görevini verine getirmemek! diye haykırdı.
• Bak, buna izin veremem işte.
Genç kız hızla ona döndü. Donmuş gibi bakakaldı. Dilini yutmuştu sanki. Ve Serle de bu durumdan hemen yararlanarak dudaklarını, onunkilere yapıştırdı Kelsey'nin kalbi deli gibi çarpmaya başlamış, kurtulmak için verdiği savaştan vazgeçmişti. Artık kurtulmak istemiyordu.
Ama için için titremeye başlamış olmasını gizlemesi de olanaksızdı. Bunu hemen fark etti genç adam. Gözlerinde sıcacık bakışlarla usulca fısıldadı:
Korktuğunu biliyorum. Ayrıca, ne söylediğini bilemeyecek kadar da heyecanlısın. Ama seninle evli kalmak istiyorum küçük Kelsey. Ben canavar değilim. Sadece seni arzu eden bir erkeğim.

Sonra onu öpücüklere boğdu. Dudaklarını, şakaklarını, gözlerini boynunu öpüyordu. Hafif çe çekilerek, Seni incitmeyeceğim, dedi usulca. Dokunuşlarımdan korkma.

Genç kız onun nazik dokunuşlarla geceliğini çıkartıp göğüslerini okşamaya başladığını hissetti. Kelsey, kocasını çılgın gibi arzuladığını biliyordu. ‘O bana âşık değil ama, olsun,’ diye düşündü. Genç adam, olağanüstü bir ihtiras uyandırıyordu içinde.

Korkmuyorum Serle, dedi hafifçe. Sesi titriyordu. Seni istiyorum.

Kocası onun masum gözlerini öperken, Acele etmemize gerek yok, diye fısıldadı.

Oh, ne kadar isterdim...

Sözünü tamamlamadı. Genç adam, Neyi isterdin, sevgilim? diye sordu.

Kelsey, ihtirasın ateşiyle yanan her erkeğin, böyle bir anda her istenilen için söz verebileceğini tahmin ediyordu. Ama kocası, onun istediğini veremezdi ki. Çünkü o, Serle’in, kendisine âşık olmasını istiyordu.

Ama genç adam, İstediğin neydi? Bana söyleyemez misin? diye ısrar etti.

Benim... benim romantik olduğumu söylemiştin. Sadece... sadece beni biraz olsun sevmeni isterdim.

Bu, senin için önemli mi? Yani, seni biraz olsun sevmem...

Aslında, inkâr etmek istiyordu Kelsey. Ama Serle’in mavi gözlerindeki içtenliği görünce yalan söyleyemedi. E... evet... diye fısıldadı belli belirsiz.

Kendini ilk defa verirken, aşkın da birlikte olmasını mı istiyorsun?

Genç kız, yine yalana başvurmayı düşündü. Ama cevap veremedi. Gözleri doluyordu. Bunları kocasının görmemesi olanaksızdı.

Ve Serle’in içinde giderek yükselen gerginlik, son aşamasına gelerek birdenbire çatladı adeta Yenilmişti genç adam. Boğuk bir sesle, Oh. Tanrım... diye inledi. Bana böyle bakmana dayanamayacağım artık. İstediğin yerine gelecek. Sana karşı hissetiklerim, istediğin o azıcık sevgiden çok daha fazla. Seni çılgınlar gibi seviyorum sevgilim.

Kelsey’nin kalbine yıldırım düştü sanki. Sen... beni-., seviyor musun.. diye kekeledi

Adeta soluksuz kalmıştı.

Ama hemen sonra gerçeği anladı. Ya da- anladığını sanıyordu. Bu kadar içten ve sıcak davranmasına rağmen kocası böyle bir anda, nasıl yalan söyleyebilecek kadar onursuzluk yapabilirdi. Tüm vücudu buz kesilmiş, gözyaşları kurumuştu. Serle’i göğsünden iterken, Bana yalan söylemene gerek yok, dedi.

Genç adam karısına sımsıkı sarıldı. Sana yalan söylemiyordum.

Kelsey, içinde, küçük bir ümit ışığının yandığını hissederken yine de, Evet, yalan söylüyordun. diye onu suçlamaktan kendisini alamadı.

Seni seviyorum Kelsey Falconer, bana inan.

Genç kız birdenbire asıl gerçeği anladı sonunda. Gülmek, ağlamak, haykırmak geliyordu içinden. Sa... sadece sevişirken söylenen o bildik yalanlardan biri değil miydi bu? diye sordu.

Hiçbir koşul altında, kadınlara yalan söylemem.

Doğru mu? Gerçekten doğru mu söylüyorsun Serle? Beni gerçekten şeviyor musun?

Bunun, senin için önemli olduğu anlaşılıyor. Benim için olan öneminden... Her neyse... Seni sevdiğimi bilmek, senin için ne kadar önemli Kelsey?

Yüzyıllar boyu gelen saniyeler süresince o keskin, mavi gözlere baktı genç kız. Sonunda. Oh, Serle... diye haykırdı. Seni çok seviyorum. Hem de ne zamandan beri, biliyor musun?..

Ama sözlerini tamamlayamadı. Genç adam şiddetle inleyerek sarılmıştı ona. Seni sefil kadın... demesi, bir âşığın sözleriyle kesinlikle bağdaşamazdı herhalde. Ama Kelsey'e, o an için öyle romantik gelmişti ki.

Hâlâ inanamıyorum, diye inledi. Bu gece şu kapıdan girebilecek cesareti gösterdiğim için o kadar mutluyum ki, anlatamam.

Eğer sen gelmeseydin, ben gelecektim, diye itiraf etti genç adam. Şaşırma. Yatakta otururken, sadece iki dakika daha beklemeye karar vermiştim. Tam o sırada kapı açıldı ve içeriye girdin. Yanıma yatmayı istediğin zaman sana bunu ikiletmedim, öyle değil mi?

Kelsey kızarmıştı. O kapıdan girebilmek için kendi kendimi müthiş öfkelendirmiştim, dedi.

Bunun nedenini şimdi anlayabiliyorum sevgilim. Beni, ilk davranışın senden gelmesini bekleyen bir domuz olarak görmemeye çalış artık. Ama ben de daha önce hiç âşık olmamıştım ki. Başka erkekleıle beraber olmuş olmana rağmen, benimle evlendiğin halde yatağıma gelmemen fena halde kıskanmama neden oluyordu. Bun dan ötürü, salt kendin isteyerek gelmeni beklemek zorundaydım.

Genç kız ıstırapla, Oh sevgilim. diye inledi. Sana bir daha asla yalan söylemeyeceğim.

Bu verilen söz bir öpüşle damgalanırken Kelsey Ama sen de... bana karşı... pek o kadar dürüst davranmamıştın... dedi.

Eh, o konuda da sen haklısın. Ama bir gün odama dalıp hiç bilmediğim bir konuda bana ağzına geleni söyledin. Sonra şirketimize güvenmelerini sağlamaya çalıştığım iki kişinin önünde bana fena halde hava attın.

O an, bir katil gibi bakmıştın bana. Beni bağışlayacak mısın?

Eğer beni her zaman seversen, bağışlarım.

Yeniden öpüştüler. Sonra Serle tekrar dirsekleri üzerinde doğruldu. Kelsey onun az önce. Acele etmeye gerek yok, dediğini hatırladı. Doğruydu bu. Aralarında hâlâ çözülmesi gereken şeyler vardı. Kelsey, Karşılaştığımız o lokantadan söz ediyordun, dedi.

Ha, evet. Tanrıya şükürler olsun, o gün işimi gerektiği gibi bitirebildim. Ama aynı zamanda da, senin biraz terbiye edilmen gerektiğine karar vermiştim.

Görücü usulü evliliğin bana göre olmadığını söylediğimi hatırlıyordun, değil mi?

Tabii. Böyle bir girişimde bulunursam, öfkeden deliye dönerdin herhalde. Ne var ki o sıralar ben de öfkeden deliye dönmüş durumdaydım. Sonra, Mr. Saito'yla, bana resmini gönderdin. Ama resimdeki, ‘Cehenneme kadar yolun var Falconer,’ ifadesinin anlaşılmamasına olanak yoktu.

Sonra da beni, babamla birlikte lokantada akşam yemeğine davet ettin...

Ne biçim davetti o? Beni bıçaklamayı bile göze aldığın anlaşılırken, hiçbir şey belli etmemeyi nasıl başarabildim, hâlâ bilemiyorum.

O gece beni öptün ve...

Ve. sana âşık olmaya başladım.

- Sonra -.

İçimde garip şeyler oluyordu. Arabada sana baktığım an nefesimin kesildiğini hissettim. Şoke olmuştum. Sonra seni öptüğümde bana karşılık verdin. Bu da bambaşka bir şeydi. Ve o zaman aşk denilen, bilmediğim ve de pek inanmadığım girdabın içerisine düşmeye başladığımı anladım.

Daha o zaman mı?..

Evet. Ama kendime, yanıldığımı telkin etmemeye çalıştım. Ve o olayı izleyen pazar günü, seni aklımdan silmeye çabaladım.

Peki, ertesi gün güllerle gelmenin, nedeni bu muydu?

Bağışla sevgilim, ama hayır. Pek sandığın gibi değil. O güller, bir maskeden ibaretti.

Maske mi?..

Evet. Az önce de söylediğim gibi fena halde çarpılmıştım. O güne kadar kendime hiç böyle-sine güvensizlik duyduğumu hatırlamıyorum. Başıma gelen bu anlayamadığım şeyi maskelemem gerekiyordu. Son anda aklıma geldi. Sana bir buket gül sunduğum takdirde, beni ciddiye almayacağını düşündüm. Düşündüğüm doğru çıktı sanırım. Ve o zamandan beri de bu taktiği sürdürdüm.

Ah. Serle... Beni o günden beri seviyormuş-sun demek? Ben de seni, telefon edip ciddi bir şekilde konuşmak istediğin geceden beri seviyorum. Ama tüm bunlara rağmen, ikimiz de...

Şaşırmak sırası Serle’e gelmişti şimdi. Sen. o zaman mı anladın? diye sordu. Sonra sarılarak karısını öptü. İkisi de bu boşuna yitirdikleri zamana acıyorlardı G^nç adam, Kelsey’nin, ‘Seni bir daha görmeyeceğim’ dediği zaman yirmi bin sterlini göndermeye karar verdiğini açıkladı. Kelsey bunu, babasına verecekti herhalde. Karısı, Yani, o zamandan beri parayı babamın alacağını mı düşünmüştün? diye sordu.

Eğer seni Japonya'da tutabilecekse, çok küçük bir bedeldi bu. Sana ihtiyacım vardı sevgilim. O sıralar sen de kararsızdın. Oysa ben selinin kalmanı istiyordum.

Oh, Serle... Hiç anlayamamışım. Meğerse hep duygularını maskeliyormuşsun.

Ama gelip seni babandan istediğim gece neredeyse maskem düşüyordu.

Onun için mi, babamla konuştuklarınızdan ne kadarını işittiğimi sorup durdun?

Tabii. Cevabını duyuncaya kadar da bir okul çocuğu gibi terledim.

Sahi mi?

O sıralar ikimiz de birbirimize karşı hissettiklerimizin anlaşılmasından korkuyorduk galiba. Eğer eve girmiş olsaydın o zaman babana, sana karşı duyduğum sevginin, artık bir yabancıyı karıştırmak istemeyeceğim kadar derin olduğunu söylememe tanık olacaktın.

Oh, sevgilim. diye inledi Kelsey. Bu arada Serle de diğer açıklamaların bekleyebileceğine karar vermiş olmalıydı. Karışma, hiç bırakmak istemiyormuş gibi sanldı.

Genç kız uyandığı zaman güneş eni konu yükselmişti. Ama o gün, bambaşka bir gündü. Zamanın hiç önemi yoktu.

Döndüğü zaman yanında yatan Serle'i gördü. Genç adam dirseğine dayanarak doğrulur-ken, Günaydın tatlı aşkım, dedi.

Günaydın, diye mırıldandı Kelsey boğuk bir sesle. Artık tam anlamıyla onun karısıydı ama bir önceki gece olanları hatırlamak yine de kızarmasına neden oluyordu. Uzun süreden beri mi uyanıksın? diye sordu.

Fazla değil.

Oh. Serle... Seni öylesine seviyorum ki. Ama yine de-..

Sözlerini bitiremedi. Çünkü kocası bir anda kolarına almıştı onu. Sorun değil sevgilim, diye fısıldadı. Üzülme.

Sorun yok değil, aslmda var. Defalarca beni reddedebileceğini düşündüm. Ama benim, seni reddedebileceğim bir an bile aklıma gelmemişti.

Bu, canının yanmasından kaynaklandı sevgilim. Beni istemenden değil ki...

Seni çok seviyorum Serle.

Biliyorum. Ayrıca sen de, seni ne kadar sevdiğimi biliyorsun.

Kelsey başını salladı. O sırada kocası, gözpı-narlarında biriken yaşlan siliyordu. Sonra güçlü eller kalçalarından kavrayarak çıplak vücudunu kendisine doğru çekti.

Genç kız o utanma duygusunu hissetmiyordu artık. Kocasına bu kadar sokulmak, içinde garip bir ateşin yanmasına neden olmuştu. O da Serle'yi okşarken, Senden bir daha asla kaçmayacağım, diye inledi.

Serle sevecen bir tavırla onu sırt üstü yatırdı. Üzerine uzanırken dudakları birbirini bul-' muştu. Kelsey, kocasının yüzünde beliren istek ifadesini gördü. Genç adam mırıldandı.

Oh, Tanrım... Kelsey, öyle harikasın ki... Böyle bir zevkin bana ait olabileceğini hiç düşünmemiştim.

Aslında genç kız da aynı zevkleri paylaşıyordu o sırada. Sonunda, karısına sahip oldu Serle. Ama bu defa Kelsey'yi durduran, kendisini tümüyle vermesini engeleyen acı yoktu. Zevkin doruklarına yükselirlerken ikisi de kendilerini kaybettiler.

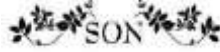
Uzun bir süre sonra Kelsey başını kocasının omzuna dayamış yatarken Serle, Seni öyle seviyorum ki, diye fısıldadı.

Genç kadın doğruldu. Serle'in yüzünde Öyle bir aşk ifadesi vardı ki dayanamadı, yutkunarak, Bugün işe gitmek zorunda mısın? diye sordu.

Genç adam karısını yanına çekerken, Nee?.. diye homurdandı. Balayında da iş mi olurmuş?

Kendisini kocasının kollarına atan Kelsey. Mrs. Kaido'nun bugün gelmeyeceğine o kadar seviniyorum ki, dedi.

Yaa... Öyleyse kadına haber gönderelim yarın da gelmesin...

HAYAL DÜNYASI

Annesiyle babasının ideal bir evlilikleri vardı Kelsey'ye göre. Hayatı boyunca kendisi için de hep böyle bir evlilik hayal etmiş ve bu romantizm, onu giderek hayatın gerçeklerinden koparmıştı. Kelsey'nin içinde yaşadığı bu hayal dünyası, annesinin babasını terk ederek İngiltere'ye dönmesiyle ilk kez temellerinden sarsıldı. Olan bitene hiçbir anlam veremeyen Kelsey, babasıyla görüşmeden kafasındaki soruların cevabını alamayacağını biliyordu. Ama onu Japonya'da kötü bir sürpriz bekliyordu; varını yoğunu kaybetmiş, kendini içkiye vermiş ve tümüyle yıkılmış bir insandı babası... İşte Kelsey, babasının bu duruma düşmesinin tek sorumlusunun Serle Falconer olduğunu öğrendiği andan itibaren hiç tanımadığı bu adama karşı büyük bir nefret duymaya başlamıştı. Ama hayatın gerçekleri karşısındaki asıl büyük sınavı vermemişti daha!

200 TL.